la humanitat

Any V — Núm. 942 — Preu: 10 cèntims

Fundador: LLUIS COMPANYS

Barcelona, dimarts, 26 de febrer del 1935

EL TEMPS. — A Catalunya el cel es presenta en general amb molts núvols; està completament cobert pel Pallars, conca de Tremp, La Segarra, Priorat i plans de Tortosa. En canvi la nebulositat és escassa per l'Alt Empordà.

Els vents són moderats del component W. Ha plogut lleugerament per la conca del Pallars i de Tremp. La neu calguda a l'Estangento ha estat de 25 cm. de gruix.

EL REGIM "TRANSITORI" I EL GOVERN GENERAL DE CATALUNYA

El Sr. Portela podrà destituir Ajuntaments i nomenar C. Gestores

Guió del moment

UNA LLEI I UN DECRET

El Consell de ministres d'ahir aprovà un Decret de la Presidència segons el qual es faculta el Governador General de Catalunya per a suspendre Ajuntaments, destituir alcaldes i nomenar Comissions gestores. Aquesta és, fins el moment, la referència que tenim del Decret, els termes del qual desconeixem en absolut. De totes maneres, el simple enunciat resulta d'una eloqüència definitiva.

Anotem el fet, ja que altra cosa no podem. Recordem, una vegada més, l'existència d'una legislació amb articles categòrics en aquest sentit, i no afecta per la famosa llei de règim transitori. Ho hem provat en articles apareguts recentment — 10 de febrer — en aquest mateix lloc, uns paràgrafs dels quals és oportú de reproduir ara. Dèiem:

«Segons l'article 10 de l'Estatut exterior de Catalunya (Llei de l'Estat de 15 de setembre del 1932), correspondrà a la Generalitat de Catalunya la legislació sobre el règim local i en ús d'aquesta facultat, fou votada pel Parlament de la Generalitat la Llei municipal catalana que ningú no ha derogat. I quan s'ha aprovat pel Parlament espanyol i s'ha promulgat pel President de la República la Llei de 2 de gener, hauran pogut ésser suspeses per la dita Llei les facultats concedides per l'Estatut de Catalunya al Parlament de la Generalitat (Art. 1); podran assumir-se per un Governador General totes les funcions corresponents al President de la Generalitat i al seu Consell Executiu (Art. 2); però en cap article o en cap incís de la dita Llei apareix substituït el Parlament, ni atribuïda facultat de cap mena perquè puguin ésser dissolts els Ajuntaments de Catalunya i substituïts per Comissions gestores, absolutament governatives, ja que la Llei a què ens referim sobre règim transitori per a res no preté arrabassar l'article 10 de l'Estatut de Catalunya ni deroga ni pot derogar la Llei municipal catalana.

Podran ésser suspesos els regidors que hagin delinquit i substituïts pels seus suplents de la respectiva llista, però l'indiscutible, i així ho explanava el senyor Ventosa al Parlament, és que els que no delinquiren han de reemprendre les seves funcions consistorials.

La representació de la Generalitat en les facultats que li han estat atorgades segurament que regularà la representació municipal, ordenant que els regidors no processats reemprenguin la tasca municipal a què foren cridats quan les eleccions de l'any passat, i en vista dels que faltin fins a completar el nombre total, acudirà a les llistes de suplents que siguin de pertinent aplicació (Art. 87), i per a la resta, a la facultat discrecional de què es cregui assistida, i una vegada completat el nombre, haurà de procedir-se a la presa de possessió i a l'elecció d'alcalde i consellers, atenint-se als articles 60, 61 i 71 de la Llei municipal catalana.»

Davant d'aquest Decret de la Presidència del Consell ens atenim als paràgrafs reproduïts del nostre editorial de 10 de febrer.

I preguntar: pot un Decret derogar els preceptes, tots o alguns, d'una Llei?

LES EXTRAORDINARIES ACTIVITATS DEL SR. PIC

Passen els dies i les setmanes i el Municipi de Barcelona segueix vivint en la més desconcertant anormalitat.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Reiteradament hem manifestat la nostra posició davant d'aquests fets que representen, primer, una trangressió de la Llei Municipal, i segon, un perill cada dia agreujat per a la vida del Municipi de Barcelona i els sagrats interessos de la Ciutat.

Novament oposarem a l'eufòria una rèplica basada en la Llei, una recapitulació de fets que ni el senyor Pic ni ningú poden oblidar ni desconèixer.

Qui i què avala la «gestió» municipal del senyor Pic? Vegem-ho:

Des del 2 de gener, que fou promulgada l'anomenada Llei de règim transitori de Catalunya, sols dos nomenaments han tingut efecte com a òrgans de Poder. Un el de Governador General, a favor del senyor Portela, recaigut en Consell de Ministres. L'altre, per designi del propi senyor Portela, a favor del senyor Pic.

El nomenament de Governador General, nasqué de la dita Llei com a derivació prefixada en aquesta, i malgrat la nostra disconformitat amb el seu contingut — prescindim, en aquest moment, de tota consideració política —, no podem ignorar l'atribució atorgada, la facultat i el comès assenyalat a l'òrgan de Poder creat que pot actuar per sí sol, o delegar funcions del que li és atorgat en altres individus, ja que assumeix les funcions de President i Consell Executiu de la Generalitat — no les del Parlament que foren únicament suspeses sense ésser transferides —, i no necessita, per tant, de Comissió Gestora de cap mena, si així ho creu convenient, aspecte, altrament, en el qual tampoc no hem d'entrar.

El que no comprenem, el que no vam comprendre des del primer moment fou el nomenament d'alcalde gestor, malgrat la peculiaritat d'aquest.

Si es considerava el càrrec com un fet de delegació governativa per anar a constituir l'Ajuntament amb els regidors no afectes a procediment, complementant-se el nombre amb interins, aleshores se'ns aclaria una mica l'horitzó, però aquest es tornà a ennuvolar, davant el fet que una delegació governativa, no sols no realitzava tal comès, sinó que, al contrari, actuava i actua amb més atributs que els que la pròpia Llei de règim transitori reconeix al Governador General, puix que si aquest únicament assumeix les facultats del President i Govern de la Generalitat i per tant no les del Parlament, el senyor Pic assumeix de fet les de l'Alcaldia, les de la Comissió de Govern i les del Ple, o sia les del Parlament municipal.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Es realment un cas de plenipotenciarisme que estalvia feina a tothom, encarregant-se-la tota ell.

Que hi direm més? Consignada la nostra protesta, allà cadascú amb la seva responsabilitat.

Els estralls del vent

Nombroses parets enderrocades

Diumenge i ahir, dilluns, regnà un vent fortíssim a la nostra ciutat. La ventada féu que es registressin nombrosos enderrocaments i caigudes de testos i persianes.

A l'Avinguda de Mistral s'enderrocaren deu metres de tanca d'un solar que es troba al cotat de la casa número 31, sense que, sortosament, ocorreguessin desgràcies personals.

Una altra tanca d'un terreny de tenis, propietat del Grup Ferran Aguiló, fou enderrocada pel vent. Al lloc del fet acudiren els bombers per tal d'apuntallar la resta de la tanca, que constituïa un perill per als transeünts.

Cinc metres de paret del terrat de la casa número 11 del carrer de l'Hospital, es precipitaren aparatosament sobre un pati de la casa del costat.

A la casa número 65 del carrer Auziàs-March, s'enderrocà una teulada, la qual caigué sobre una claraboia, enderrocant-la, i causà desperfectes de gran consideració. Al lloc del fet acudiren els bombers, els quals intervingueren eficaçment.

S'enderrocaren estrepitosament quinze metres de la tanca del Frontó Barcelona, situat al carrer de Vila i Vilà. Els desperfectes ocasionats són de gran consideració.

També s'enderrocaren tres metres de paret que tancava el solar número 23 del carrer de Watt. Varen sofrir desperfectes de consideració unes línies telefòniques.

I així mateix, a la casa número 352 de l'esmentat carrer va caure un embà en un terrat proper, enfonsant-lo i ocasionant desperfectes de gran consideració.

Comuniquen de Manresa que el diumenge, al matí, a les nou, el vent huracanat enderrocà una casa recent construïda al Pont de Cabrianas, davant la casa parroquial.

Sortosament no es registrà cap desgràcia personal.

A Madrid

Anit, sortiren cap a Madrid amb l'exprés, el senyor Cambó i el cap dels Serveis d'Enllaç de la Direcció General de Seguretat ,capità senyor Vicenç Santiago.

Una comunicació del Govern General

LA HUMANITAT, multada

Del Govern General de Catalunya, amb data d'ahir, hem rebut el següent ofici, adreçat a la Direcció del nostre diari:

«Habiendo publicado en el dia de ayer un articulo con un titular de gran tamaño referente a la política de Alemania sin haberlo traído a la previa censura el Excmo. Señor Gobernador ha acordado imponer a Vd. multa de mil pesetas que deberá hacer efectivas en el papel correspondiente de pagos al Estado dentro del plazo de diez dias o anteponer en otro caso recurso de alzada ante el Excmo. señor ministro de la Gobernación en igual plazo previa consignación del importe de la multa en la Caja de Depósitos, etc., etc.»

Els radicals de Barcelona

Fou suspès el míting anunciat per al diumenge

El que ens diu Guerra del Río

El senyor Rafael Guerra del Río, ex-ministre de la República, arribà a Barcelona diumenge el matí. Vingué per a prendre part en un míting que havia anunciat el partit Radical.

El míting no se celebrà. No fou l'autoritat màxima de Catalunya la que el suspengué, foren els mateixos organitzadors.

Per què?

Heu-vos ací el que hom vol saber. Aquesta curiositat i la posició d'aquest destacat membre del partit radical davant l'actual situació política ens impulsà a visitar el senyor Guerra del Río a l'hotel on s'estatja.

Hem d'ésser sincers. No trobàrem cap obstacle a la nostra pretensió. Un porter ens introduí a un salonet, com tots els salonets d'hotels, i esperàrem que Guerra del Río arribés.

Esperàrem poca estona, cosa de 25 minuts. El mateix porter anuncià: «el senyor Guerra del Río».

Les altres persones que seien, llegint o escrivint, en aquella mateixa sala, tombaren el cap i, seguiren la seva tasca. Nosaltres ens alçàrem i li estrenyérem la mà.

Guerra del Río, rejovenit, afable, començà per dir-nos que no creia el moment oportú per a fer manifestacions a un periodista.

—Es que tothom parla de la suspensió del míting que havíeu de celebrar... —replicàrem.

—Es coneixen les causes?— preguntà.

—Cadascú diu el que li sembla.

—Així —acabà— torneu més tard; a les deu, per exemple, i parlarem.

—Bé. A reveure, doncs.

—I a les deu hi tornàrem.

El cap de pocs minuts d'arribar, el senyor Guerra del Río es presentà davant nostre.

— Què hi ha? — ens preguntà.

El principal motiu de la nostra visita és assabentar-nos dels motius que originaren la suspensió del míting en el qual havíeu de parlar vós...

— Això no té importància. Fou una cosa d'ordre interior del Partit.

— .....?

— No. D'això no en parlem.

— Sabeu alguna cosa de les Comissions gestores de l'Ajuntament i de la Generalitat?

— Això són coses locals, en les quals no intervinc.

Llegiu LA HUMANITAT

— I de la «Ceda», què n'opineu?

— Gil Robles és republicà. Els seus companys no sé si ho són.

Després d'aquestes paraules, el senyor Guerra del Río parlà dels sacrificis del senyor Lerroux i ens manifestà que era molt autonomista, que estimava molt Catalunya i que creia que la política que duen a cap ací els representants de dretes espanyoles era errada, etc., etc...

Què hi direm?

Ordena Lerroux la suspensió del míting?

En relació a la suspensió de l'esmentat acte, «El Noticiero» d'ahir —diari que acostuma estar ben assabentat d'aquestes coses— diu:

«El mitin organizado por la Federación de Juventudes Radicales que debía celebrarse ayer por la mañana en el teatro del Bosque, fué suspendido por haber recibido sus iniciadores una terminante indicación en este sentido, por parte del Jefe del Partido Radical Sr. Lerroux.»

Detinguts alliberats — Entre ells hi ha l'alcalde de Súria

Ahir foren posats en llibertat, a Prefectura, uns dotze individus procedents de la Presó Cellular. Alguns d'ells reclosos per delictes comun i d'altres pels fets d'octubre.

Entre aquests fou alliberat l'alcalde de Súria.

Aquest número ha estat visat per la censura

La «Gaceta»

Ha publicat el decret pel qual és prorrogat per un mes l'estat d'alarma en el territori on no existeix l'estat de guerra

Madrid, 25. — La «Gaceta» del diumenge, publica entre altres, els següents decrets:

«Decreto disponiendo que a partir del día 23 del actual quede prorrogado por treinta días más el estado de alarma decretado en 23 de enero último en toda España, menos en los territorios de Asturias y Cataluña y en los provincias donde actualmente existe el estado de guerra, en los que éste subsistirá.

Idem admitiendo a don Joaquín Dualde la renuncia del cargo de presidente de la Comisión Jurídica Asesora.

Nombrando para sustituirle a don Melquiades Alvarez.

Idem secretario general de la misma Comisión a don Juan Bautista Guerra García.

Otro nombrando vocales de esta Comisión a don Jerónimo Gonzàlez Martínez, don José Castàn Tobeña, don Fernando Campuzano Orma, don José Gascón y Marín, don Rafael Martín Làzaro, don Inocencio Jiménez Vicente, don Francisco Beceña Gonzàlez, don Nicolàs Pérez Serrano, don Clemente Felipe De Diego, don Eugenio Cuello Calón, don Francisco de Paula Rives y don Niceto Alcalà Zamora.»

Després de l'alliberamen

Carles Pi i Sunyer a la redacció de LA HUMANITAT

Ahir rebérem, a la nostra redacció, la visita del senyor Carles Pi i Sunyer, el qual, com ja saben els nostres lectors, fou alliberat el dissabte junt amb els seus companys de l'Ajuntament de Barcelona detinguts al vaixell «Uruguay» d'ençà del 7 d'octubre.

No cal dir que Carles Pi i Sunyer fou objecte d'un cordialíssim acolliment i que durant la seva estada entre nosaltres tingué ocasió de rebre les més vives mostres d'afecte i d'adhesió.

Aprofitem aquesta avinentesa per felicitar novament en la persona de Pi i Sunyer tots els consellers municipals de Barcelona que amb ell han estat alliberats.

EL CONTRAPÀS

Ja està nomenada la Comissió que, d'acord amb la llei del 2 de gener d'enguany, ha de revisar el traspàs de serveis fet per l'Estat espanyol a la Generalitat de Catalunya. Formen la Comissió dos sots-secretaris, tres directors generals i dos senyors més. Tots aquests comissionats representen el Govern de Madrid. La Generalitat no hi té cap representació, ni tan sols a través dels seus actuals organismes, governativament intervinguts.

Alguns catalans havien cregut que, almenys mentre no estigués llesta la tasca d'aquesta Comissió, no serien rescatats pel Govern de Madrid els serveis traspassats a Catalunya. Els qui això creien es fonamentaven en dues raons: primera, que la feina confiada a la Comissió era de revisar les condicions dels traspassos, no pas la d'anullar-los; segona, que rescatant serveis dins el període del règim transitori es fan necessaris per a més endavant uns nous traspassos amb tot l'enrenou que porten.

La creença basada en aquestes dues raons ha fallat del tot. A hores d'ara, el Govern de Madrid s'ha tornat a fer seus directament els principals serveis que havien estat traspassats en el curs de dues anyades. Qualsevol que sigui el dictamen de la Comissió revisora, la tornada d'aquests serveis a l'Estat és ja un fet. Un fet interi o un fet definitiu? Això el temps ens ho dirà.

* * *

Durant dos anys hi ha hagut una gran feinada amb les operacions del traspàs de serveis. Lentament, enmig d'estirades i sotracs, la Generalitat de Catalunya anava augmentant les seves funcions. El sedàs de la Comissió mixta de traspassos ja havia fet minvar considerablement el volum real d'alguns dels serveis. El balanç, però, ens oferia encara una important fracció d'autonomia.

A partir del 6 d'octubre la decoració ha canviat. No solament s'atura en sec el traspàs de serveis, ans encara s'ha emprès l'operació contrària. I, naturalment, en lloc de la Comissió mixta del traspàs de serveis, que ha estat suspesa, es posa a actuar aquesta altra Comissió unilateral, encarregada de passar per un nou sedàs tècnic els serveis traspassats.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

* * *

Els passos en sentit contrari als de la cessió estatutària de serveis van ésser iniciats pel Ministeri del Treball, al capdavant del qual hi ha un català tan significat com el senyor Anguera.

Però cal reconèixer que els fets posteriors han donat la raó al senyor Anguera, el qual és indiscutiblement un gran jurista. La prova és que el contrapàs iniciat per ell ha estat seguit per altres ministres, i aprovat i aplaudit pel Govern i pel Parlament d'Espanya.

A. ROVIRA I VIRGILI

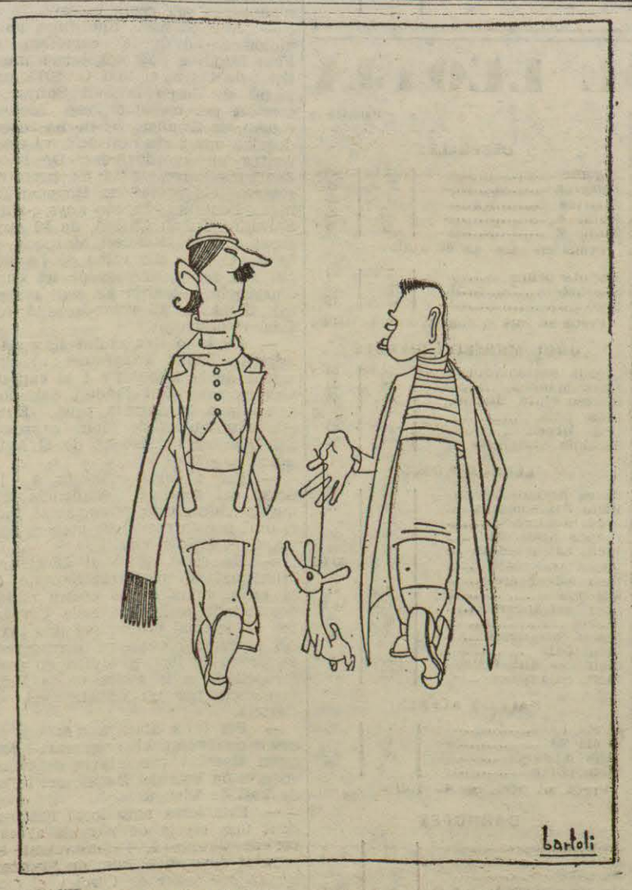

—Estàs molt desfigurat...
—Es que he passat per la censura

(Per Bartoli)

El Consell de Ministres d'ahir aprovà un Decret de Presidència en el qual es faculta en aquest sentit el Governador general

El Sr. Lerroux explica l'abast del Decret

MANIFESTACIONS DELS MINISTRES A LA SORTIDA DE LA REUNIO DEL CONSELL

Madrid, 25. — El Consell de ministres d'avui ha començat a les deu del matí i ha acabat a dos quarts de dues de la tarda.

El ministre de Finances que fou preguntat sobre la marxa de la fotogrametria al cadastre rústic, digué que es trobava molt satisfet dels serveis que ve prestant a l'Hisenda per l'avanç cadastral, puix que porta realitzada una labor de més de 2.200.000 hectàries, i això es deu a la reforma que s'ha introduït en els mòduls i que tant permet avançar en els treballs.

El ministre de la Governació sollicità dels informadors que rectifiquessin la notícia publicada a la «Hoja Oficial del Lunes» en la qual es posa en els seus llavis que durant la setmana entrant restarà aprovada la llei municipal.

Consti — digué — que jo no he dit això; el que he mostrat, ha estat la meva esperança que s'avanci la discussió, però no que s'aprovi amb tanta rapidesa. Aquest periodista ha resultat més andalús que jo.

LES NEGOCIACIONS COMERCIALS AMB FRANÇA

En sortir el ministre d'Estat manifestà que aquesta tarda tornaria a reunir-se la Comissió franco-espanyola que enten en el tractat comercial entre ambdós països. També es reunirà la Comissió que instrueix en el ferrocarril internacional.

LA REPOSICIO DE FUNCIONARIS

El ministre de Comunicacions donà, com de costum, la següent referència verbal, apart de l'escrita:

—El Consell s'ha ocupat de la reposició de funcionaris, amb objecte que en tots els ministeris existeixi una unanimitat de criteri sobre aquest particular. També ens hem ocupat d'una denúncia formulada per l'Associació de Ramaders, relativa al bestiar que fraudulentament s'introdueix a Espanya. Els ministres d'Indústria i Finances estudiaran l'assumpte i tornarem a ocupar-nos del tema en una propera reunió.

El Govern ha tingut en compte la proximitat de la data del 14 d'abril, per tal que igual que l'any anterior es celebri l'aniversari de la proclamació de la República. També s'organitza un acte d'homenatge a l'exèrcit per tal que coincideixi amb aquella data.

El Consell ha acceptat la iniciativa de l'alcalde de Jaen per tal d'exigir a aquella ciutat un monument a Galàn i Garcia Hernàndez. Ha accedit a la petició feta de la quantitat de 25.000 pessetes que falten per costejar les despeses de l'erecció del monument. Aquesta suma serà aportada per parts iguals amb càrrec als fons dels pressupostos de la Presidència i de Governació.

EL GOVERNADOR GENERAL DE CATALUNYA PODRA SUSPENDRE AJUNTAMENTS

S'ha aprovat un decret de la Presidència facultant el Governador general de Catalunya per a suspendre Ajuntaments i destituir alcaldes, nomenant comissions gestores, durant el periode interí que duri aquesta situació.

S'ha parlat llargament del problema de l'atur, que com sabeu és una de les principals preocupacions del Govern.

El Govern ha canviat impressions sobre la llei electoral i reforma de la Constitució, que estan pendents de tramitació dels partits polítics. Sobre la llei electoral, la minoria agrària que era la que es trobava més remisa, sembla que es va apropant al desig de tots. Aquesta minoria ha mostrat desig que informi davant aquesta el ministre d'Agricultura, i hom té la seguretat que s'arribarà a la possibilitat d'una coincidència.

AMPLIACIO DEL CONSELL

La llei electoral i la revisió de la Constitució

Madrid, 25. — Encara que aquesta setmana, segons totes les probabilitats, apareix assenyalada per un especial interès, el Consell d'aquest matí no el tingué. Els temes als quals el Govern dedicà la seva atenció, foren de pur tràmit i les qüestions de caràcter polític que foren tractades no mereixeren més que un examen episòdic.

Hom parlà breument de la llei electoral i de la revisió de la Constitució.

Quant a la primera, el Govern aprecià una millor disposició per part dels grups que han vingut manifestant animositat contra el projecte del ministre d'Agricultura. Els agraris abandonen les seves anteriors posicions, que semblaven irreductibles, i la mateixa petició que el senyor Jiménez Fernàndez els expliqui els fonaments de la seva iniciativa demostren l'esperit conciliador que permet esperar una fórmula d'acord.

Els radicals també cedeixen visiblement en la seva positura de defensa del sistema majoritari. Els senyors Lerroux i Vaquero semblen inclinats a la proposta del ministre ponent. Sols es sosté ferm a favor del règim de majories el senyor Emilià Iglesias. Es probable que aquesta mateixa setmana es puguin trobar punts de coincidència que permeti aprovar un projecte que representi el criteri unànime dels grups que formen la coalició ministerial.

En el que es refereix a la revisió constitucional, demà es reuniran els agraris per tal de fixar definitivament llur posició. Els liberals demòcrates, han establert punts fonamentals de la seva minoria respecte a l'apuntament fet pel senyor Dualde. En principi, subscriuen els punts de vista exposats pel President de la República en els seus discursos de Palau. Els populars agraris s'ocuparan d'aquest problema el dimecres, abans del Consell que es celebrarà a Palau el dijous, en la qual reunió sembla que hom tractarà de plantejar el tema constitucional. Demà arribarà el senyor Gil Robles i el dimecres es reuniran els ministres de la «Ceda» per tal de tractar aquesta qüestió.

EL SUMARI ALARCON SERA AVUI A LA CAMBRA

Quant al contraban d'armes, la impressió del Govern és que desaparegudes les dificultats que havien sorgit, el sumari estarà demà a la Cambra i podrà començar immediatament a comptar-se el termini de vuit dies perquè comencin a estudiar-lo els caps de minories. La Sala corresponent del Suprem ha tramès la comunicació a les Corts cursada pel ministre de Justícia al Fiscal de la República; aquest ha emès ja dictamen en el sentit que procedeix la tramesa i sols queda el tràmit de complimentar l'acord.

En el Consell no hi ha hagut cap més nota d'interès. S'ha parlat de l'atur obrer. El President ha indicat la conveniència d'emprendre algunes obres urgents, i en aquest sentit de les obres públiques tenen gran importància el projecte que repartí el senyor Abad Conde relatiu a la fortificació de les Illes Balears. Es tracta del desenrotllament d'un pla de l'Estat Major central de l'Armada que forma part del pla general de Govern.

LES EXPEDIENTS DEL MINISTRE DE JUSTICIA

El ministre de Justícia ha portat els expedients de reposició de funcionaris. S'han canviat impressions sobre la conveniència que hi hagués unanimitat de criteri en tots els departaments. Aquesta unanimitat de criteri s'ha concretat en petits detalls, tals com el que els funcionaris que siguin reposats, no ho puguin ésser en la mateixa plantilla que exercien, per estar ocupada, sinó en una altra equivalent, però de la mateixa categoria.

Els expedients del ministre de Justícia es refereixen concretament a magistrats i jutges separats de la carrera d'acord amb la llei que aprovaren les Constituents a proposta del senyor Albornoz. El senyor Aizpun té encara en estudi molts altres casos que anirà portant en successius Consells. Amb motiu de la seva proposta, el Govern ha deliberat en termes generals sobre la reposició de funcionaris i s'ha acordat abordar de ple la qüestió en una pròxima reunió ministerial.

ELS MOTIUS DEL DECRET QUE AUTORITZA EL SENYOR PORTELA A DESTITUIR ALCALDES

El decret autoritzant el senyor Portela Valladares per tal de destituir els Ajuntaments i alcaldes, fou motivat per la situació anòmala dels ajuntaments de Catalunya. Aquest decret posa en mans del governador general tots els ressorts de la llei d'Orde Públic per a normalitzar la vida municipal de la regió.

El Govern ha tingut en compte la proximitat de la data del 14 d'abril per a disposar com en anys anteriors, que se celebri l'aniversari de la proclamació de la República, i prepara un acte d'homenatge a l'exèrcit coincident amb aquella data.

Quant a la modificació de l'article 135 de la Llei hipotecària, es produeix en el sentit de tornar al que disposa el Codi civil sobre préstecs amb garantia hipotecària.

El Govern segueix al moment certes actitudes d'elements avançats dintre i fora d'Espanya i està decidit a neutralitzar-les amb mesures pertinents al cas.

MANIFESTACIONS DEL CAP DEL GOVERN

Madrid, 25. — A dos quarts de sis

(Passa a la pàgina 7)

La situació del senyor Lluhí

Ha estat atenuada la vigilància de què era objecte

Madrid, 25. — Tal com dèiem, el senyor Lluhí, va dirigir per conducte del seu defensor, senyor Jiménez de Asua, una petició al Tribunal de Garanties Constitucionals, en la qual es queixava de l'excessiva vigilància de què se'l feia objecte, ja que constantment tenia a la vista una parella de guàrdies de seguretat a la porta de la seva habitació.

El secretari del Tribunal de Garanties interrogat sobre el particular ha dit que l'alt Tribunal considerava precisa aquesta vigilància, però el cert és que ha estat retirada la parella que prestava servei a la porta de l'habitació que ocupa al Sanatori l'ex-conseller de la Generalitat, i des d'aquest moment es limita la vigilància a l'exterior de l'edifici.

· COMERÇ I FINANCES ·

LA BORSA

Impressió

Els deutes de l'Estat, que es segueixen cotitzant al local dels Agents de Canvi i Borsa, varen seguir sostinguts.

Els deutes Municipals, sense negoci, no feren més que sostenir llurs canvis, ja coneguts. Les obligacions de Tresoreria de la Generalitat i Diputacions, sense cotitzar-se; les Provincials, solament milloraren un xic la cotització.

Les obligacions ferroviàries, sense gaires transaccions, en general es veieren més sostingudes. La majoria d'accions que es cotitzen en aquest sector, guanyaren terreny. Les industrials, amb poques operacions, no feren més que sostenir canvis.

Als rotllos de fi de mes es palesà una gran manca de negoci, la qual cosa produí una depressió general en totes les accions cotitzades, tant del rotllo d'accions ferroviàries com als rotllos d'accions industrials, així com també al rotllo d'accions que en podríem dir internacionals.

Aquesta tendència de fluixedat hom creu que és deguda, per una banda, a la proximitat de la doble, i per l'altra, a certa tendència de depressió, que fa dies que predomina a les borses estrangeres i, particularment, a la borsa de París, en el qual mercat es nota una depressió en els valors d'especulació, sense que de moment puguin explicar-se les causes d'aquesta tendència.

CANVIS DE MONEDES

Lliures	35'55	35'65
Francs	48'35	48'45
Dòlars	7'32	7'34
Lires	62'30	62'50
Marcs	2'93	2'945
Suïssos	238'00	238'25
Belgues	171'25	171'50
Florins	4'965	4'975
Escuts	32'30	32'70
Cor. Praga	30'60	30'80
Cor. sueques	1'83	1'85
Cor. noruegues	1'78	1'80
Cor. daneses	1'58	1'60

Borsí del matí

Nord, 53'50, 53'55; Alacant, 40'40, 40'60; Petrolets, 5'15; Colonial, 45'50, 45'00; Explosius, 104'75, 104'65, 104'75; Chade, 368, 371.

Borsa de la tarda

Nord, 53'55, 53'40, 53'50; Alacant, 40'50, 40'40; Rif, 53'25, 53'15, 53'25; Explosius, 104'65; Petrolets, 5'15; Montserrat, 63,'50, 63'25, 63'75; Colonial, 44'75, 45'25; Aigües, 173'50, 173'75, 173'50; Tramvies P., 47'25; Sucres, 30'75; Ford, 213'50; Chade, 370.

Borsa oficial

Colonial, 45'00; Chade, 370, operacions; Chade D., 71'40, paritat; Chade E., 71'60, paritat; Filipines, 334, paper; Explosius, 104'85; Rif, 53'25; Ford, 214, 214'50; Sevillana d'Electricitat, 77'00; Marroc, 5 per 100, 88'25.

Deutes de l'Estat

	TANCA Ant.	Avui
Interior 4 % A	73 00	73 25
» B	73 00	73 25
» C	73 00	73 25
» D	72 80	
» E	72 80	73 00
» F	72 80	
» G i H	75	70 75
Perp. Ext. 4 % A	75	89 50
» » B	50	88 40
» » C	87 75	87 75
» » D	87 65	
» » E	87 00	87 00
» » F	87 08	87 00
» » G i H	88 00	
Amortit. 4 % A	88 75	88 75
» 1900 B	88 75	
» C	88 75	
Amortit. 5 % A	95 75	
» 1900 B	95 65	
» C	95 75	95 85
» D	95 45	
» E	95 50	
» F	95 00	
Amortit. 5 % A	92 80	93 00
» 1917 B	92 80	93 00
» C	92 80	93 00
» D	90 75	
» E	92 50	
» F	91 75	
Amortit. 5 % A	101 75	
» 1926 B	101 75	
» C	101 85	101 90
» D	101 70	
» E	101 70	
» F	101 70	
Amort. 4 1/2 % A	98 50	98 50
» 1928 B	98 50	98 50
» C	97 50	
Amortit. 5 % A	102 25	102 35
» 1927 sense B	102 25	102 35
» impostos C	102 25	102 35
» D	102 25	102 35
» E	102 25	
» F	102 25	
Amortit. 5 % A	92 90	92 90
» 1927 amb B	92 65	92 90
» impostos C	92 65	92 90
» D	92 85	
» E	92 40	
» F	92 40	92 90
Amortit. 5 % A	79 00	79 00
» 1928 B	78 75	
» C	78 75	79 00
Amortit. 4 % A	93 25	
» 1928 B	94 00	
» C	94 00	94 25
Amortit. 5 % A	102 25	102 25
» 1929 B	102 00	102 00
» C	101 90	102 00
» D	101 75	
» E	101 50	102 00
» F	100 85	
Bons or Tresoreria A...	242 00	242 00
Bons or Tresoreria B...	242 00	242 00
Deute Ferroviari 5 % A	101 25	
Deute Ferroviari 5 % B	101 00	101 25
Deute Ferroviari 5 % C	100 85	
Deute Ferrv. 4 1/2 % A	94 15	
Deute Ferrv. 4 1/2 % B	94 15	95 00
Deute Ferrv. 4 1/2 % C	91 75	
Oblig. Tresor 5 1/2 %		
Oblig. Tresor 5 1/2 %		

Generalitat

Tres. Generalitat 6 %	100 —	100 —

Ajuntaments

Badalona 6 %	86 50	
Barcelona, semestre	61 25	
» 1906 A	62 —	61 —
» 1906 B	62 75	63 —
» 1906 C	61 50	
» 1907 D	60 —	
» 1910 D	59 —	
» 1912 B ampl.	60 —	
» 1912 E	60 —	
» 1912 F	60 —	59 —
» 1913 B ampl.	61 75	
» 1910 B	61 50	
» 1917 B	62 —	62 —
» 1918 B	61 75	
» 1919 B	61 50	62 —
» 1920 B	61 75	
» 1921 6 %	82 25	82 25
» 1921 6 % dc	82 50	82 75
» 1925 6 %	81 75	82 —
» 1926 6 %	81 75	
» 1929 6 %	80 —	
» 1922 Expos.	86 50	86 —
» 1925 Balmes	80 75	
» 1928 Balmes	80 50	
» 1928 P. Frc.	81 —	81 15
» 1928 5 %	68 85	68 50
» Eixampla 1907	66 50	
» Eixampla 1913	67 —	
» Eixampla 1927	61 25	
» Bons Reforma	68 50	68 75
Càdiz 5 1/2 % 1929	75 —	
Màlaga 6 % 1923	57 —	
Màlaga 6 % 1925	50 —	50 —
Sevilla Exposició 6 %	94 50	
València 5 %	71 25	71 25

Antigues Diputacions

Barcelona, 9 millions	82 25	
» 5 millions	77 —	
» sèrie B	73 —	
» sèrie C	73 50	
» 6 % 1926	90 —	
» 6 % 1930	95 75	
» Provincials	94 50	94 75
Mancomunitat 1914	69 —	
Mancomunitat 1920	68 —	
Caixa Crèdit Com.	71 —	

Juntes d'Obres Públiques

Port Barcelona 1908	99 50	
» Barcelona, diverses	95 —	
» de Càdiz	98 50	
» de Gijón Musel	97 —	
» de Sevilla s. D	93 50	
» » s. E	94 —	
» » s. F	91 —	
» de Tarragona	95 00	

Valors amb garantia de l'Estat

Caixa d'Emis. 5 %	90 —	89 75
Hidrogràfica Ebre 6 %	94 —	

Valors que es cotitzen com efectes públics

Banc Hip. d'Esp. 4 %	90 —	
» » » 5 %	81 —	
» » » 5 %	98 75	99 —
» » » 6 %	106 —	
» » » 5 1/2 %	103 25	
» Crèdit Local 6 %	95 —	95 —
» » 5 1/2 %	88 25	88 —
» » Interprv. 5 %	92 —	92 —
» » Interprv. 6 %	101 25	101 85
Crèdit Local 6 % 1932	101 —	
Bons Expos. Internac.	93 85	99 —
Local 6 % amt. per lots	108 15	

Deutes i obligacions

Cèdules Argentines	1 55	
Emprest. Argentí 6 % A	96 —	
» » B	96 50	96 75
» » C	96 75	95 50
Empr. Austríac 6 % A	99 —	
Empt. Austríac 6 % B	98 50	
Empt. Austríac 6 % C	99 —	
1907. Imp. Marroc 5 %	88 —	88 25
Emprt. Maizen 6 % A	104 —	104 75
» » B	103 50	104 50
» » C	104 —	
Ced. 7 % Costa Rica	62—	

Ferrocarrils

	Ant.	Avui
Nord Espanya 1.a s. 3 %	59 —	59 75
» » 2.a s. 3 %	55 75	56 65
» » 3.a s. 3 %	57 —	57 —
» » 4.a s. 3 %	54 75	
» » 5.a s. 3 %	57 —	
Esp. Pamplona 3 %	55 —	55 50
Prior. Barcelona 3 %	59 50	59 75
Segòvia a Medina	49 —	
Astúries 1.a hipoteca	56 —	
» 2.a hipoteca	56 —	
» 3.a hipoteca	56 75	
Lleida a Reus 3 %	58 —	58 75
Villalba a Segòvia	59 —	59 75
Especials Almansa	60 75	62 —
Almansa a València ad.	54 50	54 50
Mines Sant Joan 3 %	54 50	
Alsasua i Sant Joan	70 25	
Osca a França	54 50	
Nord especials 6 %	91 50	92 —
Id. Valencianes 5 1/2 %	88 25	88 50
Alar a Santander	78 25	
Alacant 1.a hipoteca	58 75	58 75
» 2.a »	77 —	77 —
» 3.a »	74 50	74 75
» A 5 %	74 —	
» B 4 1/2 %	61 50	62 50
» C 4 %	54 75	56 50
» D 4 %	57 50	57 75
» E 4 1/2 %	68 —	64 50
» F 5 %	73 75	74 —
» G. 6 %	86 —	86 50
» H 5 1/2 %	78 25	
» I 6 %	85 50	86 50
» J 5 %	69 75	
» França 1864	39 —	
» França 1878	35 50	
» Directes	48 —	
» Reus a Roda	87 —	
» Còrdova 3 %	50 —	
» Badajoz 5 %	81 —	81 50
Andalusos 1.a variable	7 50	
» 1.a 3 %	13 75	
» 2.a variable	7 75	
» 2.a 3 %	12 —	
» 1907, 3 %	14 50	
» «Bobadilla»	14 50	
» 1918 5 %	15 50	
» 1920 5 %	16 50	
F. C. de Catalunya 5 %	59 75	60 —
» » 6 %	76 25	76 50
» Central d'Aragó %	75 —	
F. C. Oest Espanya 3 %	41 —	42 —
F. C. Cremallera 6 %	7 —	
F. C. Secundaris	38 —	39 —
Gran Metro 1922 6 %	83 —	83 —
Gran Metro 1925 6 %	82 50	
Medina a Salamanca	41 85	
Metropolità Trans. %	25 —	
Orense A B C D E F	36 50	
Orense G i H prior.	51 —	
F. C. Sarrià 6 %	98 50	
Tànger a Fez 6 %	102 —	

Aigua i Canals — Gas i Electricitat

	Ant.	Avui
Aigües de Huelva 6 %	48 —	
Aigües València 6 %	98 —	
Barcelonesa Elect. 1907	99 —	
Barcelonesa Elect. 1908	98 —	
Barcelonesa Elect. 1912	95 25	
Barcelonesa Elect. 1913	94 —	
Barcelonesa Elect. 1920	101 50	
Canal d'Urgell	60 —	
Catalana Gas D	91 —	
Catalana Gas E	89 75	
Catalana Gas F	88 —	
Catalana Gas G 6 %	102 50	102 75
Catalana Gas Bons	100 65	100 —
Hisp. Amer. d'Elec. 6 %	103 25	
Hisp. Amer. d'Elec. bons	115 —	
Regants Ebre, Bons	59 —	
Coop. Fluid Elec 6 %	65 —	
Coop. Manresana Ener	87 —	
Energ. Elec. Catal. 5 %	98 50	
Energ. Elec. Catal. 6 %	99 50	99 50
Energ. Elec. Cat. 5 % or	100 —	
Energ. Elec. C. 6 % 1928	101 50	
Energ. Elec. C. 6 % 1932	101 75	101 75
Ener. Elec. C. Bons 1918	105 50	
Ener. Elec. C. Bons 1924	105 —	104 50
Electrica Cinca 6 %	99 25	
Electrica Tenerife 6 %	94 50	
Elec. i Gas Lebon 6 %	99 25	
Aigües Barcelona 3 %	70 —	
Aigües Barcelona 4 %	83 —	
Aigües Barcelona 5 %	97 —	
Aigües Barcelona 6 % C	104 —	
Aigües Barcelona 6 % D	103 —	
General Regadius 6 %	76 —	
Llum i Força Llevant	94 50	94 50
Manresana Elec. 6 %	99 —	
Prod. Forces Motr. 6 %	75 50	
Prd. For. M. Bons 7 %	87 —	
Pro. For. M. 6 % 1923	76 50	
Can. i Regants Ebre	88 —	
Bons Regads. Llevant	103 50	103 50
Regadius Llevant 5 %	76 75	76 —
Sevillana d'Elec. 7 sèr.	91 25	
Sevillana d'Elec. 8 sèr.	89 —	
Sevillana d'Elec. 9 sèr.	101 50	
Unió Elèct. Catalunya	99 50	100 —

Tramvies

	Ant.	Avui
Gral. Tramvies 4 %	66 50	
Gral. Tramvies 5 %	72 —	72 50
Eixampla i Gràcia 4 %	60 25	
Tramv. St. Andreu	65 75	
Tramv. Barcelona 1925	85 —	
Tramv. Barcelona 1930	83 75	88 75
Tramvies Sevilla 6 %	93 50	
Tramvies Granada 6 %	79 50	

Navilieres

Transatlàntica 4 %	7 —	
Transatlant. 6 % 1920	14 —	
Transatlant. 6 % 1922	15 —	
Trans. 5 1/2 % esp. 1925	91 25	
Trans. 5 1/2 % cns. 1925	91 —	91 —
Transatlant. 5 % 1926	95 —	
Transatlant. 5 % 1928	86 —	
Bons Transmedit. 6 %	97 —	
U. Naval Llevant 6 %	83 50	

Obligacions industrials

Aplicacions Elec. 6 %	94 —	
Asland 6 % preferent	88 —	
Asland 6 % 1916	89 —	
Asland 7 %	102 —	102 —
Asland 6 % Villaluenga	98 —	98 —
Asland 6 % Cordova	91 50	
Auxil. Cons. «Sanson»	84 —	84 —
Comp. Auxil. de F. C.	100 —	
Carbons Berga 4 1/2 %	57 —	57 —
Colonia Güell 6 %	97 25	
Const. Paviments 6 %	84 —	
Const. Ferrov. 5 1/2 %	77 —	
Cros, S. A. 6 %	103 —	
Electro. Met. Ebre 6 %	99 —	
El Tibidabo 5 %	87 —	87 —
Com. d'Obres Ced. 6 %	55 —	
Energ. Ind. Aragon 6 %	89 50	89 75
Esp. Carburs Met. 6 %	99 65	
Construccions Elec. 6 %	91 50	
Colorants i Explos. 6 %	100 50	
Fin. i Fid. Arnus-Gari	90 —	
Fom. d'Obres 4 1/2 %	98 —	
Fom. d'Obres 5 %	86 —	
Fom. d'Obres 6 % 1923	92 25	
Fom. d'Obres 6 % 1925	99 —	100 —
Fom. d'Obres Bons 6 %	97 75	
Fom. d'Obres Ced. 6 %	95 50	
Magatzems «El Siglo»	99 —	
Hotel Ritz 7 %	84 —	
Hullera Espanyola 1923	84 50	
Hullera Espanyola 1926	78 —	
Hullera Espanyola 1932	95 —	90 —
Madrid-Paris 6 %	82 —	
Manufactures de Suro	90 —	
Maqu. Terres. Mar. 6 %	91 75	
Metropolitana de Cons	89 50	
Min. Potassa Suria 7 %	104 —	108 50
Productes Pirelli 1928	99 —	
Sert, S. A. 6 %	40 —	
Telefonica 5 1/2 %	97 50	97 75
Teneria Moderna 7 %	85 —	
Unió Cotonera 6 %	42 —	42 —
Unió Salinera d'Es. 6 %	102 —	
Valen. Millores Urbanes	89 —	88 50

Accions industrials

F. C. Grans Pendents	7 —	
Funicular Montjuic	15 —	
Tramv. Barc. pref. 7 %	48 50	
Tramv. Barc. pref. 6 %	69 —	
Tramv. Elec. Granada	60 —	
Aigües Valencia pref.	122 —	124 —
Catalana Gas s. D	116 —	
Catalana Gas s. E	117 25	
Catalana Gas s. F 6 %	101 25	101 85
Hisp. Amer. Elec. ABC	375 —	
Hisp. Amer. Elec. s. D	71 —	
Hisp. Amer. Elec. s. E	66 —	
Aigües del Llobregat	83 —	
Elec. Gas Lebon s. B	80 —	
C.a Transmediterrània	128 —	
Banc d'Espanya	570 —	
Banc. Ext. d'Espanya	32 —	
Ciment «Asland» ord.	64 —	
Ciment «Asland» pref.	90 —	
Ciment «Sanson» ord.	25 —	
C. «Sanson» pref. 7 %	60 —	
Cros, S. A.	129 50	
Const. Ferroviaria	100 —	
Cobertes i Teulades	92 —	
Espanya Industrial	125 —	
Carburs Metàllics	164 —	
Foment d'Obres	155 —	
Tabacs Filipenes	334 —	
Hispano Suissa	99 —	
Hotel Ritz 6 %	89 —	
Industries Agricoles	201 —	
Maquinista Terrestre	30 —	29 —
Monopoli Petrolis	123 50	
Salinera Catalana ptes	95 —	
Telefonica 7 % pref.	109 65	109 65
Telefonica ordinàries	101 25	
Unió Salinera Espanya	82 —	

MERCAT DE LLOTJA

FARINES

	PREUS	
Aragó	65	69
Castella (corrent)	68	64
Id. (extra)	68	70
Força	80	90
Local corrent	63	64
Idem extra	68	70
Regió	63	65

Preus en ptes. els 100 quilos

BLATS

Aragó	50	
Castella	50	
Extremadura (cornt)	50	
Idem (cruixer)	50	
Mancha	50	
Navarra		
Peredó		
Urgell	50	

Preus en ptes. els 100 quilos

ARROSSOS

Bomba	115	120
Idem Calaspar	125	130
Bell-lloc C.	60	61
Floret	63	64
Granja	68	70
Selecta	64	65
Trencat	47	48
Farina d'arròs	[illegible]	52

MONGETES

Castella (corrent)	100	105
Idem (selecta)	118	120
Estrangeres	60	80
Mallorca	68	64
Prat	85	90
València	80	90

CIGRONS

Andalusia	95	100
»	79	80
»	73	75
»	63	64
»	57	58
»	55	56
M. roc		
Mexicans	100	105
Palous	60	62
Saúc	165	188

Preus en ptes. els 100 quilos.

DESPULLES

	PREUS	
Segones	23 50	24
Terceres	20 50	21
Quartes	19 50	20
Núm. 8	28	29
Núm. 4	27	28

Preus en ptes. els 60 quilos.

Menuts prims	18 50	19
Segonet	17 50	18
Segó	15 50	16

Preus en rals la quartera de 70 litres.

ORDI, MORESC I CIVADES

Civada Extremadura	34	35
Idem Mancha	34	35
Moresc Plata, dispon.	44 50	45
Idem país	40	42 50
Ordi Urgell	34	35
Escaiola Andalusia	54	56

LLEGUMINOSES

Faves Andalusia	45	46
Idem Extremadura	45	46
Idem Mallorca		
Favons Andalusia	43	44
Idem Extremadura	43	45
Veces Andalusia	39 50	40 50
Idem estrangeres		
Ers país	40	41
Idem estrangers	41	41 50
Guixes	42	44
Pèsols estrangers	90	95
Idem país		
Llentilles Andalusia	90	100
Idem Salamanca	115	130

PALLA I ALFALS

Alfals 1.a	7	
Alfals 2.a	6	
Palla d'Urgell	4	4 50
Idem curta	50	

Preus en ptes. els 40 quilos

GARROFES

Castelló, negra	34	
Eivissa	28	28 50
Mallorca	28 50	29
Mataferá, negra	32	32 50
Roja		31
Vinaroç, negra		34

Preus en rals els 42 quilos.

COMARQUES

TARRAGONA

NOTES LOCALS

Es veu que els partits de dretes consideren la nostra assolellada Tarraco com una Covadonga des d'on han de partir les propagandes per a conquerir la Catalunya esquerrana i republicana.

Diem això perquè hom diu que després dels actes de la Ceda i la Lliga, ara són els radicals els que també volen organitzar un acte monstre a la nostra ciutat.

Per un diumenge, la Lliga fou mestressa de la Rambla i amb l'espectacle de la seva propaganda semblà ésser la indispensable.

Nosaltres però, tenim molta confiança amb aquella dita jueva que diu que els darrers seran els primers.

— Ha estat entaulat un recurs per part del director de «Diari de Tarragona», contra la penyora que li fou imposada darrerament de 500 pessetes pel senyor coronel comandant militar, perquè dit diari havia anomenat alcalde popular al senyor Lloret, la qual cosa es creié despectiva per al gestor municipal.

— A l'aparador de la casa de capells Solsona, hi ha exposada la maqueta que el senyor Arinyo ha fet de la pira romana que s'aixecarà a la Rambla del 14 d'abril.

— Va visitar el gestor municipal el president de la Cambra de Comerç per tal d'aclarir que en les obres projectades solament hi fossin empleats obrers que faci dos anys que resideixin a Tarragona i no rebin subsidi de cap mena ni se'ls coneguin mitjans de vida.

S'estudia la manera de fer un viatge a Madrid per tal de gestionar la realització d'alguns projectes.

Darrerament, sobre aquest afer de la recaptació de quantitats per a l'atur, el patró i propietari Lluís Bonet atacava, en un article, als sabotejadors del pressupost extraordinari del municipi, i els retreia que el que no volgueren pagar de grat, ara ho han de fer per força en subscripcions, llistes de socors i regals als innombrables salvadors d'Espanya que avui hi ha.

— S'ha detingut a Joan Garcia, de St. Carles, el qual havia robat 8.000 taronges del mas d'En Civil, propietat d'Aleix Querol.

LLEIDA

ACTES A BENEFICI DELS OBRERS FERROVIARIS ACOMIADATS :: INSTAL·LACIO D'UN ENVELAT :: REUNIO DE MESTRES SASTRES :: EXPULSIO D'INDESITJABLES :: ATROPELLAMENT :: TITOL DE BATXILLER

Lleida, 25 (per telèfon). — A benefici dels obrers ferroviaris acomiadats, la Penya «Foscos» celebrà anit un gran ball. També la Societat coral «La Violeta» donà una funció amb el mateix fi. Les dues funcions es veieren curulles de gent.

—L'Ajuntament ha concedit l'oportuna autorització per tal que pugui installar-se un envelat per a les festes de carnestoltes. Aquest envelat serà emplaçat a la plaça del Segre, darrera del Mercat de Sant Lluís.

—Demà es reuniran per tal de tractar dels afers de la seva classe, els mestres sastres de la Societat «La Confiança» d'aquesta ciutat.

—La Comunitat de Regants d'Almacelles es reunirà el dia 3 de març a les quatre de la tarda.

—La policia ha procedit a expulsar vuit individus que havien estat detinguts com a sospitosos arran d'una ràtzia efectuada dissabte passat.

—Prop de Cervera, dissabte passat, fou atropellat Josep Pifarré Vergós, de 52 anys, pel camió 51.534 de la matrícula de Barcelona. Sembla que la culpa fou de l'atropellat, ja que intentà creuar la carretera en un moment perillós.

—A la Delegació d'Ordre Públic s'ha rebut, per tal de lliurar-lo a l'interessat, el títol de «batxiller» està a favor de l'alumne de l'Institut Maragall de Segon Ensenyament de Barcelona, Sr. Jaume Franci Pons.

GIRONA

NOTES DIVERSES

Girona, 25. — La guàrdia civil ha detingut, prop de Sant Llorenç de la Muga, un individu anomenat Amado Garcia Moreno, de 43 anys, solter, jornaler i veí de Santa Coloma de Gramanet.

Sembla que aquest resulta ésser l'autor d'un robatori de joies comès al mas «Can Llatre», del terme de Beuda.

El Garcia també és reclamat com a fugat de la presó de Barcelona.

El dia 3 d'abril del 1931, fou detingut pel delicte de contraban, i el dia 14 d'abril del 1931, amb motiu de la proclamació de la República, aprofità els moments de manifestació popular per a fer-se escàpol, en companyia d'altres reclosos. I des d'aleshores se'l venia cercant.

— Ahir al matí, diumenge, en el quilòmetre 5 de la carretera de Pont Major a Palamós, terme municipal de Celrà, el taxi G. 5077, propietat de Josep Ponsatí Sunyer i conduït pel mecànic Pere Moliner Agustí, de 23 anys, veí de La Bisbal, degut a una forta desviació, va topar contra un guardarrodes. De l'accident resultaren ferits de pronòstic reservat els passatgers Rossend Bohigas Fontaner, de 55 anys, vidu; Salvador Tubau Castell, de 50 anys, casat, i Joan Gumbert Maspoch, de 58 anys. Tots ells veïns de La Bisbal. Els ferits, després de les cures d'urgència, passaren als seus respectius domicilis. El cotxe resultà fortament destroçat.

— De la nostra ciutat han estat adreçats molts telegrames al President de la República i al cap del Govern sollicitant l'indult dels condemnats a la darrera pena. Entre ells n'hi ha un de molt expressiu del Director i redactors de «L'Autonomista».

— Per a demà, dimarts, a les dotze del matí, a l'Audiència d'aquesta ciutat està anunciat el judici oral per corrupció de menors contra Carme Solé Vilalta.

— Ha estat atesa al Dispensari Municipal, Mercè Trias Santaló, de 52 anys, veïna de la nostra ciutat, domiciliada a la Travessia Cervantes, 32, la qual presentava una luxació al munyó esquerre, considerada de pronòstic lleu, produïda en ésser atropellada a la Plaça de la Independència per un ciclista veí de Carteià.

— Per talla abusiva d'arbres, ha estat denunciat el propietari Joaquim Ramis, propietari del mas «Serres de Vall del Bach», del terme de Vall de Vianya.

— Establerta amb local independent una escola de pàrvuls al carrer de Jaume I, l'Ajuntament ha acordat donar-li el nom de Francesc Beuda, mercader de Girona, el qual fa segles creà i dotà una escola de Pàrvuls amb beques gratuïtes, adjunta a l'Hospital de Santa Catarina.

L'HOSPITALET

NOVES LOCALS

Hem vist, amb sorpresa, que el pis on estava emplaçat el despatx del tinent d'alcalde del districte tercer, ha estat desallotjat per mandat de l'Alcaldia. Aquesta mesura sembla que portarà cua a causa de les serioses pertorbacions que ocasionarà i que nosaltres no sabem veure com el senyor alcalde podrà evitar. De moment, la Tercera Delegació del Patronat de Beneficència i d'Homenatge als Vells resta sense lloc per a reunir-se i els nostres vells, per insuficiència del local, hauran de fer cua al bell mig del carrer els dies destinats al pagament de llurs pensions. No cal dir que semblant mesura ha ocasionat un batibull de mil diables a la barriada. Tot sigui, però, en vistes a la pacificació dels esperits.

— Ha mort la mare del nostre volgut amic Francesc Piera, que es troba empresonat a la Model arran dels esdeveniments del d'octubre a l'Aeronàutica Naval. L'enterrament fou una veritable manifestació de dol, la qual cosa palesa les simpaties que gaudia entre el poble. Rebi, l'amic Piera i familiars, el nostre més sincer condol.

— El «Pont Jordà», obra del nostre Ajuntament popular, presidit per l'amic Ramon Frontera, sembla que ja està enllestit del tot, solament falta la data per a la seva inauguració oficial, la qual festa, no dubtem que esdevindrà un èxit tan clamorós com el de la inauguració del grup escolar «Francesc Macià».

— I del carrer de Barcelona, què? Sembla que aquell «salero» per a bandejar dificultats i entrebancs que algú havia volgut ultra dotar la nostra primera autoritat governativa, és digna de millor causa. Sabem de bona tinta que si els sense feina han de veure resolt llur problema per les obres d'enderrocament i de reconstrucció del dit carrer, cal que no es facin massa illusions, ja que els entrebancs existents costarà bon xic bandejar-los satisfactòriament. Voldríem equivocar-nos, però augurem que aquestes obres vindran a ésser la segona edició de les projectades per l'incommensurable Pic i Pon a Barcelona.

REUS

NOTICIARI

Ha sortit el primer número del diari «Avui», òrgan de Lliga Catalana, el qual no respon pas a la propaganda que de dies ençà venien fent els joves cambonians.

— L'alcalde gestor fa públic que no serà admesa cap reclamació que es formuli contra l'impost d'inquilinat el cobrament del qual s'està efectuant.

— Donat el caràcter arquitectònic de la porta principal que figurava a la que fou Casa de la Vila, hom ha disposat que aquesta sigui novament collocada a la façana del Palau Municipal, a la part del carrer d'Aleus.

— L'encontre Reus Deportiu-Sant boià, fou de complet domini dels locals, els quals s'emportaren la victòria per 4 gols a 0.

MATARO

NOTES LOCALS

Es troba detingut en el quarteret de l'Ajuntament, un individu que havia estafat una quantitat per construcció de mobles a preu fet a un industrial de Barcelona, i que després se'ls va vendre a una casa d'ací Mataró. L'industrial barceloní ho va saber i denuncià el fet, la qual cosa motivà la detenció de l'esmentat individu quan vingué a Mataró a cobrar part de l'import de la venda.

· ESPECTACLES PUBLICS ·

Teatres

GRAN TEATRE DEL LICEU

Dijous, a les 11 de la nit. EXTRAORDINARI

BALL DE DISFRESSES

La Maja de Goya

organitzat per l'ASSOCIACIO DE LA PREMSA DIARIA DE BARCELONA - 500 valuosos premis - 2 premis extraordinaris - 10 primers premis - 15 premis d'honor - 25 altres valuosos premis. — Es despatxen localitats i entrades sense augment de preus, a la taquilla del Gran Teatre.

GRAN TEATRE ESPANYOL

COMPANYIA SANTPERE

Avui, tarda, a les 5. TOTES LES LOCALITATS REGALADES. LA MILLOR OBRA QUE ES REPRESENTA A BARCELONA:

RODA EL MON... I TORNA AL BORN

per Santpere, Klein, Vendrell — Nit, a les 10: UNA CRIADA PER TOT i l'èxit grandiós:

ADELA LA MAL CASADA

Ovacions a Josep Santpere, Teresa Klein i Emili Vendrell — Demà, tarda, a les 5. TOTES LES LOCALITATS REGALADES:

RODA EL MON... I TORNA AL BORN

Nit i cada nit:

ADELA, LA MAL CASADA

Es despatxa a tots els Centres de Localitats.

PRINCIPAL PALACE

Companyia VILA - DAVI

Tarda, a les 5'15: L'HOSTAL DE LA GLORIA. Nit, a les 10'15. El grandiós èxit de Lluís Elies: LILI, VOL VURE

Teatre Romea

Telèfon 22026

Companyia titular de la qual formen part Antònia Herrero, Rafael Bardem, Josep Balaguer, Elies Sanjuan, Lluís S. Torrecilla, Carme Cuevas, Maruja Cuevas i Adela Calderon. A les 5'30 i a les 10'15. (Tarda, les butaques a 4 ptes.):

20.000 DUROS

Exit definitiu de Navarro i Torrado. Grandiosa creació d'aquesta Companyia. Graciocíssimes aventures de «Taconcitos», Tafilete» i «Charolín». Tendresa, comicitat i emoció — Demà, i cada dia, a les 5'30 i 10'15: 20.000 DUROS.

Teatre Còmic

Gran Companyia de revistes

Tarda, a les 5'15 i nit, a les 10'15. Butaca, 2 ptes. La meravellosa revista:

LOS MARIDOS DE LIDIA

per Perlita Greco, Huertas, Murillo, etc. 40 bellíssimes girls. Els dansarins NAYA i TOMAS. Gran presentació — Demà, tarda i nit,

LOS MARIDOS DE LIDIA

TEATRE BARCELONA

Companyia de Montiàn - Roses

Director: Emili Thuillier

Avui, dimarts, tarda, a les 5'15:

Santa Isabel de España

Nit a les 10'15, estrena de la comèdia en tres jornades, original d'Antoni Casas Bricio:

TU GITANO Y YO GITANA

TEATRE POLIORAMA

Temporada oficial de TEATRE CATALA

Avui, tarda i nit:

NECESSITEM SENYORETA

i

TETA, LA GALLINAIRE

Dimecres, nit, ESTRENA:

LA SENYORETA OEST de Vidal - Jové

Teatre Nou

COMPANYIA LIRICA MARC REDONDO - A. PALACIOS

Avui, tarda, a les 4'30: EL DUO DE LA AFRICANA i el gran èxit líric:

FRAY JERONIMO

per Marc Redondo i Vicenç Simon

Nit, popular, gran cartell «género chico».

TEATRE VICTORIA

GRAN COMPANYIA LIRICA

Avui, tarda, 4'30: LOS DE ARAGON - LA TEMPESTAD. Nit, no hi ha funció per assaig de LOS LEONES, sarsuela còmica de Ramos Martín i mestre MORATO que s'estrenarà demà, dimecres a la nit

TEATRE NOVETATS

Gran Companyia d'operetes i revistes de CELIA GAMEZ

Avui, tarda, popular:

EL BAILE DEL SAVOY

Nit, el gran èxit de l'opereta en tres actes, de Franz Lehar:

LA RONDA DE LAS BRUJAS

per CELIA GAMEZ, PIERRE CLAREL, Càndida Suárez, Castrito i Joan Riba — Vestuari de Max Weldy.

TEATRE OLYMPIA CIRC

Inauguració el dia 15 de març

GALA BENEFICA COMERCIAL DE MOSTRES DE BARCELONA

REVUE-RADIO RECLAM

Gran espectacle a profit dels hospitals

Informes i detalls al Passeig de Gràcia, núm. 47.

Festivals AURIGEMMA

al TEATRE NOVETATS

DIJOUS GRAS I DISSABTE DE CARNAVAL

Cinemes

Publi-Cinema

Sessió contínua. Seient UNA PESSETA: NOTICIARIS - DOCUMENTALS, VIATGES, etc.

Fantasio

Avui, tarda, a les 4. Darrera projecció del film esportiu CAMPEONES OLIMPICOS, per BUSTER CRABBE. Nit, a les 10. ESTRENA: PATHE JOURNAL - REVISTA FEMINA - USE SU IMAGINACION (atracció); Gustav Froelich en

El fugitivo de Chicago

amb Lil Dagover i Louise Ullrich.

CINEMA PARIS

Avda. Pta. Angel, 11 i 13 — Telèfon 14544

Sempre el programa més atractiu REVISTES PATHE i FEMINA; Paul Muni en el seu triomf: QUE HAY, NELLYE?-RATON VOLADOR (dibuix) - Imperio Argentina en la super-producció espanyola: LA HERMANA SAN SULPICIO, amb Miquel Ligero. Diumenge, MATINAL, 10'30 — Despatx de localitats a taquilla per a la numerada de diumenge tarda, a les 6.

Maryland

Plaça Urquinaona, 5 — Tel. 21966

Tarda: (contínua) 3'30, 5'30 i 7'30. Nit, a les 10:

LA SEÑORITA DE LOS CUENTOS DE HOFFMAN per Anny Ondra (UFILMS)

PELIRROJO

per Robert Lynen i Harry Baur. (FILMOFONO)

Butaca: 2'20. A les 7'30: 1'65

Coliseum

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10: REVISTA PARAMOUNT - A TODO GAS, per W. C. Fields i DOROTHEA WIECK en

Un secuestro sensacional

amb Bebe Leroy i Alice Brady. (Són films PARAMOUNT)

Capitol Cinema — 3.a setmana

AVUI, DIMARTS, TARDA I NIT: Una pel·lícula netament Ibèrica

La Dolorosa

joia musical del mestre Serrano 3ra. SETMANA

Actuació personal de l'excellent tenor basc

AGUSTI GODOY

intèrpret de «el hermano Rafael», el qual cantarà selectes i escollides romances, acompanyat pel mestre Ortiz de Zarate.

Metropol

Llúria, 115 — Telèfon 81222

Avui, tarda, a les 4 i nit, a les 10. La bonica comèdia I. B. I FILMS:

DAMA DE CABARET

i la magnífica producció FEBRER i BLAY:

LA CODICIA DE ORO

una de les obres més artístiques que s'han portat al llenç.

Varietats

Frontó Principal Palace

Avui, dimarts, tarda: LIZARRAGA II - IBARLUCEA contra AREITIO II - TEODORO. Nit: OSA I-CELAYA I contra PISTON - CAZALIS.

FRONTO NOVETATS

Avui, dimarts, tarda, a les 4: GALLARTA III - ELORRIO contra CHIQUITO BILBAO - LEJONA. Nit, a les 10'15: ARAQUISTAIN CHIQUITO GALLARTA contra IZAGUIRRE - PASAY. — Detalls per cartells.

Espectacles per a avui

TEATRES

Barcelona. — Tarda: «Santa Isabel de España». Nit: «Tu gitano y yo gitana».
Còmic. — Tarda i nit: «Los maridos de Lidia».
Espanyol. — Tarda: «Roda el món... i torna al Born». Nit: «Adela, la mal casada».
Nou. — Tarda: «El duo de la Africana» i «Fray Jerónimo». Nit, gran cartell «género chico».
Novetats. — Tarda: «El baile del Savoy». Nit: «La ronda de las brujas».
Poliorama. — Tarda i nit: «Necessitem senyoreta» i «Teta, la gallinaire».
Principal Palace. — Tarda: «L'hostal de la glòria». Nit: «Lili, vol viure».
Romea. — Tarda i nit: «20.000 duros».
Victòria. — Tarda: «Los de Aragón», «La Tempestad».

CINEMES

Amèrica. — «Asesinato en la terraza» i «Mi amigo el rey».
Astòria. — «El crimen del Vanities», «Te quiero y no se quien eres».
Avinguda. — «El crimen del Vanities» i «Te quiero y no se quien eres».
Barcelona. — «Fugitivos», «Y ahora que?», «Idilio en el Cairo».
Bosc. — «Valses de Viena», «Amantes fugitivos».
Bohèmia. — «Y ahora que?», «Los ex ricos»
Broadway. — «El Arrabal», «Padre e hijo», «Las ocho golondrinas».
Capitol. — «La Dolorosa».
Coliseum. — «Un secuestro sensacional».
Catalunya. — «Crisis mundial».
Cèntric Cinema. — «Alma de bailarina», «El hijo improvizado».
Comèdia. — «Pecadores sin careta» i «Vuelan mis canciones».
Colom. — «El niño de las coles», «El huésped núm. 13».
Comtal. — «Los Miserables», «600.000 francos al mes».
Diana. — «La mundana», «Los seis misteriosos» i «Satanàs».
Diorama. — «Oro en la montaña», «A casarse, muchachas».
Esplai. — «El negro que tenía el alma blanca», «La Casa de Rodschild».
Excelsior. — «La novia de la suerte» i «Caprichos».
Fantàsio. — «El fugitivo de Chicago».
Fèmina. — «Señora casada necesita marido».
Foc Nou. — «Asesinato en la terraza» i «Mi amigo el rey».
Fregoli. — «El negro que tenía el alma blanca», «Carolina».
Goya. — «La dama del Boulevard» i «Amores en Hollywood».
Intim. — «Escàndalos romanos», «Paso a la juventud».
Iris. — «El altar de la moda» i «La buenaventura».
Kursaal. — «Vuelan mis canciones», «Desfile de Candilejas» i «Anny, Anny».
Laietana. — «Fueros humanos», «El «Cepo», «Pequeño desliz».
Majèstic. — «Cleopatra», «Gracia y simpatía», «Que pare la prensa».
Marina. — «Hombres en blanco» «Wonder - Bar».
Mariland. — «Pelirroja».
Metropol. — «La codicia de oro».
Miria. — «Los Miserables», «El huésped desconocido».
Mistral. — «Stingarée», «Ilusiones de gran dama», «La senda del crimen».
Monumental. — «Hollywood conquistado», «Amor y cuartillas».
Mundial. — «Amores de Hollywood» i «La novia del regimiento».
Núria. — «Amores en Hollywood», «El crimen del Vanities».
París. — «Que hay, Neillye?», «La hermana San Sulpicio».
Pedró. — «Y ahora que?», «Los ex ricos».
Pathe Palace. — «La novia de la suerte», «Caprichos».
Principal. — «Valses de Viena», «Amantes fugitivos».
Publi Cinema. — Reportatges d'actualitat.
Rambles. — «Cocktail de besos», «La chica del Dorado Oeste».
Royal. — «Hollywood conquistado» i «Amor y cuartillas».
Select Cinema. — «El maestro detective», «Reunión» i Noticiari.
Smart. — «La dama del Boulevard» i «Luna de miel para tres».
Talia. — «Amores en Hollywood», «El queño rey».
Triomf. — «Cleopatra», «Dos corazones y un latido».
Tetuan. — «Amores en Hollywood» i «Chucho el roto», «Taràntula trágica».
Tívoli. — «Maria Galante».
Urquinaona. — «Un lío de familia».
Volga. — «Fàcil de amar», «Así ama la mujer».
Xile. — «Cleopatra», «Noches en los bosques de Viena».

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
RONDA UNIVERSITAT, 25
Telèfon 22122

Impremta:
TALLERS, NUM. 48
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Barcelona, un mes	2'50 ptes.
Fora, un trimestre	7'50 »
Amèrica Llatina i Portugal un trimestre	9 — »
Altres països un trimestre	18 — »

La Lliga no canvia

El Diluvio *dedica un article a la Lliga. Heu-vos ací el que diu:*

«La Lliga se niega a toda participación colaborante en el gobierno municipal de la ciudad. Fuera esa actitud hija de una conducta y de una consecuencia puras y diáfanas, y nosotros la respetaríamos. Pero no se trata de eso.

Superviviente del naufragio de octubre, la Lliga quiere alzarse con el santo y la limosna. Es decir, quiere ser ella sola la que rija y administre los intereses municipales de la ciudad. Para conseguirlo saca a colación que sus ediles, no solamente no tomaron parte en el 6 de octubre, no solamente no delinquieron, sino que fueron los únicos que hubieron de oponerse a la desacertada intentona.

De aquí colige ella una interpretación acomodaticia, a saber: que esos ediles y sus suplentes deben ser repuestos en sus cargos, con lo cual, automáticamente, el gobierno municipal de Barcelona, pasaría íntegro o casi íntegro a sus manos. Y aquí paz y después gloria.

Nosotros no podemos soslayar el comentario frente a esa conducta. Desde luego lo iniciamos afirmando que tan malos nos parecen los llligueros como los otros. Puestos a elegir, por fatalidad, entre ellos y sus contrincantes, nos quedamos sin ninguno. La opción no es posible en este caso.

Produce náuseas ver a la Lliga especular sobre el desastre del 6 de octubre. ¿Que no colaboró en él? Por acción, no, ciertamente, pero sí por omisión premeditada y fríamente preconcebida.

Ella se retiró del Parlamento catalán para negar su colaboración oposicionista a la derogada ley de contratos de cultivo. Vió en esto un trampolín para el recobro de su influencia política. Y ella, que no combatió entonces en el campo en que la lucha estaba situada, negando así la virtualidad de aquella alta institución autonómica; que clama ahora contra la actuación del señor Gil Robles en Cataluña, no tuvo una frase ni un gesto de protesta o condenación contra los agrarios catalanes que se emplazaron a Madrid para establecer un tacto de codos con el resto de la reacción española y facilitar y solicitar el acceso de la Ceda a Cataluña.

Sus lágrimas de hoy por la situación de sus concejales tienen mucho del llanto del cocodrilo. A nosotros no puede conmovernos una invocación democrática que no está sostenida por el amor a los principios ni por la práctica consecuente de ellos a lo largo de la vida pública.

Queremos destacar estas cuatro verdades, tan parecidas a la del barquero. No por nada. Simplemente para que la opinión ingénua no se deje impresionar por el navajeo político de la Lliga, que hoy, como ayer y como siempre, está a la que salta, en plan de encaramarse al Poder, con el centralismo o sin el centralismo, con la autonomía o contra la autonomía. El santo y seña es para ella siempre el mismo.»

¿SE HA DESCUBIERTO EL MICROBIO DEL CANCER?

EL ESPAÑOL. — **ZI, pero hay que acabar con él.»**

(De «El Pueblo».)

«LOS CRITICOS IMPARCIALES

EL DERECHISTA. — **¡Si llego yo a saber que era tan republicana, no me hubiera emocionado tantas veces viéndole trabajar!»**

(De «El Liberal».)

«REPRESALIA DERECHISTA

—¿Has visto a Margarita Xirgu?
—¿Quién es Margarita Xirgu?»

(De «La Libertad».)

«COMPASES DE LA MARCHA

—¿Qué ve usted, Martínez?
—Yo no veo nada.
—Pues siga mirando y póngase gafas.»

(De «El Sol».)

·EL TREBALL·

El problema social

Conversa entre Stalin i Wells

(Acabament)

WELLS. — Ara recordo la situació en què es trobava, fa més de vint anys, la intellectualitat tècnica. El nombre d'intellectuals era aleshores reduït, i en canvi el treball abundava, de manera que cada enginyer, tècnic o intellectual trobava on aplicar els seus coneixements. A causa d'això era la classe menys revolucionària. En canvi, ara es nota superabundància d'intellectuals i tècnics, i per això el seu estat d'ànim ha sofert una brusca transformació. Hi ha especialistes avui dia que jamai no haurien prestat atenció, en altres condicions, als propòsits revolucionaris que avui els atreuen. No fa molt vaig ésser invitat a un dinar de la Reial Societat Britànica per la nostra Acadèmia de Ciències. El discurs del president versà generalment sobre els plans d'organització social i la direcció científica del Poder. Fa trenta anys hauria estat del tot impossible tan sols intentar parlar d'això, i ara es troba encapçalant aquesta mateixa Societat un home que expressa punts de vista revolucionaris, i que insisteix en la reorganització científica de la collectivitat humana. La propaganda que vosaltres heu escampat sobre la lluita de classes ja no està al dia; s'ha quedat rerassagada amb relació a aquests fets. L'estat d'ànim dels intellectuals va canviant.

STALIN. — Sí, me'n dono compte; i això mateix ve a explicar-nos que la societat capitalista es troba actualment en un carreró sense sortida. Els capitalistes busquen endebades una sortida que, a més d'ésser digna, correspongui als seus propis interessos de classe. Podrien, parcialment, sortir de la crisis, amb prou feines, com arrossegant-se; però el que és una sortida que els permeti portar el cap ben alt, que no topi radicalment amb els interessos del capitalisme, aquesta no podran trobar-la. I això, naturalment, ho comprenen ja en amplis cercles intellectuals i tècnics. Part important d'ells comença a donar-se compte de la comunitat dels seus interessos amb els de l'única classe capaç d'iniciar la manera de sortir d'aquest carreró.

WELLS. — Senyor Stalin, vós sabeu millor que qualsevol altra persona el que és la revolució, sobretot en la pràctica. ¿Es pot afirmar que les masses s'hagin sublevat alguna vegada per elles mateixes? ¿No considereu vós com a veritat demostrada el fet que totes les revolucions, sense excepció, han estat realitzades per minories?

STALIN. — Per a fer la revolució es precisa una minoria dirigent. Però fins la més genial, decidida i enèrgica de les minories resultarà impotent si no té l'adhesió, tot i ésser passiva, de milions d'éssers.

WELLS. — ¿Com s'entén «tot i ésser passiva»? ¿Potser l'adhesió de les masses pot ésser subconscient?

STALIN. — Aquest ajut pot ésser parcial, semi-instintiu o semi-inconscient; però sense que ell sigui aportat per milions en massa, la més identificada de les minories anirà al fracàs.

WELLS. — He vingut seguint de prop la propaganda comunista que actualment es fa als països occidentals, i em sembla que, en les condicions presents, resulta molt passada de moda, car té marcada tendència als mètodes insurreccionals. Aquesta propaganda en pro d'un enderrocament violent de l'ordre social era, potser, oportuna quan anava dirigida contra el domini absolut de tal o tal altra tirania. Però en les condicions que ara regnen, quan el mateix sistema dominant comença a descompondre's, la propaganda, a la meva manera de veure, no hauria de basar-se en la idea de la insurrecció armada, sinó més aviat en la part efectiva, en l'eficiència, la competència i la productivitat. La nota insurreccional em sembla fora d'ús als nostres dies. Des del punt de vista dels que pensem conforme a un esperit constructivista, la propaganda comunista es torna un obstacle.

STALIN. — Es evident que el sistema social antic s'envelleix i s'enfonsa. Això és absolutament verídic. Però no és menys palpable que es fan tots els esforços imaginables per socórrers i salvar aquest sistema agonitzant. Després d'assentar una premisa justa, treieu vós d'ella una conclusió errònia. Observeu vós primer, justament, que el vell món cau a trossos. En canvi sofriu un error quan afirmeu que aquest món s'està ensorrant i es destruirà ell mateix. No; substituir un ordre social per un altre implica un llarg i complicat procés revolucionari. No és un procés espontani. Es més bé una lluita, un procés relacionat amb la topada de classes. Per podrit que considerem el capitalisme, no podem comparar-lo, sense caure en certa ingenuïtat, a un arbre que estigués a punt de caure sol. No; la revolució, la substitució d'un ordre social per un altre, ha significat sempre lluita, lluita dolorosa i cruel, lluita de vida o mort. I cada vegada que els homes d'un nou règim pugen al Poder, per força han de defensar-se contra les temptatives que els del vell règim fan per a restablir, violentament, l'antic ordre social. Per força han de viure alerta, disposats sempre a parar el cop del vell sistema agonitzant.

De manera que vós teniu raó quan afirmeu que el corcat sistema capitalista s'enfonsa; però no ho encerteu quan d'això deduïu que aquest sistema haurà de morir per inanició. Heus aci el feixisme, força perfectament reaccionària, que tendeix, precisament per mitjà de la violència, a conservar els vells motllos. ¿Què creieu vós que s'ha de fer amb els feixistes? ¿Exhortar-los a que es tornin bons? ¿Tractar de convèncer-los? Tot això no exerciria en les seves consciències cap influència.

No vull dir que els comunistes idealitzin els mètodes de violència. El que volen és que ningú no els agafi desprevinguts. No volen fer-se la illusió que el vell món, millor dit, els que el regeixen, van a retirar-se «motu proprio». I com que veuen que el vell règim es defensa amb la violència, ells adverteixen a la classe obrera: «Prepareu-vos a resistir amb la força contra la força, i sobretot procureu que el vell règim, en ensorrar-se, no us aixafi. No permeteu que ningú us lligui les mans, que són les mans amb què heu d'enderrocar l'antic règim.»

Com podeu veure, la substitució d'un ordre per altre no pot ésser un simple procés espontani i apacible, sinó complicat, llarg i violent. Els comunistes ho han comprès així, car no poden ignorar els fets, tancar els ulls a l'evidència.

WELLS. — Però ¿vós us heu donat compte del que actualment passa al món capitalista? No es tracta tan sols de l'esfondrament del règim polític; és una veritable explosió de la violència reaccionària, que degenera en obert «gangsterisme». A mi em sembla que en el conflicte amb la violència reaccionària i estúpida, els socialistes estan obligats a recórrer a la llei, i en comptes de considerar la Policia com a enemiga, pel contrari han de sostenir-la en la seva lluita contra la reacció. Em sembla, per últim, que els mètodes del vell socialisme insurreccional estan mancats de flexibilitat, que és ja impossible actuar amb ells.

STALIN. — No s'ha d'oblidar que els comunistes es basen en una gran experiència, i és que les classes que abandonen l'escena històrica no ho fan per llur pròpia voluntat. Recordeu-vos, sinó, de la història d'Anglaterra del segle dissetè. ¿No es deia també aleshores que el vell ordre social estava podrit? I, malgrat això, ¿fou o no fou necesari que Cromwell vingués a abatre aquest règim per la força?

WELLS. — Cromwell procedí basant-se en la Constitució i en nom de l'ordre constitucional.

STALIN. — ¡En nom de la Constitució va recórrer a la violència, manà executar el rei i dissoldre el Parlament, féu empresonar a uns i decapitar a altres! Doncs bé, prenem ara l'exemple de la nostra pròpia Història. ¿No era clar des de feia molts anys que l'ordre tsarista estava en trànsit de caure? I amb tot, ¡si en costà de sang enderrocar-lo! ¿I l'exemple de la Revolució d'octubre? ¿No eren molts els que comprenien que sols nosaltres, els bolxevics, indicàvem amb encert l'única sortida possible? El capitalisme rus estava podrit; d'això no hi havia dubte. I, no obstant, vós sabeu la terrible resistència que fou necessari vèncer, i la sang que haguérem de vessar per a defensar aquesta Revolució, fins després de consumada, de tots els seus enemics interiors i exteriors.

O si vós ho preferiu, passem a França a darreries del segle divuitè. Molts abans del 1789, i per a bé de la Humanitat, la descomposició del poder reialista i de l'ordre feudal era ja quelcom més que evident. No obstant, la Història ens demostra que els aconteixements no es desenrotllaren, ni podien tampoc desenrotllar-se, sense la intervenció d'una insurrecció popular, sense una topada de classes.

I ¿què era el que aleshores es debatia? Un fet, el que les classes destinades a desaparèixer de la Història vénen a ésser les darreres a convèncer-se que el seu paper ha acabat. Que és materialment impossible donar-se compte del contrari, car a elles els sembla sempre que les clivelles del corcat edifici vacillant són susceptibles de reparació. A aquesta errònia convicció i no a altra cosa es deu que la classe agonitzant decideix agafar les armes i defensar per tots els mitjans la seva existència de classe dominant.

WELLS. — Però és de notar que al cap de la Revolució francesa hi marxaven nombrosos advocats.

STALIN. — No es tracta de negar la participació dels intellectuals en els moviments revolucionaris. Però ¿fou la Revolució francesa una revolució d'advocats o una revolució popular que vencé sublevant les grans masses contra el feudalisme, defensant els interessos del Tercer Estat? Aquests advocats que figuraven entre els caps de la gran Revolució francesa, ¿actuaven de conformitat amb les lleis del vell règim, o bé per a construir un nou codi revolucionari burgès?

No, senyor Wells; l'experiència històrica, que és ja ben copiosa, ens ensenya que no hi ha hagut cap classe que cedís mai el seu lloc a satisfacció. La Història del món no registra semblant antecedent. L'únic que els comunistes han fet ha estat assimilar-se aquesta experiència. Ells haurien estat els primers a saludar la desaparició voluntària de la burgesia, creieu-ho. Sols que l'aconteixement, dintre el terreny històric, resulta inversemblant. Heus ací perquè, desitjant estar preparats per a tota eventualitat desagradable, recomanin a la classe obrera que visqui atenta i a punt per a la batalla. ¿A què aconduiria que un capità general, comprenent que l'enemic no es rendirà mai a les bones i que és precís anihilar-lo, descuidés la vigilància del seu propi exèrcit? El capità o el comandant en cap que procedís així, senzillament enganyaria, traïcionaria la classe obrera. Ja veieu vós com això que us semblava, fa un moment, procediment antiquat, és, en realitat, una mesura revolucionària de gran utilitat per a la classe treballadora.

WELLS. — De cap manera no ha estat el meu desig negar la necessitat de la violència; pero crec que les formes de lluita han d'estar més d'acord amb les possibilitats de les lleis existents; que és precís defensar-les dels atacs de la reacció. Sostinc que no urgeix tant desorganitzar el vell règim, ja que per ell mateix s'està desorganitzant. Per tal causa la lluita insurreccional contra l'ordre, contra la llei, em sembla quelcom antiquada i mancada d'efectivitat. En suma, si exagero un xic és amb la intenció únicament de fer aparèixer la veritat més destacada. Podríem formular el meu punt de vista així:

Primer, sóc partidari de l'ordre; segon, ataco el sistema actual mentre no ens garanteixi aquest ordre, i tercer, estimo que la propaganda basada en la lluita de classes pot tenir per resultat apartar del socialisme els intellectuals, que són indispensables per a implantar i realitzar el socialisme.

STALIN. — Si es desitja realitzar una gran obra social, és precís no perdre de vista, en primer lloc, la força primordial i l'ajut de la classe revolucionària. Precisa, a més, l'ajut d'una força organitzada, aquesta altra força, que en el nostre cas és el Partit, al qual pertany el més escollit dels elements intellectuals. Però abans aclarim: ¿A quina classe d'homes instruïts us referieu vós quan parlàveu de les «capes intellectuals»? ¿No figuraren molts intellectuals entre els partidaris del vell règim, durant el segle dissetè a Anglaterra, a França a finals del divuitè, o en l'època de la Revolució d'octubre a Rússia? No hem de perdre de vista que l'antic règim va atreure als seus rengles molts homes instruïts, que el defensaven lluitant contra el règim nou. L'arma de la instrucció produeix l'efecte que el qui l'esgrimeix es proposa: fereix on el qui la maneja posa l'ull. Resulta, doncs, innegable que el proletariat té també necessitat de recórrer a homes molt instruïts per a defensar el socialisme. Naturalment que no van a ésser els ineptes els que vinguin a defensar el socialisme, ni a ajudar el proletariat per a construir una nova societat. Jo no rebutjo el paper dels intellectuals. Al contrari, els prenc molt en compte. L'únic que em proposo saber és de quina classe d'intellectuals es tracta, car hi ha diversos tipus d'intellectual.

WELLS. — Sense que abans no hi hagi un canvi radical en els sistemes d'educació, no pot haver-hi revolució. Dos exemples basten a demostrar-ho. En primer lloc, el de la República alemanya, que en res no

STALIN

ha tocat els vells mètodes d'educació, per la qual cosa jamai no ha passat a ésser veritable República. Després, el del Partit Laborista a Anglaterra, la manca de decisió del qual per a transformar radicalment el sistema educatiu es ben notòria.

STALIN. — Aquesta observació si que s'ajusta a la veritat. Però us prego que em permeteu contestar, d'antuvi, els vostres tres punts. Primer, el més necessari per a fer la revolució és comptar amb l'ajut de masses socials. Aquest ajut és el de la classe obrera. El segon requisit consisteix en una força auxiliar: els comunistes l'anomenem Partit. En ell pot, naturalment, ingressar l'element intellectual d'obrers i tècnics estretament lligats a la classe obrera. Perquè els intellectuals mai no seran una força si no s'uneixen amb la classe obrera. Es cosa probada que quan s'oposen a ella s'anullen. Per últim, es fa indispensable prendre el Poder polític i emprar-lo com a palanca per a transformar la societat. El nou Poder ve a crear una nova legalitat i un nou ordre: l'ordre revolucionari.

Naturalment, faig constar que jo no sóc partidari de l'ordre per l'ordre, o sia, de qualsevol mena d'ordre. No; sóc partidari de l'ordre que defensa els interesso de la classe obrera. Però si hi ha entre les lleis del vell règim algunes que puguin ésser utilitzades a favor de la lluita per un ordre nou, han d'utilitzar-se. Pel que fa referència a la tesi sostinguda per vós en el sentit que és urgent atacar el sistema actual si no garanteix l'ordre a les masses, res no hi tinc a objectar.

Haig de dir, per últim, que és un greu error per part de vós pensar que els comunistes lloen la violència. Ja he expressat que, amb molta satisfacció, renunciarien a dits mètodes si veiessin que les classes adinerades donaven mostres de cedir el lloc a la classe obrera. Per desgràcia, la Història ens prova fins a quin grau és utòpic creure-ho així.

WELLS. — I, amb tot, la història d'Anglaterra registra el cas d'una cessió voluntària del Poder. Del 1830 al 1870, els aristòcrates, la influència dels quals havia estat considerable a finals del segle divuitè, lliuraren el Poder a la burgesia, que en aquests moments sostenia, si bé tan sols sentimentalment, la Monarquia. Ulteriorment passà a establir-se arran d'aquest canvi, és cert, el domini de l'oligarquia financera.

STALIN.—Però insensiblement vós heu anat passant de la qüestió revolucionària a una qüestió de simples reformes. S'ha d'admetre que són dues coses distintes. ¿No creieu vós que a Anglaterra, durant el segle dinovè, el moviment cartista tingué una gran actuació en aquestes reformes?

WELLS. — No; els cartistes feren, relativament, poc; a penes si deixaren petjades del seu pas.

STALIN. — Veig que estem en complet desacord. Els cartistes, mitjançant el moviment de vagues que ells mateixos organitzaren, exerciren una enorme influència; obligaren al classe dirigent a cedir en matèria de sufragi universal, a abolir els anomenats «burgs podrits» i a fer altres concessions referents a alguns articles de la Carta Magna. Aquest fou el paper històric del cartisme: imposar reformes per tal d'evitar greus desordres. S'ha de reconèixer que, en general, entre totes les classes rectores, l'aristocràcia i la burgesia d'Anglaterra foren, potser, les més intelligents, les més dúctils des del punt de vista de llurs interessos de classe, i, naturalment, de la conservació del Poder. Fins la Història contemporània ens pot servir d'exemple si recordem la vaga general del 1926 pel que es refereix a Anglaterra. Una altra burgesia en idèntiques circumstàncies el primer que hauria pensat hauria estat empresonar el Consell de les Trade Unions, que decretà la vaga, no és cert? En comptes d'això, la burgesia anglesa procedí amb gran habilitat, amb una estratègia flexible, que ni als Estats Units, ni a França, ni a Alemanya no hauria pogut desplegar-se. I és que, a canvi de mantenir el seu predomini, les classes governants de la Gran Bretanya jamai no es detenen davant les petites concessions i reformes. Una altra cosa seria pensar sincerament que tals reformes signifiquen en realitat una revolució.

WELLS. — Vós teniu una opinió molt més elevada que jo sobre les classes dirigents del meu país. Però, ¿és tan gran la diferència que existeix entre una petita revolució i una gran reforma? ¿No creieu vós que les grans reformes equivalen a una petita revolució?

STALIN. — Sota la pressió de les masses acostuma, en efecte, la burgesia concedir algunes reformes parcials, però conservant en peu l'estructura del règim econòmic que li convé. Val a dir que, actuant així, les concessions resulten necessàries per a conservar el domini de la classe que detenta el Poder. De fet, vós ho sabeu, tota revolució veritable significa primer el traspàs del Poder d'una classe a una altra. I per això no es pot anomenar revolució a cap reforma. I per això també que no es pugui afirmar que el canvi de règim social «sigui factible mitjançant el pas imperceptible», mitjançant reformes o simples concessions atorgades per la classe privilegiada.

WELLS. — Us estic molt agraït, senyor Stalin. Aquesta entrevista ha tingut per a mi una gran importància. Mentre m'explicàveu vós tot això, potser hagi estat pensant en l'època que en els centres clandestins d'abans de la Revolució escampàveu vosaltres el socialisme. Puc assegurar que en l'hora que vivim no hi ha en tot el món més que dues personalitats, les opinions, cada una de les paraules de les quals interessin de manera extraordinària milions d'homes: vós i Roosevelt. Els altres, encara que prediquin fins a esgargamellar-se, no aconsegueixen ésser ni llegits ni escoltats. No he tingut encara temps d'apreciar d'una manera extensa el que a la U. R. S. S. s'està realitzant, car acabo d'arribar. Però ja he notat els rostres, l'aspecte feliç i vigorós dels seus homes i dones. Amb això n'hi ha prou per a demostrar que quelcom d'enorme importància s'ha produït ací. El contrast que observo, comparant les coses amb el que vaig veure l'any 1920, és, en veritat, extraordinari.

STALIN. — Podeu creure, senyor Wells, que s'hauria pogut fer més si els bolxevics haguéssim estat un xic més hàbils.

WELLS. — Voldreu dir si els éssers humans haguessin estat més intelligents, car no hauria estat malament que s'hagués inventat un Pla Quinquennal per a la reconstrucció total del cervell de l'home, al qual manquen, indubtablement, moltes partícules que són indispensables per a establir un ordre social perfecte. (Rialles.)

STALIN. — ¿No teniu vós la intenció de quedar-vos per assistir al Congrés de la Unió d'Escriptors Soviètics?

WELLS. — Per dissort, múltiples ocupacions m'ho impedeixen; no podré romandre ací més d'una setmana. Sols he vingut a celebrar aquesta entrevista amb vós, i estic profundament satisfet. Però, això sí, aprofitaré la meva estada per a tractar de convèncer tots els escriptors soviètics que trobi durant aquests dies perquè ingressin al P. E. N. Club, organització internacional d'escriptors, fundada per Galsworthy, a la mort del qual vaig ésser elegit president. L'organització és encara feble, però té ja seccions en diversos països. El que li ha vingut a donar importància en aquests darrers temps és el fet que les manifestacions dels seus socis són profusament escampades per la Premsa mundial. Insisteix, sobretot, en el dret que assisteix als escriptors d'expressar lliurement totes les opinions, àdhuc, com és lògic pensar, les de l'oposició. Espero discutir amb Màxim Gorki sobre aquest assumpte. No obstant, no sé si semblant llibertat serà encara possible a la U. R. S. S....

STALIN.— A això, entre nosaltres els bolxevics, se'n diu «autocrítica», cosa molt escampada arreu de la U. R. S. S....

Si us puc servir en alguna cosa, senyor Wells, estic sempre a la vostra disposició.

WELLS. — Moltes gràcies.

STALIN. — A vós, per l'entrevista.

·LA PREMSA·

En el fons, por

Sí, senyors: les dretes tenen por. Criden molt, amenacen. En el fons, por. La Tierra *diu:*

«Siguen los periódicos derechistas, monárquicos declarados o republicanos nominales, clamando por una rápida unión de todas las fuerzas y todos los partidos que acudieron unidos a las elecciones de noviembre del trenta y tres. En pro de la unión esgrimen muchos argumentos. Pero el primordial, el que sirve de «leitmotiv» a la campaña, es el peligro para ellos de un triunfo izquierdista. «Informaciones» de anoche habla de la probabilidad de un triunfo izquierdista en Madrid, Barcelona y demás grandes poblaciones de España. «ABC» de hoy, comentando lo dicho por el diario de Pujol, finge creer que las probabilidades de victoria izquierdista no son tantas, aunque no duda de que las derechas pueden sufrir un grave tropiezo en una futura contienda electoral si no acuden a la panacea salvadora de unirse estrechamente. Pero tanto un periódico como otro, como los demás diarios derechistas, todos claman estos días avisando a sus partidarios del grave peligro de que en unas próximas elecciones la inmensa mayoría del país vote en contra de toda la fuerza y de toda la política derechista.

Es curioso leer estos comentarios en los periódicos reaccionarios. Porque todos ellos, lo mismo que los prohombres de los partidos derechistas, se han pasado catorce meses diciendo en todos los tonos y en todas las formas que las izquierdas habían desaparecido del panorama nacional, que nadie creía en ellas ni a nadie representaban. Y lo decían en tono y forma grosera, insultante, vejatoria. Utilizando un lenguaje indigno, como nunca se había empleado en el periodismo español. Después de octubre sobre todo. Después de octubre, esos periódicos no tuvieron freno de ningún género. Desbocados se lanzaron contra los hombres de izquierda, negáronles el agua y la sal, afirmando que el país los había barrido y ya nada tenían que hacer en la vida nacional.

Pocos meses han bastado para demostrar la falsedad absoluta de aquellas afirmaciones, hechas con tono jactancioso por la Prensa reaccionaria. Hoy ya no hay nada de aquella seguridad absoluta en el triunfo derechista; hoy frente a la posibilidad de unas elecciones, ya empiezan a comprender y a presentir que la contienda no será muy favorable para aquellos triunfadores del 19 de noviembre —para los cuales nada representaban los siete millones de votos izquierdistas y todo lo eran los tres millones alcanzados por ellos—. Hoy, ya los mismos periódicos derechistas tienen que reconocer la posibilidad —y donde ellos insinúan la posibilidad nosotros debemos leer seguridad— de que un triunfo de las izquierdas repita, en el mes de abril, lo ocurrido hace cuatro años justos ha.

Las jactancias, los desplantes, el desprecio desdeñoso hacia las fuerzas de izquierda han desaparecido en la Prensa derechista. Todavía, de vez en cuando, sale algún articulista pretendiendo creer que todo el país está al lado de las fuerzas que ellos llaman de orden y nosotros de desorden. Pero ni el mismo que lo escribe lo cree. Todo el mundo sabe que eso no es verdad. Y que unas elecciones hechas con entera libertad, con las garantías constitucionales en vigor, las izquierdas triunfarán en toda la línea, por muchos colchones que las derechas regalen y por mucho apoyo que les preste esa vergonzosa fauna caciquil que nuevamente pretende retoñar en todos los pueblos de España.

Tomemos buena nota de este síntoma halagüeño para nosotros de la variación en la Prensa derechista. Pero sobre todas las cosas no olvidemos esto: que por mucho que se unan las derechas, las izquierdas las barrerán en toda la línea si combaten unidas. Como pudieron haberlas vencido el 19 de noviembre. Como tienen que vencerlas ahora, tras la dolorosa lección de los últimos tiempos.»

Tots els dies són iguals

Tots els dies són iguals. I no ho voldríem pas així. Al contrari: esperem el dia de demà pensant que el dia de demà pot canviar les coses. La Veu de Catalunya, *tractant aquest tema, diu:*

«Cada setmana parlamentària d'ençà que les Corts reprengueren llurs tasques legislatives, ha acabat de la mateixa manera: amb la impressió que les coses no poden seguir d'aquesta forma i que cal cercar al problema polític una solució adequada. Tothom, doncs, espera que a la setmana següent aquesta solució serà enllestida. I això ho diuen i ho repeteixen no els caps o els diputats de l'oposició, sinó els caps i els diputats de la majoria parlamentària que presta suport a la coalició governativa. Però ve l'altra setmana i les coses segueixen en el mateix estat d'ineficàcia i incoherència de la setmana anterior. Així han transcorregut ja un parell de mesos.

Es veu que per als ministres actuals tot és possible menys una sola cosa: la dimissió. Cada dia, a les Comissions i al Parlament, els diputats de la majoria parlamentària desautoritzen i desfan el que acorden els ministres que representen aquesta majoria al Consell de Ministres, i aquestes desautoritzacions no tenen cap d'aquelles conseqüències que acostumen a tenir a altres llocs on les Corts i els Governs no funcionen amb un «ritme» tan accelerat. Sense anar més lluny que el darrer dia de la passada setmana parlamentària, tenim els casos típics del Ministre de Finances i del Ministre d'Agricultura, per a no esmentar-ne sinó els més recents i els més sorollosos.

Constitueixen el govern actual set ministres radicals, tres ministres de la Ceda, un agrari i un liberal demòcrata. ¿Qui pot pensar seriosament que, donades totes les circumstàncies que hi concórren, cap dels ministres radicals ni tingui ni la més remota idea d'abandonar el seu càrrec? Quant als ministres de la Ceda, es igualment notòria llur resistència a deixar llurs respectives carteres, ben convençuts com estan de l'eficàcia i la coherència de llur gestió ministerial. El ministre agrari ha demostrat, en una pràctica reiterada, que cap de les divergències existents o possibles entre la seva pròpia minoria i el govern del qual forma part no arriben a comprometre la seva estabilitat. ¿Vindria la crisi pel Ministeri d'Instrucció Pública? El ministre liberal demòcrata sembla fermament resolt a no fer res que pugui alterar l'«statu quo»: no pensa, doncs, ni a dimitir. Aquesta situació, que gairebé podríem anomenar personal, explica que el problema polític s'arrossegui i es perllongui, sense una solució endegadora, de setmana en setmana.»

L'acusació de la «Ceda»

Sembla que aquesta famosa acusació donarà joc uns quants dies. O sigui: farà perdre el temps uns quants dies més. La Publicitat *diu, referent a aquesta qüestió:*

«Cal situar les coses amb exactitud. En aquest sentit és bo de recollir un estimoni tan inequívoc com el de «A B C», el qual, parlant d'aquesta qüestió, deia en l'edició de dijous: «Las Cortes no van a procesar, ni a juzgar, ni a sentenciar a nadie. Lo único que pueden hacer, y sólo ellas pueden hacerlo, es promover una acción procesal y judicial del Tribunal de Garantías sobre presuntos delitos de función ministerial, según lo que encuentre en el testimonio». La cosa, doncs, queda reduïda a unes proporcions ben modestes. El Parlament acusa, però no pot passar d'aquí; si en l'acusació hi hagués matèria punible, seria el T. de G. C. que decidiria la culpabilitat. Però cal preguntar: ¿I si n'hi ha, com quedaran els partits que han signat l'acusació?

El senyor Royo Villanova fa pocs dies que plantejava la qüestió amb una sinceritat que aplaudim: tot és que es faci al Parlament, deia. Es perquè sigui polític, no perquè sigui jurídic. Entès; però si no ha d'ésser jurídic, ¿per què els acusadors alleguen infracció de preceptes legals?

N'hi ha prou amb llegir els articles del Codi penal adduïts per veure que no n'hi ha ni un d'explicable en el cas present, tant més quan l'acusació es distingeix per la imprecisió a perfilar el suposat delicte. Es evident, doncs, que la intenció dels acusadors és política, perquè sembla que s'han refredat una mica els entusiasmes electorals. Es comprèn. A l'estiu tota cuca viu i si aquesta consideració no fa cap pas en tractar-se dels grans nuclis urbans, cal tenir-la en compte en els Municipis rurals. El bon temps, les facilitats per viure, fomenten la independència de caràcter i la llibertat d'opinar; en canvi, el fred i la penúria poden convertir-se en poderosos agents electorals. Al camp, unes eleccions a l'estiu poden donar uns resultats molt distints del d'una consulta popular convocada a entrada d'hivern. Mentrestant, però, cal passar el temps i entretenir l'atenció o el desfici dels propensos a la dissipació moral dels frisos i dels versàtils. En política, quan no hi ha un ideal a perseguir, cal inventar un enemic.

Aquests recursos, però, tenen els seus perills, i en aquest cas concret encara més, perquè la decepció engendra una reacció; allò que en el fons és només un passatemps polític, podria convertir-se en motiu de preocupacions tan greus com justificades, perquè els acusats tenen dret a defensar-se i tenim la seguretat que no abdicaran d'aquest dret, ni estalviaran proves ni raons.»

Novament l'abstencionisme?

A El Pueblo *diu el senyor Josep Silva, parlant que novament —i oblidant el terrible resultat de les eleccions de novembre— aconsellen els obrers de no votar:*

«Con gran sorpresa de los obreros afiliados a la C. N. T., que después de los acontecimientos de octubre esperaban un cambio total en la política seguida por este organismo de clase, pero con el aplauso de todas las fracciones reaccionarias, los líderes anarquistas al socaire del viejo tópico del «apoliticismo», confederal, han salido nuevamente al campo de la política aconsejando a los trabajadores la abstención en las elecciones que se anuncian.

¿Responde esta posición a un análisis de la situación? ¿Es producto de un serio estudio de las relaciones sociales del momento que aconsejan emprender otra ruta más rápida? Y si la consigna es el resultado de un examen de la situación, ¿cuál es el programa, la plataforma de acción que han de seguir los trabajadores? Nada. Junto a la consigna negativa de abstención una odiosa campaña contra la Unión Soviética por todo. En las elecciones nada van a alcanzar. Hacer lo de Rusia, no vale la pena, puesto que van a estar peor. Deben dejarse aplastar, por el fascismo. Tal es la conclusión que se saca de la posición derrotista de los líderes anarquistas, suponiendo, claro está, que tal posición responda únicamente a incomprensión política, a que no haya otros motivos inconfesables, que estas campañas no sean impuestas por algún compromiso a espaldas de los trabajadores. De todas formas, sea por impulso propio, por miopía política, o sea la exigencia de cualquier sector político, esta posición negativa, derrotista, perjudica los intereses de los trabajadores, daña el porvenir del movimiento obrero y favorece al fascismo.

Dejando a un lado estas consideraciones, ya que las circunstancias no son propicias para examinar la actitud de los anarquistas, demostremos, con las restricciones que impone una situación anormal, las razones que abonan la intervención de los trabajadores en la contienda electoral anunciada.

Partamos del principio de que unas elecciones revisten más o menos importancia según la situación política y social en que van a celebrarse, cosa que los líderes anarquistas no tienen en cuenta al preconizar la abstención. Y que estas elecciones tienen el carácter de una batalla entre la reacción y el fascismo por un lado y las fuerzas antifascistas, por otro, lo demuestra la actividad y los preparativos de la reacción... y la alegría con que fué acogida la consigna abstencionista por toda la prensa reaccionaria.»

Després de tant gallejar...

El Sol *també creu que, després de tant gallejar, ara les dretes tenen por d'ésser derrotades.*

«Estos días han empezado las derechas a darse cuenta —o a proclamarlo al menos— de que concedieron importancia excesiva a las elecciones del 19 de noviembre. Durante un año han estado gritando en el idioma soez grato a sus oídos que la derrota electoral de las izquierdas en aquella fecha imponía su extrañamiento definitivo de la vida pública española. El pueblo las había barrido de una vez para siempre y no había por qué pensar en ellas. Esto no es obstáculo para que todos los días durante ese año se avivaran las hogueras triunfales con injurias al adversario, unas veces francamente calumniosas, otras simplemente groseras, golpes de gracia que no revelaban demasiada seguridad en la propia destreza y en la eficacia de la estocada que se disputaba mortal. Pero todo ello, eso sí, con una alegría insolente y jactanciosa de gentes que han puesto su bandera en el «no más allá».

Es posible que algunos espíritus ingenuos hayan podido creer que detrás de tantos aspavientos existía una convicción sincera en la propia fuerza. Pero después del toque a rebato campaneado por un diario monárquico para la unión de todas las derechas, las de dentro y las de fuera del régimen, no es verosímil que nadie, por bobo que sea, continúe creyendo en tal sinceridad. Una cosa es la fácil arrogancia cuando se tienen bien guardadas las espaldas y otra la humilde actitud humana ante el peligro. Y la verdad es que ahora las derechas, divididas, fragmentadas en grupos y grupitos rivales que se detestan cordialmente, envenenadas por ácidas querellas entre los jefes y por la desorientación y el descontento entre los súbditos, se ven en la dura necesidad de guardar sus rencores para mejor ocasión y apretarse unos contra otros para formar el frente único. ¿Podía ocurrir de otra manera? Una simple ojeada a la verdadera distribución numérica de los votos emitidos por el censo español en esas mismas elecciones de noviembre de que las derechas se muestran tan orgullosas, basta para fijar la realidad política nacional en términos muy distintos a como ellas pretenden. Pero aun en el supuesto de que, en efecto, la opinión izquierdista hubiera desaparecido como por encanto en esa fecha, ¿sería razonable pensar que ya jamás habrían de renacer en la vida pública española? En política no existe, como en la Naturaleza, la muerte absoluta definitiva. Al menos, en tan breve espacio de tiempo como el que va desde la primavera del año 31 hasta el presente invierno crudo y desapacible de 1935. Las mismas derechas pueden tomar ejemplo de lo que a ellas hubo de acontecerles. Aniquiladas, rotas, sin alientos, trituradas, prácticamente inexistentes quedaron en aquellas elecciones que costaron la vida a la Monarquía, y luego, en la consulta electoral siguiente del mes de junio.»

Biblioteca per als obrers parats

Diverses aportacions

Continuem rebent llibres a la nostra Redacció destinats a crear la Biblioteca per als obrers en atur forçós. Noteu avui les aportacions següents:

De Claudi Castillo:

«L'Amour i Mr. Lewisham», de H. G. Wells; «La Italia fascista», de Georges Roux; «L'Home perdurable», de G. K. Chesterton; «Diccionari filosòfic», de Voltaire; «Contracte Social», de J. J. Rousseau; La Monja», de Diderot, i «Faust», de W. Goethe.

De Camil Galloré:

«Un Destino» i «Los Ahorcados», de Leònides Andriev; un volum bellament relligat de les obres completes de Lleó Tolstoi, i «La Bogeria», de Narcís Oller.

De Ricard Caballeria:

«Bodas de Oro de la Cooperativa La Fraternidad»; «IV Congreso Regional de Cooperativas de Cataluña»; «Les alegres comares», de Shakespeare, i «El Rei Joan», també de Shakespeare.

Aportacions, a la nostra Redacció: Ronda Universitat, 25.

Important acte «La Formiga Martinenca»

Amb un dinar de germanor, celebrà el proppassat diumenge, com és ja costum en ella, el XXXII aniversari de la seva fundació la important Cooperativa «La Formiga Martinenca». Més de tres-cents comensals concorregueren a l'esmentat dinar que, com sempre, fou fet per socis de la mateixa Cooperativa.

A l'hora del xampany, el president de la Cooperativa, Josep Rojals, inicià els parlaments. Després, parlaren els socis Mestres, Miralles, Puig, Civit, German i Flix i els senyors Alemany i Nadal. Finalment, parlaren els propagadors del cooperativisme Josep Gardó i Ricard Caballeria, els quals enaltiren la idea cooperatista i feren una crida a les dones perquè ajudessin al triomf del cooperativisme. Clogué l'acte, amb un breu parlament, el president.

Tots foren molt aplaudits.

Cal que els lectors i simpatitzants de la ideologia d'un diari, procurin adquirir el que necessitin dels comerciants que, amb llurs anuncis, hi aporten el seu ajut. Els elements de dreta segueixen aquesta tàctica. Cal que també la segueixin els lectors de LA HUMANITAT

· LES LLETRES

La poesia catalana

JOAQUIM FOLGUERA JOSEP M.ª LOPEZ-PICO

Per part de molta gent que ha fet un culte del desconeixement de les coses de Catalunya, els catalans constituïm una raça materialista a ultrança i hermèticament tancada a tota espiritualitat. Tantes i tan famoses són les calúmnies, tan arbitraris els penjaments de què hem estat víctimes que no ens vé d'una i fariem mal fet d'indignar-nos a cada pas tan justament com va indignar-se, l'any 1907, el senyor Puig i Cadafalc, en cridar al Parlament espanyol —tot just Melquíades Alvarez!— que els catalans som uns mediocres.

Mediocres, «mercachifles», jueus, avars, interessats; tot això figura en el cock-tail que, a honor nostre, confecciona la llopada incomprensiva dels que necessiten enxiquir-nos per tal que no fem ombra a la seva autèntica petitesa. Aquells que a Espanya, o a l'estranger, constituïxen valors indiscutibles, saben, però, a què atenir-se i ens fan justícia en castellà, en francès o en alemany. La migradesa de la crítica gratuïta i tendenciosa, repercuteix, generalment, en la genteta anodina que borda la lluna, perquè no sap fer res de més bo.

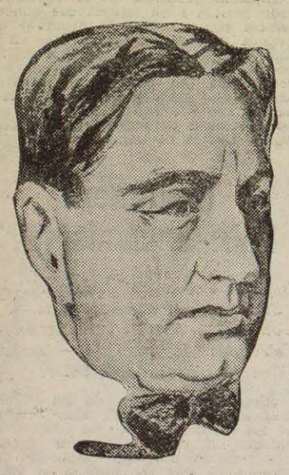

JOSEP MARIA LÓPEZ-PICÓ

Altrament, no són les paraules sinó els fets els que desmenten categòricament i inexorable la falsa afirmació de la nostra eixorquia espiritual. Poques nacionalitats, al món, poden exhibir el palmarès de Catalunya, quant a manifestacions de l'art, poesia, prosa, pintura, escultura, arquitectura, música. Diríeu que Apolló no s'ha mostrat mai refractari a permetre el connubi de les seves filles les Muses, amb catalans de raça. Ultra això, les ciències abstractes, com les naturals, porten segles i més segles excitant poderosament les mentalitats catalanes i donant al patrimoni universal del Pensament noms i més noms ilustres. Es grotesca i mancada de tot basament la teoria singular que ens pinta com un agregat de mercaders fenicis, exclusivament enderiats amb el rendiment de la mercaderia...

* * *

De tota la literatura escrita, aquella que millor reflecteix la sensibilitat artística d'un poble és la poesia. La poesia, plasma les nacionalitats tant com la guerra o l'economia. Més que elles, gosaríem dir. La nacionalitat hebrea que tan incommovible suporta una multisecular dispersió, té el seu aglutinant més poderós en la poesia de la Bíblia; la Grècia heroica és filla directa dels cants d'Homer, com la Itàlia güelfa, medieval s'arrecera a Dant, contra la desnaturalització gibelina. No coneixem nació que no es reflecteixi en les seves poesies, quintaessenciat efluvi de l'ànima pròpia. Catalunya que, pesi a qui pesi, és una nació, no pot deixar de tenir els seus poetes.

* * *

I Catalunya els té. No és missió nostra avui enumerar-los. Pel moment, recollim l'eclosió més recent d'aquest immarcessible resplendor, que engarlanda, bellament, subtilment, la vida catalana.

Un poeta, un gran poeta, ha merescut els honors del triomf. Ha recollit, en noble lluita, el premi més alt, a què entre nosaltres, pot hom aspirar en poesia. I aquest premi, porta un nom, el nom d'un altre poeta, prematurament perdut, l'obra del qual tota sola és prou clara i lluminosa per a desvirtuar les malèvoles imputacions d'aquells que, quant més, veuen en nosaltres «un pueblo laborioso pero interesado...»

* * *

Folguera desenvolupà altres activitats que les d'excels rimador. Joan Teixidor, a «La Publicitat», escriu amb molta justícia:

«La deixa més essencial, l'ofrena millor que Folguera podia fer a la poesia era la seva pròpia poesia. Parlar-ne equival a atacar el centre viu de la seva personalitat. Amb tot, avui ens abelleix més d'ocupar-nos de Folguera com a propagandista i comentarista de poesia. La seva tasca en aquest sentit té un valor inapreciable i requereix la insistència de tots els que ens gaudim, ara, del seu treball.»

Hom no podia trobar un símbol més adient per a enquadrar, sota un nom, la concessió d'aquest premi oficial. En el jove autor de «Invocació al vent» s'agermanen tots els matisos d'allò que és i representa la instauració d'aquesta preada recompensa. Li comunica tot el seu valor de selecció intel·ligent i fa que hi plani damunt l'excelsitud d'una obra acomplerta. El nom de Joaquim Folguera, poeta i crític, dóna meravellosament el to al que cal que sigui la competició anual dels nostres poetes contemporanis.

* * *

Parlem ara, amb el respecte i admiració que mereix del poeta guanyador. Josep Maria López-Picó, no és pas un descobriment que hàgim acabat de fer. Es un esperit finíssim que porta anys i més anys consagrat a la divina música del ritme i amb regularitat sorprenent ens ha vingut donant el bo i millor de la seva força creadora. Ell és el que ha sabut cantar l'amor, en versos com aquests:

Faran els verms de ma carn llur [pastura
i no podran esborra't de mos ossos...
Quan l'esperit davant Déu compare- [gui
o la Presència Divina l'inondi,
dirà: Senyor, jo no Us veig, car és [d'ella
aquesta llum tota humana que servo.

Magnífic lirisme el d'aquesta estrofa, força allunyada de nosaltres, en el temps. López-Picó manté, bellament, una estètica pròpia en la lírica post-maragalliana. Tot el seu tribut a les lletres és mestrívol, madurat, serè, cristallí. El classicisme, que no repudià, el fa compatible amb el sabor terral que vol donar a la seva obra conjunta. Alhora, de tant en tant, un llampegueig romàntic ens deixa oir el seu batec d'ales damunt dels versos. Es el cantor de la Ciutat i del Mar, del Mar que s'hi endinsa i forma el Port, aquest Port que ell ha cantat amb imatges tan belles com sobrios. En els «Poemes del port», López-Picó sap insuflar una ànima viva fins a les coses més estàtiques. Es, gairebé, un dels aspectes més personals de la seva obra conjunta.

La seva producció llibresca, començada l'any 1910 amb «Intermezzo galant», seguit de prop per «Turment-Froment» (1911), ha mantingut la seva continuïtat a través de totes les contingències, de tots els dolors, de tots els collapses. Fins quan la Ciutat ha sofert les convulsions més dures, el poeta ha estat al seu lloc, fidel a ella; i esforçant-se a amorosir amb el seu lirisme amatori, la cruesa dels esdeveniments, l'aspra realitat de les proves...

Josep Maria López-Picó, animador de «La Revista», figura cabdal de la moderna poesia catalana, expressió la més alta imaginable del barcelonisme més senyorívol, esperit net de terboleses i cantor viril de les nostres millors qualitats, és mereixedor, en justícia, de l'alt honor que li ha estat conferit. Ell, ha rebut dignament uns llorers, damunt dels quals sabrà no adormir-se. Endavant, López-Picó! Que per molts i molts anys el vostre geni prolífic us mantingui la mateixa continuïtat amb què fins ara heu sabut enriquir el nostre patrimoni espiritual.

F.

Chopin i Haendel

Heu-vos ací dos telegrames (simultanis que ens plau reproduir en aquesta secció. Es tracta de músics, però molt estretament lligats amb la literatura:

«Berlín, 23. — Amb motiu del CXXV aniversari del naixement de Chopin, l'emissora nacional de Berlín emet un concert, compost únicament d'obres del compositor polonès.

En aquesta emissió commemorativa hi prendran part representants diplomàtics polonesos a Berlín.

A Dresde, on Chopin residí algun temps i composà diverses obres mestres, s'ha celebrat una cerimònia commemorativa. Amb assistència de l'ambaixador de Polònia, l'«statthalter» senyor Sachse, el burgmestre i un públic escollit, s'inaugurà una placa commemorativa a la casa on visqué Chopin durant la seva estada a la dita ciutat.»

* * *

«Halle (Alemanya), 23. — Ahir s'iniciaren en aquesta ciutat els grans actes organitzats amb motiu del 250 aniversari del naixement a Halle del famós compositor Haendel. Assistiren a l'acte inaugural nodrides autoritats i representants de les universitats alemanyes i estrangeres.

Rosenberg pronuncià un discurs en el qual traçà un paral·lel entre Haendel i Shakespeare, al qual Alemanya glorifica igual com fan els anglo-saxons amb Haendel.

L'acte inaugural d'anit acabà amb un magne concert d'obres destacades d'Haendel, que foren frenèticament aplaudides.»

ECOS

Un catedràtic barceloní, cap visible d'un servei, que avui no és el mateix que era abans del 6 d'octubre, sinó un de semblant, va iniciar, fa algun temps, una explicació als seus alumnes, en aquests termes:

—«Nosotros», los sabios...

* * *

A Monte-Carlo, fa alguns anys, els germans I. varen trobar un escriptor.

—Venim de veure una òpera de Massenet. L'argument, és que un gentilhome, foll, surt a cercar aventures i fa la guerra amb uns molins de vent...

—No parleu més, Don Quichotte *—va fer l'home de lletres.*

I els germans I., a duo, respongueren astorats:

—Però és que vostè ha vist l'obra?

I aquells germans, ja, aleshores, dirigien un teatre.

PUBLICACIONS REBUDES

BUTLLETI DE L'ASSOCIACIO PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA : Any XII, núm. 36, que correspon a novembre

Publica un interessant treball de Josep Ensenyat, de Palma de Mallorca, titulat «Ramon Llull i l'infant». Ultra això conté una sentida necrologia de Jaume Carner; el cartell d'un concurs de lectura i escriptura catalana a St. Martí; una selecta de lectures, adreçada principalment als mestres i altres originals d'interès.

OCCITANIA

Hem rebut els números 10 i 11 d'aquesta revista, que porten els següents i respectius sumaris:

Número 10: «La lliçó de les coses», per X. X. (català); «Frairetat latina», per Poan Jalla (Piemont); «Encara lou vin», per Jean Condrieux (provençal); «Lo teatre de lenguadoc», per Andreu J. Bousac (llenguadocià); «A prepaus dau centenari de Jaques Jasmin», per Pei-Lovis Berthaud (gascó); «Un exemple d'occitanisme concret», per Delfin Dario (llenguadocià); la secció «Art Occitana», signada per Danis Valverana, i el corresponent Noticiari.

Número 11: «Als germans occitans», per Alfons Mias (català del Rosselló); «La qüestió del vi», per Pei-Lovis Berthaud (gascó); «Al llindar de l'any nou», per Carles Camproux (llenguadocià); «Per un bell teatre llenguadocià», per Andreu J. Boussac (llenguadocià); «Correu literari de Catalunya», per X. X. (català); «Primogenitat de liart occitana», per Danis-Valverana (llenguadocià); «Regicide», per A. Lieutaud (provençal); «Blat, vi i... la resta», per Jean Condrieux (provençal); «Elements de literatura occitana», per M. Carrières (llenguadocià), i el corresponent Noticiari.

¡LLIBRES!
AUTOGRAFS, DIBUIXOS, AQUAREL·LES
i el més important assortiment de GRAVATS de Barcelona
Exposició i venda a preus inversemblants a
METROPOLITANA
Llibreria vella i Nova
Canuda, 31 (baixos Sala Mozart)

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

CONVERSES I MES CONVERSES

Schuschnigg de París va a Londres

FANTASIA O REALITAT?

Un inventor hongarès ha inventat un aparell que emet raigs que fan desaparèixer de la visualitat els cossos opacs

Budapest, 25. — Els periòdics donen compte que un jove inventor hongarès anomenat Esteve Bribil ha fet davant els periodistes demostracions amb un aparell de la seva invenció.

Sota la influència d'uns raigs misteriosos, una estàtua de marbre col·locada en una caixa oberta del costat de l'aparell, es féu, poc a poc, invisible. N'hi hagué prou amb alguns moments perquè la desaparició fos total. Els presents no veien més que les parets del fons de la caixa. A precs de l'inventor, els periodistes i altres testimonis tocaren l'estàtua, comprovant la seva presència, i en entrar en el camp d'acció dels raigs emesos per l'aparell les mans es feien també invisibles.

L'inventor féu aparèixer novament l'estàtua, i en pocs minuts se la tornà a veure clarament on es trobava abans de la desaparició.

El senyor Bribil s'ha negat a fer cap revelació sobre el seu invent, que és el fruit de diversos anys d'experiments, i dintre poc farà una demostració del seu invent davant una Comissió de tècnics.

El plebiscit del diumenge, a Suïssa

GUANYEN, PER BEN POCA MAJORIA, EL SPARTIDARIS DE PERLLONGAR EL TEMPS DE SERVEI MILITAR

Berna, 25. — Ahir se celebrà a tot el territori de la Confederació Helvètica l'anunciat plebiscit sobre la prolongació del servei militar a Suïssa. Resultà afirmatiu perquè la majoria de votats es pronunciaren a favor de l'execució de tal projecte.

Votaren a favor 50 .845 ciutadans i en contra 431.902.

Al cantó de Ginebra, on els socialistes tenen més preponderància, la votació ha estat també afirmativa i ha donat el resultat de 19.472 a favor i 14.521 en contra.

En conseqüència, ha quedat aprovat mitjançant aquest plebiscit el projecte del Govern d'augmentar lleugerament la permanència dels reclutes a files a l'objecte que es familiaritzin degudament amb els moderns armaments que requereixen millor entrenament que els antics.

L'augment és poc considerable i afecta tan sols la infanteria, les forces d'enginyers i la cavalleria. La permanència a files en les escoles de reclutament s'augmentarà de 65 a 90 dies per a la infanteria i els enginyers i de 90 a 104 per a les forces de cavalleria, que en la seva major part quedaran motitritzades.

L'Observatori de Jena (Alemanya) registra un terratrèmol que causa morts i ferits a Solònica i Creta

Jena (Alemanya), 25. — L'Observatori de Jena ha registrat aquest matí fortes sotragades sísmiques que es calcula que s'han produït a l'Asia Menor.

* * *

Salònica, 25. — Notícies rebudes de la província de Gandia donen compte que s'ha registrat un terratrèmol a la dita província, que ha repercutit també a la de Retino.

Se sap que a Gandia hi ha set morts i més de 50 ferits i un mort i 15 ferits a Retino.

Al mateix temps que el terratrèmol, s'ha desencadenat una formidable tempesta que féu encara major el pànic que sentien els habitants de les regions afectades.

El Govern d'Atenes s'ha reunit i ha acordat la tramesa de material, tropes i queviures a les províncies de Gandia i Retino.

Els danys s'eleven a xifres de gran consideració.

* * *

Atenes, 25. — Oficialment s'anuncia que el terratrèmol que s'ha deixat sentir a l'illa de Creta ha produït tres morts i dos ferits.

Sales d'Art
Galeries Laietanes
CORTS CATALANES, 613
M. Pigeu, pintura
Ramon Calzina, pintures i dibuixos
Villalobos Miñor, escultura
Del 23 de febrer al 8 de març

SYRA
Diputació, 262 — Telèfon 18710
ART I ORNAMENTACIO
OBJECTES PER A PRESENTS
Màrius Vilatobà, pintures
Camil Fàbregues: Escultures i dibuixos
Fins el 8 de març

La premsa anglesa i francesa no està d'acord en jutjar la conveniència dels viatges de Sir Simon a Berlín i a Moscou

UNES DECLARACIONS DE MAC DONALD

París, 25. — El cap del Govern britànic, Ramsay Mac Donald, ha declarat a un rotatiu parisenc del matí:

«El formidable desenrotllament de les forces aèries ha convertit la guerra en un veritable assassinat perpetrat a sang freda. Fins ara, les nostres esperances han servit de ferm ajut als nostres esforços, però ha arribat l'hora que aquestes esperances es converteixin en fets perquè és l'única forma de retornar a Europa la apu duradora que tots volem des de fa tant de temps. Es precís que les mares acabin de pensar en la sort futura dels seus fills; és necessari que desaparegui el pesombre de la guerra aèria.

Confesso que em trobo ple d'esperança i de confiança perquè veig sorgir constantment noves possibilitats de pau. De totes formes, el que hom necessita no és més que la mútua confiança i la seguretat col·lectiva. Les grans potències han de comprendre aquestes necessitats i tenir confiança les unes en les altres perquè la pau depèn sempre de la franca voluntat d'assegurar-la i de la indestructible cooperació dels països que la desitgen.

Es necessari que nosaltres comprenguem els alemanys i que aquests ens comprenguin a nosaltres. El que acabem de fer ens permet esperar que els Governs arribaran a donar als pobles una pau reial i duradora.»

SCHUSCHNIGG MARXA CAP A LONDRES

París, 25. — El canceller austríac, senyor Schussnigg, i el ministre de Negocis Estrangers, senyor Berger-Waldenegg, sortiren de París amb direcció a Londres, ahir, diumenge, a les 10.30, i foren acomiadats a l'estació pel cap del Govern francès, senyor Flandin, el ministre de Negocis Estrangers, senyor Laval, el ministre de l'Interior, l'encarregat de Negocis britànic i altres personalitats.

Les autoritats havien adoptat enormes precaucions i l'ordre no fou alterat el més mínim.

ELS DIRIGENTS LABORISTES NO S'HAN VOLGUT SUMAR A LA PROTESTA OBRERA QUE VA SORGIR A PARIS

Londres, 25. — Com que els elements laboristes tenien la intenció de manifestar-se davant la vinguda dels ministres austríacs a Londres, l'òrgan laborista «Daily Herald» publica el matí del diumenge una nota en la qual declarava que els dirigents del partit laborista desaprobaven la manifestació projectada per creure que era contrària a les més elementals normes de la cortesia, ja que Schussnigg i Berger-Waldenegg eren hostes de la Gran Bretanya.

Acabava dient que esperava del bon sentit dels treballadors britànics que no serien factors d'unna «grolleria infantil incapaç de reportar el més petit benefici».

EL CONSELL DE MINISTRES ANGLES ESTUDIA LA CONVENIENCIA O NO DEL VIATGE A MOSCOU : LA PREMSA DE DRETA ES MANIFESTA EN CONTRA

Londres, 25. — En el Consell de Ministres celebrat sobtadament aquest matí, s'ha tractat arran de la inclusió de Moscou en l'itinerari del viatge que es presta a emprendre sir John Simon.

El «Daily Express» escriu aquest matí que, segons les seves notícies, la decisió del Govern respecte a la visita a Moscou serà afirmativa «malgrat de la creixent oposició dels cercles conservadors contra el viatge de sir Simon a Moscou i malgrat que alguns ministres opinen que la visita de Simon a Moscou no avançarà res a favor dels interessos britànics.»

Sir John Simon viatjarà probablement en avió, amb objecte de perllongar la seva absència de Londres el més poc temps possible. Sembla que la seva absència no passarà de deu dies.

El «Daily Mail» diu que els preparatius per al viatge de Simon a Berlín ja es troben virtualment acabats. Espera el diari que en el curs d'aquesta setmana, Moscou invitarà oficialment a Simon per tal que visiti la capital soviètica.

Segons l'òrgan conservador, en el Consell de Ministres d'aquest matí no s'ha adoptat cap acord concret, i assegura que aquest es produirà en el Consell de Ministres del dimecres.

SCHUSNNING CONSIDERA QUE, PER ARA, NO ES POT PARLAR DE LA RESTAURACIO DELS HABSBURGS

Londres, 25. — El «Daily Telegraph» diu que el canceller d'Austria, Mr. Schusnning, preguntat sobre la seva opinió arran de la restauració de la monarquia dels Habsburgs a Austria, declarà que no era aquest el moment oportú per a plantejar tal qüestió.

DEMANA LA IGUALTAT D'ARMAMENT PER A AUSTRIA

Londres, 25. — En els cercles de Dovning Strest s'assegura que el canceller austríac Schusnning demanarà el seu ajut al Govern anglès per tal d'obtenir per a Austria la igualtat de drets en matèria d'armaments. La seva petició es basa en la necessitat d'assegurar l'ordre al seu país.

Schusnning, durant la seva estada a Londres, parlarà també de la forma que ha de donar-se al projectat Pacte del Danubi.

ELS GOVERN INVITA ELS VISITANTS

Londres, 25. — Els senyors Schusnning i Berg-Waldenegg han dinat avui, expressament invitats, amb el cap del Govern britànic.

A la tarda han assistit, a part de la sessió a la Cambra dels Comuns, i s'han reunit després amb el ministre de l'Exterior, sir John Simon, amb el qual han conferenciat.

SIR SIMON EXPLICA A LA CAMBRA L'ABAST DEL VIATGE PROJECTAT A BERLIN

Londres, 25. — Contestant una pregunta que li ha estat feta a la sessió d'avui a la Cambra dels Comuns, el ministre de l'Exterior, sir John Simon, ha declarat que el Govern anglès ha comunicat al de Berlín que la visita de sir Simon a aquella capital no tindrà més objecte que canviar impressions i que no es prendran acords definitius, sinò que es discutiran els diversos punts de vista dels problemes internacionals.

El Govern alemany ha acceptat l'exposat pel de Londres sobre l'abast de les seves converses, i ha reiterat, a més, la seva anterior invitació per tal que sir Simon vagi a Berlín.

Sir Simon ha afegit que el Govern considera molt útil l'anada a Berlín, que tindrà lloc en breu, encara que no s'hagi fixat encara la data. Els Governs de París i Roma han aprovat el fet pel Govern de Londres.

Amb referència al seu pressumpte viatge a Moscou i altres capitals europees, sir Simon ha dit que és objecte d'estudi.

LA PREMSA DRETISTA FRANCESA ATACA LA DECISIO DE PERMETRE QUE SIR SIMON VAGI A BERLIN

París, 25. — La premsa de París comenta les decisions del Govern britànic de trametre al seu ministre de l'Exterior, sir John Simon, a Berlín.

«L'Eco de París» combat tal mesura, així com també el projecte d'entaular negociacions directes entre els Governs de Londres i Berlín, i afegeix que les concessions que sir Simons pugui fer a Alemanya seran en perjudici de França.

Segons l'esmentat periòdic, Alemanya ha obtingut la seva primera victòria en aconseguir que Anglaterra acceptés la seva invitació oficial, i neutralitzar les avantatges de les converses franco-britàniques amb l'intercanvi d'opinions entre els Governs del Reich i de Londres i a més tornant Anglaterra a ésser l'àrbitre de la situació, segons l'esperit del Tractat de Locarno. Diu també que sir Simon, amb vistes a les properes eleccions generals angleses, li convé obtenir un èxit a Berlín o apropar-se a ell el més possible.

Diu també que no és molt ferma la situació de sir Simon, i que els pactes separats o bilaterals que es volen concertar, i que són els preferits per Alemanya, desvirtua l'ajut mutu entre els països en general, així com també les qüestions militars, que haurien d'ésser precisament l'essència dels esmentats pactes.

SCHUSNNING NO VA PODER ANAR A MISSA PER TEMOR A UN ATEMPTAT

París, 25. — Els periòdics ataquen durament al ministre francès de l'Interior, Mr. Regnier, al qual acusen d'incapacitat per a organitzar una bona protecció dels delegats austríacs Schusnning i Ber-Waldenegg, durant la seva estada a París.

S'assegura que el senyor Schusnnig, que tenia intenció d'anar a una missa el diumenge, desistí de fer-ho a requeriments del ministre francès de l'Interior, el qual mostrà els seus temors que atemptessin contra la vida del canceller austríac.

Alguns periòdics diuen que, efectivament, aquest atemptat s'havia planejat i que la policia estava informada que havien arribat perillosos elements a París que pensaven matar el senyor Schusnning quan aquest es trobés fóra de l'església de Nostra Senyora de les Victòries, on l'esperaven diverses personalitats franceses, entre elles el ministre de Justícia, Mr. Pernod.

Els periòdics ataquen el ministre de l'Interior per no haver sabut emplear els mitjans que té al seu abast per tal de protegir degudament els hostes austríacs.

ELS EX-COMBATENT FRANCESOS VOLEN COORDINAR ELS SEUS ESFORÇOS AMB ELS ALEMANYS

París, 25. — Avui s'ha reunit el Consell Executiu de les Federacions d'ex-combatents i estudià la forma d'arribar a una cooperació de la Federació Internacional amb els ex-combatents alemanys.

Hom acordà que el Consell Executiu faci gestions per tal d'aconseguir que es reuneixin a París els representants de la Federació Internacional amb els ex-combatents alemanys, i hom creu que s'arribarà a un acord per tal que aquests ingressin al si de dita Federació.

SCHUSSNIGG DIU EN UNES DECLARACIONS QUE ESTA MOLT SATISFET

Viena, 25. — El «Neues Wiener Tageblatt» publica unes interessants manifestacions del canceller Schussnigg, després de les converses de París. El canceller diu:

«El pas endavant que acabem de donar, tindrà favorable influència en les altres negociacions internacionals. Austria mai no deixarà de fer oir la seva veu quan es tracti d'aportar una contribució a la reconstrucció pacífica d'Europa.

Austria ha demostrat a França el seu veritable rostre i en ell ha llegit l'opinió francesa una sincera voluntat de pau i de col·laboració a la civilització europea.

Austria se sent en plena harmonia amb els Estats europeus de bona voluntat.»

ELS ALEMANYS DIUEN QUE EL CANCELLER AUSTRIAC TEM EL PLEBISCIT

Berlin, 25. — La Gaceta General d'Alemanya, comentant les declaracions del canceller austríac, senyor Schusnigg, i el seu ministre de l'Exterior, senyor Berg Waldennegg, diu que demostren la temença que el Govern austríac té a un plebiscit popular en el seu país.

Afegeix que als centres nazis austríacs es té la seguretat que un plebiscit demostraria que la majoria del país segueix les seves opinions.

ELS NAZIS DEL NORD D'AUSTRIA DECIDEIXEN ABANDONAR LLURS ACTIVITATS

Viena, 25. — Les organitzacions nacional-socialistes de l'Alta Austria han decidit cesar radicalment en les seves activitats polítiques i dissoldre's.

Els plans de Roosevelt en perill

Wàshington, 25. — El comandament de Roosevelt s'ha trobat davant la prova més dura des que ha assumit la Presidència de la República, mentre que la fe dels seus líders al Congrés vacilla per la sèrie de vicissituds que han sofert des esperadament per a rehabilitar la supremacia del «New Deal».

El moment culminant es presentà abans d'ahir, quan, en produir-se la revolta dels demòcrates del Senat contra l'administració, s'estengué a la Cambra de Representants, amb la constitució d'un grup d'insurrectes, compost pels demòcrates mes joves, els quals volen obligar el Govern a acceptar els debats i votacions sobre qüestions que, fins el moment, han aconseguit evitar.

Els insurrectes són els diputats del grup anomenat de la «plata», els defensors de la setmana de 30 hores i els inflacionistes, coneguts actualment amb el nom del «Comitè dels Cent», la qualitat del qual com a tal és encara un secret. Cas de formar-se el bloc en una unitat compacta, aquest podria, virtualment, dirigir la majoria.

Els líders del Parlament es troben en una situació un xic confusa, degut al canvi de direcció que, repentinament, han pres els esdeveniments, i expressen opinions que no estan d'acord amb la situació plantejada.

Alguns diuen que el President Roosevelt, per tal d'assegurar la seva posició i aconseguir avantatges de la confiança que en ell es diposità en les eleccions del novembre darrer, podria ésser que es decidís a portar la causa al poble, per mitjà d'una allocució radiada, en un esforç per a obligar que el Congrés estigui d'acord amb ell.

De moment, l'esdevenidor del projecte dels 4.880 milions de dòlars per a socors es presenta dubtós, i l'abandonament del principi que significa suposa un retrocés directe per al Govern, i desfà els plans d'absorbir tres milions i mig de parats en els projectes de treball inclosos al pla de socors.

Els vells observadors diuen que el Govern probablement sotmetrà un projecte al Senat, que servirà per a donar compte del fet que el crèdit del Govern perilla si no ratifica les quantitats autoritzades, apropant-se a 35.000 milions de pessetes, i que minvaria l'entusiasme del Govren per a tan extens programa. Aleshores el propi Govern podria mantenir-lo o modificar-lo.

Es interessant remarcar que el «New Deal» acaba de tenir un altre desastre en ésser-li denegada autoritat per a vendre fluid elèctric a la vall de Tennessee, en competència amb companyies privades. El Govern ha presentat recurs contra una decisió, que, de moment, significa un contratemps en la campanya federal contra els preus locals del fluid.

* * *

Birmingham (Alabama), 25. — El «New Deal» ha sofert un nou entrebanc en impedir el Tribunal federal a l'autoritat del Codi del carbó bituminós del districte de Birmingha, que intervingui en les escales de preus. Aquesta decisió ha estat basada en una demanda presentada per una companyia de carbó.

ALIMENTS DIETETICS I DE REGIM
Casa Sorribes
ESTOMAC I INTESTINS
DIABETIS — ALBUMINURIA — INFANCIA — ETC.
CARRER LLURIA, 62
(entre Consell de Cent i Aragó)
SALMERON, 222
MANSO, 72 (davant del Mercat)

Els Estats Units reforcen militarment el Canal de Panamà

Washington, 25. — Per 14 vots contra 1, la Comissió de Marina de la Cambra de Representants ha aprovat la prosecució del programa de reforçament de les bases navals, principalment al Canal de Panamà i la seva zona i a la costa oest dels Estats Units.

Es destinaran trenta-vuit milions de dòlars per a reforçar la base submarina i aèria de Pearl Harbour (Hawai) i es construirà un dic sec que costarà deu milions de dòlars.

Les mesures econòmiques del Govern italià

EL GOVERN DE LONDRES OBTE CONCESSIONS DE MUSSOLINI

Londres, 25. — El secretari de Treball, ha declarat a la Cambra dels Comuns que havia fet gestions prop del Govern italià, relacionades amb les exportacions de carbó i altres productes anglesos a Itàlia, afectades pel decret del Govern de Roma de 19 de febrer, en el qual restringeix tota importació de l'estranger.

Ha afegit que ha aconseguit del Govern de Roma admeti la importació a Itàlia, de tot el carbó anglès que surti d'Anglaterra abans del 19 esmentat.

Ha afegit ue desconeix el carbó que s'embarcarà a Anglaterra amb destí a Itàlia abans d'aquesta data, i que es prosseguiexen les gestions amb el Govern italià per a l'extensió de la seva autorització a tots els productes anglesos.

La Cultura

*

ENSENYAMENT

Escola d'Assistència Social per a la Dona. — El pròxim dijous, dia 28, a les set en punt de la tarda, hom donarà a l'Escola d'Assistència Social per a la Dona la tercera de les conferències d'Història a càrrec del senyor A. Rovira i Virgili amb el tema «La dinastia de Trastamara a Catalunya».

Curset d'Economia Política. — El divendres, dia 1er. de març, començarà un curset d'Economia Política a càrrec del professor Oltra Picó, a l'Ateneu Obrer Martinenc (carrer Besalú, 14 al 20, S. M.)

El curset constarà de vuit lliçons, les quals seguiran donant-se tots els divendres, de 10 a 11 de la vetlla.

La matrícula per als obrers en atur forçós serà gratuïta.

Per a inscripcions, a la Secretaria de la Secció de Cultura.

La Justícia

*

AUDIENCIA

PRIMERA SECCIO

Robatori. — Carles Soler i Ponç, acusat d'un delicte de robatori, es presentà davant el Tribunal d'aquesta Secció.

El fiscal demanà per al processat la pena de 4 anys dos mesos i un dia de presó.

TERCERA SECCIO

Contra la moral. — Es va veure una causa contra Benet Corbera Torres. El Jutrat l'absolgué.

NOTICIARI

Aute de processament. — El Jutjat número 3, ha dictat aute de processament i presó sense fiança contra l'atracador «El Fotógrafo», acusat d'haver pres part en l'atracament comès a la carretera de la Creu Coberta al domicili de l'agent de negocis senyor Aramón.

Un comerciant que va fugir ha estat detingut a València. — Al jutjat número 10 s'ha rebut un telegrama que dóna compte de la detenció a València de Joan Rovira Bascons, comerciant de grans que estaba establert al carrer de Sant Medí i que fugí sense pagar els proveïdors, als quals deu 125.000 pessetes.

MAS & ROCA
CAMISERS
GRANS REBAIXES EN ELS ARTICLES D'HIVERN

Noticiari

*

Ahir, dilluns, a darrera hora de la tarda, tingué lloc la inauguració de la nova secció de rellotgeria en el conegut establiment d'orfebreria Sales Balmes, S. A., del carrer de la Portaferrissa, número 4, de la nostra ciutat.

En una instal·lació de gust depurat i modernissim, els senyors Balmes han muntat, amb innegable encert, l'esmentada secció, en la qual el comprador més exigent trobarà els darrers models i les millors marques.

—En la reunió de Junta general ordinària que celebrà la germandat «La Flor del Día», fou elegida per aclamació la següent Junta Directiva:

President, Artemi Rom Sugranyes; vicepresident, Adelard Lluís Pallarès; comptador, Francesc Castell Sublirats; tresorera, Francesca Gaspar Serra; secretari, Antoni Peris Ferrer; sots-secretari, Marian Baró Tapiró; vocals, Joan Josep Guillén, Ferran Torres Degracia; Rosa Musoll Corbera, Gerard Català Vilar.

Ocasió
Flassades llana grandíssimes al preu de
16'50 pessetes
Venda directa al vestíbul
HOTEL DE VENTAS
Calçat... Mobles... etc.
SEMPRE OCASIONS
CARRER PELAI, 8
Telèfon 14370

TEATRE I CINEMA

Coses, fets i xafarderies del cinema

L'aficionat cinematogràfic està completament desorientat. El que és de bona fe es torna boig per a assabentar-se de les estrenes. Perquè, és clar, li estrenen les pellícules d'incògnit i no se'n dóna compte fins que surten del programa.

Hom ha pensat d'organitzar un nou esport que promet ésser molt divertit. Hom l'anomenarà la «Caça de l'estrena». Dubtem que hi hagi qui resisteixi l'exercici d'aquest esport més d'un parell de setmanes. Avui ja és cosa ben difícil caçar-ne una d'estrena.

* * *

«Crisis mundial», el millor film espanyol, ha passat gairebé desapercebut. Pel contrari, «La Dolorosa», un film que ni tan sols pot comparar-se-li, ha portat molt de públic al Capitol.

Paradoxes de la vida.

Fantasio
AVUI NIT ESTRENA
La més enginyosa interpretació de GUSTAU FROHLICH
El fugitivo de Chicago

Una producció BAVARIA de Exclusives FEBRER I BLAY

A la «Càmara de Defensa Cinematogràfica» sovintegen les reunions. La «minoria» és cridada a consulta cada dos per tres. Hom parla amb respecte de la «minoria». La «minoria» inspira cert temor. Es una «minoria» que és «majoria». ¡Ganes de fer broma!

Però per a bromes està el patí!

No hi ha més que veure'l.

* * *

«La guerra de les vint ratlles» passarà a la història del cinema. Ha estat, però, una guerra sense soroll. Una de les parts belligerants es donà per vençuda a la primera envestida.

Ara només és qüestió de parlamentar.

N'hi ha, però, que no es donen encara per vençuts i estan fent pràctiques combatives.

* * *

A causa d'haver infringit un pacte hi ha hagut una expulsió d'una entitat representativa. L'expulsat està esperant la comunicació d'expulsió. Aquesta, però, no arriba.

Segurament haurà d'esperar assegut

* * *

Un altre soci d'aquella entitat ha estat multat amb cinc mil pessetes a causa d'una relliscada. Aquell, però, ni ha protestat ni s'ha queixat.

Segurament deu preferir callar i no pagar.

Val més no avalotar el galliner.

* * *

Estem en ple «estat de guerra cinematogràfic». També una relliscada d'un diari està a punt de costar-li una abstinència d'uns quants dies.

Caldrà anar amb peus de plom!

* * *

Entretant als cinemes hi fa fred. Es un fred moral el que hom pateix quan va al cinema. Ningú no hi va ni per casualitat perquè, naturalment, ningú no s'assabenta del moviment cinematogràfic. En canvi, els teatres estan concorreguíssims.

Si hom s'entossudeix a matar el cinema només cal seguir tal com s'està fent ara.

Totes les guerres porten la misèria al seu darrera.

¡En el pecat es troba la penitència!

* * *

Al Capitol, arran de la projecció de «La Dolorosa», s'han fet homenatges als aragonesos, als valencians i potser se'n faran àdhuc als francesos per a homenatjar el director.

Hom s'està assabentant actualment de la nacionalitat dels altres col·laboradors per si fessin falta alguns homenatges més.

En què quedem: ¿és la pellícula que triomfa?

Però la gent va al Capitol i la resta són ganes de passar l'estona.

Ja és una bona lliçó!

* * *

Hom diu que al Tívoli ara ja hi ha calefacció.

Ara només hi ha alguns petits corrents d'aire que tot el més que us poden fer és regalar-vos una grip a la mida.

Per la resta, s'hi està molt bé.

* * *

La Jean Harlow, al Coliseum, «ha cercat un milionari».

Avui, però, aquests exemplars no abunden massa o almenys no van gaire al cinema.

La Harlow ha hagut de plegar veles i entornar-se'n cap a la Metro. Allà potser encara hi tindrà quelcom a fer. Als cinemes avui hom no pot fer més que avorrir-s'hi.

* * *

Un dels que remenen les cireres a «la guerra de les vint ratlles» deia l'altre dia joiosament, ensenyant a un amic seu les desanimades pàgines mortuòries d'un diari:

—Ja ho veus com s'ha imposat la nostra iniciativa. Ara ni els morts no anuncien.

Tenia raó. Sinó hi veuríem moltes esqueles d'una pila de cinemes que són més difunts que els del cementiri.

PELIRROJO
Robert Lynen Harry Baur
i
LA SEÑORITA DE LOS CUENTOS DE HOFFMANN
Anny Ondra
al
MARYLAND

FIGURES DE HOLLYWOOD

LIDIA ROBERTI

LES ESTRENES

MADEMOISELLE DOCTOR, al cinema Urquinaona

El cinema ens ha donat ja una llarguíssima sèrie de films d'espionatge. Tots, gairebé, amb lleugeres variants, han seguit una trajectòria semblant. La trama no s'ha diferenciat mai gaire en cap d'ells, però, malgrat tot, han constituït produccions força interessants que el públic ha vist agradosament. Els alemanys ens han ofert alguns films modèlics en el seu gènere, i entre ells «Espies en acció», que assolí un legítim succés, i els americans, que són els que més abundosament han produït en el gènere, llençaren al mercat una producció de l'èxit de «Mata-Hari», que no sols tenia l'allicient de portar el nom d'una famosa espia, sinó que era veritablement un film excellent dins el seu gènere.

Ara la mateixa editora insisteix en el tema i ens dóna una nova producció a l'estil d'aquella famosa «Mata-Hari», i recorre, per la propaganda, al record que aquella deixà. Això, amb ésser un atractiu, representava també, però, un gran perill. La utilització del record de «Mata-Hari» podia portar el públic a una franca decepció si el film que havia d'ésser-li presentat resultava massa inferior a aquell. A més, sempre és perillós lluitar amb una producció de la qual sols resta un record agradable. Però, malgrat això, hem de confessar que «Mademoiselle Doctor» ha sortit triomfant de la dura prova. I per a aconseguir-ho, tenint en compte aquells desavantatges apuntats, era necessari que fos veritablement un film d'innegables valors i d'interès acusadíssim.

Francament hem de reconèixer que «Mademoiselle Doctor» és, en el seu gènere, un film molt agradable, enginyosament construït i apassionant. La intriga és mantinguda hàbilment fins al final, i amb això l'interès del públic no decau un sol moment.

Cal tenir en compte, per altra part, que la interpretació és molt notable i destaca especialment l'enigmàtica bellesa Myrna Loy, molt adequada per a aquesta mena de papers.

El públic sortí força satisfet de l'estrena d'aquest film, editat per la Metro Goldwyn Mayer.

Capitol Cinema
AVUI, DIMARTS 3a. setmana
Tarda i nit
La pellícula netament ibèrica
LA DOLOROSA
Joia musical del mestre SERRANO
Actuació personal de l'excellent tenor basc
Agustí Godoy
intèrpret del «Hermano Rafael», amb selectes i escollides romances, acompanyat pel mestre Ortiz de Zàrate

MARIA GALANTE, al cinema Tívoli

El principal alicient d'aquesta producció de la «Fox» era la presentació d'una nova estrella. S'anomena aquesta Ketty Gallian. La premsa estrangera havia anat plena d'elogis d'aquesta actriu que, es deia, era una sensacional revelació en aquest film. Es a dir, que el que tenia més interès de l'estrena del Tívoli era l'estrella, no pellícula. Per altra part, la propaganda era feta més aviat també sobre l'actriu i certament existia curiositat per comprovar si eren certes les afirmacions de la premsa estrangera, americana especialment.

Després d'haver vist aquesta producció hem de reconèixer que hi havia bona part de raó en els elogis tributats a Ketty Gallian. Potser encara no és la sensacional l'actriu que hom ha volgut fer-nos veure, però hi ha matèria perquè ho sigui. Ketty Gallian ens ha deixat entreveure grans possibilitats artístiques. Es sòbria en els seus ademans, natural en el seu joc i té una expressió grandiosa. A més és una dona bonica i simpàtica. Es a dir, que posseeix qualitats suficients per a fer carrera. La seva creació en el film que ens ocupa plagué força al públic, amb la qual cosa té ja molt de guanyat.

El film en sí no és pas res de l'altre món, però és mogut i interessant. L'argument té coses molt convencionals, coses una mica infantíveles; però en conjunt, donat el seu dinamisme, la seva varietat escènica i l'excellent traçat de la intriga, fa que el públic el segueixi amb força interès. Parteix el film, ja de quelcom que no és massa lògic, d'un fet una mica insòlit. Però ja dintre d'aquest terreny convencional hom accepta totes les altres situacions que la trama ens depara.

Una noia va a portar un telegrama al capità d'un vaixell que està a punt de salpar, i quan es dóna compte es troba ja amb el vapor fóra de port i camí d'una aventura que qui sap com acabarà. Aquesta xicota es constitueix després en l'eix d'una trama un bon xic misteriosa, portada amb habilitat i enginy. El desenllaç es succeeix una mica inopinadament.

Malgrat tot, repetim que el film té interès i es veu agradosament. Amb Ketty Gallian intervé també Spencer Tracy.

TRIOMFALMENT ENTRA A LA 3.ª SETMANA DE PROJECCIÓ
SENORA CASADA NECESITA MARIDO
CATALINA BARCENA
FOX
al
Fémina

CAMPEONES OLIMPICOS, al cinema Fantàsio

La «Paramount» ha presentat el film que encapçala aquest comentari al sumptuós saló del Passeig de Gràcia. Es tracta d'un film intranscendent, sense gran importància, la finalitat del qual és exclusivament la de fer-nos passar una estona el més agradable possible. El seu argument és de comedieta. Argument lleuger, un bon xic ilògic, però amè, divertit i graciós.

Comença amb escenes de les Olimpiades, a les quals assisteixen una parella que acaba de sortir de la presó i que es proposa editar una revista per a explotar incauts. Però per a dirigir-la necessiten d'una o dues persones de solvència, de personalitat reconeguda i si pot ésser que estiguin al primer pla de l'actualitat. Se li acut la idea de contractar els campions masculí i femení de natació. I posada la idea a la pràctica aconsegueixen contractar-los per tal d'assumir la direcció de la revista. La seva intenció és publicar gairebé exclusivament, amb un pretext esportiu, cossos mig nus que puguin desvetllar l'apetit sensual dels qui la llegeixin. Però es troben amb un obstacle grandiós. Els dos campions de natació que han donat el seu nom per la direcció de la revista són dos esportius purs i naturalment es neguen rodonament a servir les seves intencions. De com ho faran aquells per a burlar els campions i de com aquests tractaran d'atraure's la joventut per a evitar-li de caure entre les grapes d'aquella gent sense escrúpols és el que ens explica el film d'una manera força graciosa i divertida. De passada ens trobem amb escenes espectaculars bastant agradables, encara que una mica senzilles.

El film és, en conjunt, bastant agradable, i això és tot el que es proposava. De totes maneres hi ha moments que, a causa de l'excés de diàleg, es fa una mica pesat. Aquest diàleg és ple d'ocurrències, però per ésser amb anglès hom no pot recollir-les convenientment i, per tant, passen inadvertits molts moments que tindrien força gràcia.

La interpretació és a càrrec del campió de natació Larry Buster Grabbe i l'encisadora Ida Lupino. Intervé també Robert Armstrong.

Un film més per a passar l'estona.

EL DE LA FILA 12

Concurs 1934-1935 de l'Associació de Cinema Amateur

El dia 15 del corrent mes quedà tancat el termini d'admissió de films al II Concurs de Cinema Amateur, que ha organitzat aquesta Associació. Han estat presentades les pellícules següents, que sumen, en total, 30 bobines:

«Cadaqués», «El vailet de Mas Gran», «Llibres i soldats», «Montseny», «Natació», «Olot», «La pesca del nero», «Reportatge de la Vall d'Aran», «Diumenge d'hivern al port», «Un vol sorprenent», «Turistes a Mallorca», «Campionats d'Europa de Natació», «Sangre en la Pampa», «Passa un circ», «Sota el cel mallorquí», «Ceràmica Serra», «La dona i els esports», «L'home que jo he mort», «Costa catalana», «Escenes d'hivern», «De sol a sol», «Dotze dies per Europa», «Octubre», «Acrobatisme aeri», «Catllaràs».

Seguidament el Jurat començà la tasca de classificació dels films esmentats, i el veredicte podrà fer-se públic dintre un breu termini.

RADIO

*

UNIO RADIO, S. A.

Emissió Ràdio Barcelona

PROGRAMA PER A AVUI, DILLUNS

7,15: Primera edició de «La Paraula», diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.
8: Senyals horaris de la Catedral. — Discos.
8,20: Segona edició de «La Paraula», diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.
9: Senyals horaris.
11: Senyals horaris. — Servei Meteorològic de la Universitat de Barcelona.

MIGDIA

12: Senyals horaris. — Secció Femenina. — Música selecta en discos.

EMISSIO DE SOBRETAULA

13: Senyals horaris. — Programa de discos variats.
1,35: Primer acte de «20.000 duros», de Navarro i Torrado, per la companyia del teatre Romea.
13,55: Secció Cinematogràfica.
14: «La Paraula». — Emissió de les dues de la tarda. — Informació de Barcelona. — Actualitats teatrals i musicals.
14,30: «Butlletí Oficial» de la Generalitat de Catalunya. — Sumari del número publicat avui. — «El fet del dia», per Joan Alavedra. — Continuació de les Actualitats. — Borsa de Treball de E A J-1.
15: «La Paraula». — Emissió de les tres de la tarda. — Directament des de Madrid. — Ministeris. — Resum de la «Gaceta» i Consell de Ministres. — Sessió Radiobenèfica. — Discos escollits.
16: «La Paraula». — Emissió de les quatre de la tarda. — Informació general. — Informació del Consell de Ministres. — Fi de l'emissió.
18: Senyals horaris. — Recital de piano, per Rosaura Coma: Impromptu en La bemoll, F. Schubert; Sonata núm. 1, op 42, en La menor, F. Schubert; a) Moderato; b) Andante, poco misso; c) Scherzo; d) Rondó.
18.30: Suplement de «La Paraula», dedicat a la Secció Infantil de RADIO BARCELONA. — Rondalles, contes, consells útils, etc. — Programa del radioient. — Discos a petició de senyors subscriptors de RADIO BARCELONA.
19: Senyals horaris. — Continuació del programa del radioient.
19,15: «La Paraula». — Emissió d'un quart de vuit de la tarda. — Informació de l'estranger, Barcelona, Madrid i províncies. — Obertura de la Sessió de Corts.
19,30: «Viatges, excursions i esbrinaments imaginaris». — Conversa, per Adrià Gual.
19,45: Cotitzacions de monedes.

NIT

20: «La Paraula». — Noticiari esportiu.
20,15: «El que s'ha de fer per un infant abans de néixer». — Conferència, pel doctor Santiago Dexeus.
20,30: «La Paraula». — Emissió de dos quarts de nou de la nit. — Resum del que s'ha publicat als diaris de Barcelona, glossat pel publicista J. Navarro Costabella. — Programa de discos selectes.
20,55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons.
21: Senyals horaris. — Servei Meteorològic de la Universitat de Barcelona.
21,05: Amenitats artístiques, presentades per «Perfumeria Parera».
21,35: Emissió a càrrec de Pilar Arcos: «El Alcosero» (pregó), Peña Morell; «No sangres corazón» (bolero cubà), A. Valdespí; «Lamento africano» (cançó lucumí), E. Lecuona; «Oyeme, dulce amor» (bolero), V. Rodríguez.
22: «La Paraula». — Emissió de les deu de la nit. — Directament des de Madrid. — Sessió de Corts. — Resum de les informacions radiades durant el dia.
22,15: Concert en commemoració del 250 aniversari del naixement de G. F. Haendel, a càrrec de Concepció Callao de Sànchez Parra, contralt; Rosaura Coma, pianista i orquestra de corda, de RADIO BARCELONA. — Direcció, Josep Cumellas Ribó: «Agrippini» (obertura), orquestra; concert per a orgue i orquestra, solista senyoreta Concepció Compte; a) Larguetto Allegro; b) Alla Siciliana; c) Presto; «Ah, mio cor» (ària); «Affanni del pensier» (ària); Piangeró la sorte mia» (ària); Cèlebre Largo de «Xerxes». Senyora Callao i Rosaura Coma: «L'alegre forjador» (ària amb variacions). Aria amb variacions sobre un tema de Brahms, piano, senyoreta Coma: Concerto grosso en Re menor, per a orquestra; a) Maestoso-Allegro-Lentament; b) Lento; c) Allegro Moderato; d) Allegro con fuoco (Final). Firework (suite) per a orquestra; a) Con brio; b) Alla Siciliana; c) Bourrée; d) Minuet núm. 1; e) Minuet núm. 2. Obertura heroica per a orquestra.
24: «La Paraula». — Emissió de les dotze de la nit. — Darreres informacions.

FI DE L'EMISSIO

Tal com es fa constar en les Bases d'aquests Concurs, els noms dels components del Jurat seran publicats ensems que el veredicte.

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA - CLUB ALPI CATALA

Sessions de Cinema Amateur

Degut a l'aglomeració que durant les sessions del IV Concurs Català de Cinema Amateur es produeix a la Sala d'Actes del Centre Excursionista de Catalunya, hom fa avinent que només hi poden assistir els socis (mitjançant la presentació del carnet) i les persones que vagin amb ells, i els concursants (mitjançant la presentació del rebut del film).

Una vegada els seients ocupats, serà prohibida l'entrada al local.

Queden anullades totes les invitacions. Els empleats del Centre faran complir rigorosament aquestes disposicions.

SALÓ Avui, estrena
CATALUNYA
GERMAINE DERMOZ — MONA GOYA — JACQUES GRETILLAT
LA PORTERA DE LA FABRICA
EN ESPANYOL

ELS ESPORTS

EL CAMPIONAT DE LLIGA

Els equips catalans donaren la sorpresa

El Barcelona, a Les Corts, va vèncer rodonament el Betis, i l'Espanyol a l'Athletic de Bilbao, a San Mamés --- També va causar sorpresa la desfeta del Sabadell davant l'Ossassuna, a la Creu Alta

A Les Corts

Barcelona, 4 Betis, 0

Equips:
Barcelona: Nogués, Zabalo, Arana, Pedrol, Berkessy, Lecuona, Vantolrà, Trujillo, Escolà, Ramon i Cabanes.
Betis: Urquiaga, Arezo, Aedo, Peral, Gòmez, Caballero, Saro, Adolfo, Unamuno, Lecue i Valero.
Arbitre: Pere Vallana.

JA ERA HORA

Certament, ja era hora que el Barcelona assolís un resultat honorable i que ens oferís un gran partit.

El Barcelona, en el curs d'aquest campionat de Lliga, ha tingut una actuació desconcertant. En alguns moments la seva actuació ha estat fins i tot desencoratjadora; però, amb tot, els que han jutjat les actuacions del Barcelona sense apassionament i solament han analitzat la classe de cada un dels seus jugadors, en el fons de totes les actuacions decepcionants, hi han vist sempre un conjunt de jugadors de pervindre que, per ara, encara no s'han destapat del tot i(per tant, no han pogut donar a l'equip la consistència i l'efectivitat necessària.

El diumenge, davant el Betis, el Barcelona va donar una demostració palesa de les seves possibilitats i ens oferí un partit magnífic, molt superior al que el resultat assolit hagi fet suposar al qui no hagi presenciat l'encontre. Joc precís, ràpidesa en les jugades i un tren sostingut del començ al final, que desbordà per complet els sevillans.

El públic, els aficionats i sobretot els socis del Barcelona, ja tenien desig de manifestar-se entusiàsticament al camp de Les Corts. «Ja era hora», cridaven. Aquest «ja era hora» era l'exclamació que sorgia de totes les boques. Ja era hora, diem nosaltres, amb el desig que èxits com els del diumenge es succeeixin amb freqüència.

UNES PARAULES DEL SELECCIONADOR ESPANYOL SENYOR GARCIA SALAZAR

Després del que hem dit, referintnos a l'equip del Barcelona, creiem interessant fer-nos ressó de les manifestacions que ens féu, després del partit, el seleccionador nacional senyor Garcia Salazar. Preguntat quina impressió li havia fet el «Barcelona, ens digué:

—M'ha fet una magnífica impressió. Ha jugat meravellosament i d'una manera sostinguda, sense una falla, i ha superat en joc, ràpidesa i resistència a un Betis que és l'equip ràpid i resistent per essència. Crec que el Barcelona està formant un gran equip. La davantera és magnífica, i amb Raich avui, el Betis hauria sofert una desfeta estrepitosa. Xicots joves, que posseeixen una classe, però que els manquen partits per tal d'arribar a jugar amb decisió i despreocupació. Cabanes ha jugat com avui no hi ha cap altre extrem esquerra a Espanya capaç d'igualar-lo i la línia, en conjunt, ha demostrat ésser molt perillosa, per la seva mobilitat i concepte de joc. Escolà és un davanter centre assenyat, que no entra de qualsevol manera i que està amatent a les rematades. També la ratlla mitja ha fet un gran partit. A ella deu el Barcelona bona part del triomf. Berkessy ha jugat amb valentia i precisió. Si sempre jugués com avui, el Barcelona estaria salvat. Ja us he dit abans que jo crec que el Barcelona té un gran equip en gestació; és qüestió de paciència. Potser els resultats no els trobarà enguany, però jo crec que l'any pròxim, aquest equip farà parlar d'ell. Socis i directius no han de desanimar-se. Recordo que quan l'Atlètic es quedà sense equip i formà un equip d'elements joves, també va passar moments de crisi. Sota, que alesohres era president del club bilbaí, aguantà amb aquell equip tots els temporals que es socis feien descarregar damunt seu; però, després de tres o quatre anys, aque equip de l'Atlètic va quedar campió i ho ha estat fins ara.

Les paraules del senyor Garcia Salazar, l'home que va descobrir la parella Ciriaco-Quincoces i que va «fer» aquell famós equip del Deportivo Alavès, mereixen ésser tingudes en compte en aquests moments. Pensem fredament les paraules del seleccionador espanyol, i aleshores comprendrem com la impaciència dels socis i directius del club blaugrana han contribuït a malmetre a molts jugadors que prometien i a desmoralitzar molts equips que potser haurien donat excellent resultat.

EL BETIS

El Betis és un equip de defensiva. No fem pas cap descobriment, però avui ve a to remarcar-ho, precisament perquè aquest equip, l'eficiència del qual resideix en el joc de mitjos i defenses, fou batut, estrepitosament batut i superat per un equip que practicà joc de gran conjunt i futbol de veritable classe.

El fort de l'equip andalús és la resistència i la rapidesa; doncs bé, de tot això el Barcelona ni va fer una demostració. El partit constituí una demostració ben palesa que el Betis és un equip discret, però no un gran equip. Entremig de la mediocritat dels equips espanyols, els conjunts dels quals no estan pas en la plenitud de la seva forma, el Betis pot àdhuc quedar campió de Lliga, però tots els que l'hagin vist jugar i comparin les seves actuacions amb les del Madrid, Atlètic de Bilbao o Barcelona d'altres anys, es convenceran molt aviat que el Betis és avui el millor, aprofitant-se del desconcert que impera entre els principals equips. — LL. M.

* * *

Als sis minuts de començat l'encontre, després d'uns moments de pressió barcelonista, Cabanes obtingué, de manera brillant, el primer gol del Barcelona.

Anotem a continuació un atac impressionant del Barcelona, que acabà a còrner. Es tirà sense conseqüències.

Després d'una sortida difícil de Nogués, el Barcelona arribà als dominis del porter bilbaí. Cabanes centrà bé i Escolà rematà alt amb el cap.

Un bon atac del Betis fou desviat a còrner per Nogués. Es tirà sense conseqüències.

Un altre centre bo de Cabanes, fou rematat alt, amb el cap, per Vantolrà.

Nogués va parar un bon xut d'Unamuno

Un atac frenètic del Barcelona, produí un garbuix a la porta sevillana, però s'acabà sense conseqüències.

Després d'un cop franc contra el Betis, Escolà rematà al pal.

Des d'aquest moment, els atacs barcelonistes es succeïren ininterrompudament, però en acabar-se la primera part el resultat encara és d'un a zero.

Als dos minuts i mig de començada la segona part, coronant una escapada de Cabanes, Escolà obtingué el segon gol per al Barcelona.

El Betis reaccionà una mica, i el cuir anà, amb una ràpidesa poc roccent, de cap a cap de camp.

Però, a mesura que avança el partit, la pressió barcelonista es torna a fer sentir.

Cap a les acaballes del partit, un xut brunzent de Lecuona va al pal.

Es porten 43 minuts de joc de la segona part, quan Ramon, amb un cop de cap impressionant, tirant-se a terra remata a la xarxa un centre de Cabanes, i obté el tercer gol per al Barcelona.

Un minut després, darrera d'una feble reacció del Betis, Escolà, amb tot i estar seriosament lesionat, obté el quart i darrer gol per al Barcelona.

En conjunt es tiraren set «corners» contra el Betis i una contra el Barcelona. Això dóna una prova del domini que va imposar el Barcelona durant tot el partit.

A Sabadell

Sabadell, 0 Ossassuna, 2

Equips:
Ossassuna: Urreaga — Ilundaiin, Recarte — Valentín, (C.) Bienzobas, Ruiz — Sànchez, Pascual, Iturralde, Vergara, (P.) Bienzobas i Catatxús.
Sabadell: Massip —Morral, Blanc — Argemi, Font, Castillo — Sangüesa, Calvet, Gual, Barceló i Parera I.
Arbitre: Balaguer.

* * *

El partit d'ahir a la Creu Alta era decisiu. De guanyar l'equip navarrès, el títol ja no podia escapar-se de les seves mans, de guanyar el Sabadell, es produïa un empat per al primer lloc entre l'equip català i el navarrès, que en el curs dels partits que manquen, podia fer possible al nostre representant el conqueriment del títol.

Per aquestes circumstàncies, i la no menys important de celebrar-se el partit a la Creu Alta, era d'esperar que el Sabadell assoliria una victòria, si no fàcil, decisiva.

No va succeir així, al contrari. El Sabadell va jugar amb una apatia i una manca d'encert, francament desconcertant, i els navarresos varen saber-se'n aprofitar i assoliren una victòria magnífica, tan magnífica, que el públic de Sabadell va voler premiar llur actuació amb una forta ovació en acabar el partit, mentre acomiadava als seus jugadors amb una xiulada general.

Es clar que al Sabadell el va perjudicar molt la lesió que va sofrir Gual, però també l'Ossassuna va tenir la desgràcia que se li lesionés el porter Urreaga, el qual es va deslliorigar el colze. En la dissort, els dos equips varen reaccionar de manera diferent; mentre el Sabadell continuà jugant sense posar en la lluita tot l'entusiasme que era d'esperar i que era necessari per a vèncer el contrari, l'Ossassuna es va emprar a fons, i posà en pràctica un joc coratjós. El resultat d'amb-

Resultats i classificacions

PRIMERA DIVISIO

Resultats

Barcelona - Betis,	4—0
A. Bilbao - Espanyol,	1—2
Madrid - Donòstia,	2—0
València - Arenes,	2—0
Sevilla - Oviedo	4—0
Ràcing - A. Madrid,	2—2

Classificació

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Betis	13	10	1	2	23	12	21
Madrid	13	9	0	4	33	18	18
Barcelona	13	6	3	4	33	27	15
Oviedo	13	7	1	5	37	29	15
A. Bilbao	13	6	2	5	37	19	14
Espanyol	13	6	1	6	30	34	13
A. Madrid	13	5	3	5	24	28	13
València	13	6	0	7	20	26	12
Sevilla	13	5	1	7	23	23	11
Ràcing S.	13	3	3	7	20	25	9
Arenes	13	3	2	8	14	36	8
Donòstia	13	3	1	9	15	32	7

SEGONA DIVISIO

PRIMER GRUP

Resultats

Avilès - Valladolid,	5—0
Baracaldo - Sporting,	2—1
Nacional - Corunya,	3—0

Classificació

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Valladolid	13	8	2	3	38	17	18
Sporting	13	6	2	5	21	21	14
Nacional	13	6	2	5	25	24	14
Avilesí	12	5	2	5	25	28	12
Corunya	13	3	4	6	13	25	10
Baracaldo	12	4	1	7	13	21	9

SEGON GRUP

Resultats

Girona - Badalona,	2—1
Sabadell - Ossassuna	0—2
Irun - Saragossa,	0—0

Classificació

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Ossassuna	12	9	1	2	31	9	19
Sabadell	11	6	3	2	22	17	15
Saragossa	11	5	2	4	25	17	12
Girona	11	4	3	4	11	14	11
Irun	11	2	5	4	18	26	9
Badalona	11	2	2	7	13	27	6
Júpiter	11	1	4	6	11	21	6

TERCER GRUP

Resultats

Hèrcules - La Plana,	8—1
Elx - Granada,	0—3
Llevant - Gimnàstic V.,	5—0
Malacità - Múrcia,	5—1

Classificació

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Hèrcules	13	10	2	1	32	10	22
Múrcia	13	7	2	4	23	20	16
Llevant	13	5	5	3	25	16	13
Elx	13	5	4	4	20	19	14
Malacità	13	5	2	6	27	28	12
Gimnàstic	13	5	1	7	18	20	11
Granada	13	5	1	7	20	22	11
La Plana	13	1	1	11	6	36	3

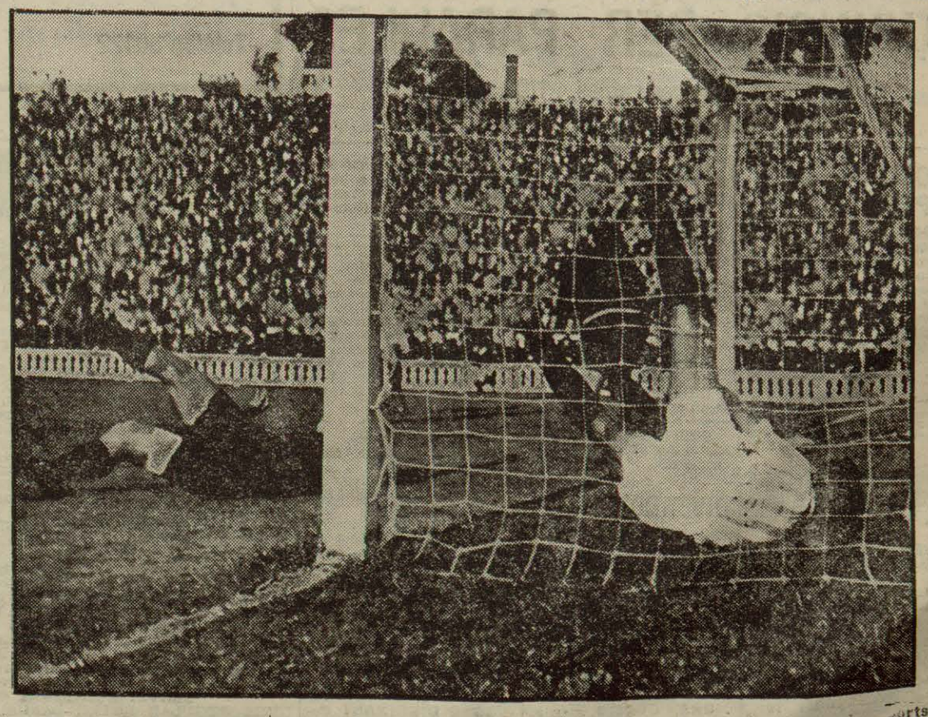

Una prova de la impetuositat amb què fou jugat el partit Barcelona-Betis, celebrat abans d'ahir a Les Corts (Foto Puig Parran)

dues tàctiques el demostra abastament el resultat.

* * *

Als dos minuts, Iturralde engabyà hàbilment Massip, i mentre aquest sortí en fals, Catatxús rebé la pilota i la introduí fàcilment. A la poca estona, Gual, amb el cap rematà un centre formidable de Parera I, però Iturralde, amb la seva excepcional envergadura, desvià a fora. Els atacs es succeïren alterns, si bé el Sabadell exercí molta més pressió i donà la sensació de portar la iniciativa. Anotàrem un batibull de proporcions davant Urreaga, i fallaren el gol, primer Gual i després Parera I. L'Ossassuna contraatacà enèrgicament, i obligà Massip a lluir-se. Novament, Urreaga, en una tarda immillorable, deturà una centrada de Sangüesa, fortíssima.

Els navarresos es veieren bona estona envoltats materialment i hagueren d'emprar-se a fons per tal d'evitar l'empat. El joc es féu ràpid i dur, i el Sabadell demostrà cansanci, mentre que l'Ossassuna s'aguantava molt sencer. Un tret enorme de Bienzobas (P.) sortí alt per milímetres, i després el Sabadell tornà a insistir sense sort.

Durant el primer temps, es lesionaren Font i Gual, aquest darrer de molta consideració.

En el segon temps, el Sabadell sortí sense Gual, però aviat aparegué el davanter centre. La tasca de Gual esdevingué nulla durant la resta del partit. Massip deturà un tret molt precís de Vergara, i a continuació Sangüesa desaprofità una bona ocasió.

Dominà el Sabadell, però Vergara s'internà veloç i fallà davant mateix de Massip. Als onze minuts, Iturralde rebé una passada de Sànchez Pascual i marcà esplèndidament el segon, gràcies a la descolocació de Massip. La defensiva sabadellenca es deconcertà sovint, i això descoratjà les altres ratlles.

En ocasió d'un córner sortí Urreaga, per tal de prendre la pilota a Gual, però va caure en tan dolenta posició que hagué d'ésser trasladat al botiquí. Han transcorregut setze minuts de joc. Vergara substitueix el titular.

Vergara, en qualitat de porter, intervingué amb freqüència. El Sabadell dominà a plaer, però no pogué evitar ràpides i perilloses incursions, especialment de Catatxús. Plogueren els xuts damunt i enfront del camp visitant, sense gaire direcció ni encert. Es de remarcar un tret formidable d'Argemí que sortí alt. Gual permutà el lloc amb Sangüesa, i Vergara seguí amb tota mena d'encerts.

A Bilbao

Athletic de Bilbao, 1 Espanyol, 2

Equips:

Espanyol: Fournier — Arater, Pérez — Martí, Espada, Cristià — Prat, Edelmiro, Iriondo, Manolín i O'Donnell.

Athlètic: Ispizua — Calvo, Oceja —Cilaurren, Mugerza, Gerardo— Carreaga, Iragorri, Bata, Chirri i Gorostiza.

Arbitre: Torres.

* * *

Bilbao, 24. — A San Mamés, amb regular entrada, l'Espanyol realitzà una altra actuació que confirma la seva tasca irregular durant aquesta temporada i vencé l'Atlètic de Bilbao, per 2 a 1. Aquest resultat fou obtingut gràcies a una actuació superior a la dels seus adversaris. El vent actuà amb gran força durant tota la tarda, i l'Espanyol va saber aprofitar molt millor que el seu adversari aquest element, ja que realitzà el seu peculiar joc ras arran de terra, i aconseguí dominar els seus contraris, els quals realitzaven un joc llarg i alt. A més a més, els jugadors de l'Espanyol actuaren amb un entusiasme poques vegades vist en ells, i en aquest aspecte fins i tot superaren l'equip roig i blanc.

Dóna més brillantor al triomf dels catalans el fet que haguessin de sortir mancant a l'equip dos dels seus homes més destacats durant la present temporada, com són Soler i Bosch. A més a més, en finalitzar la primera part, el defensa Arater es lesionà en una topada, i l'Espanyol, a la segona part, hagué de modificar la seva alineació. Arater passà a l'extrem dret, Edelmiro a la defensa i Prats ocupà el lloc d'Edelmiro.

Hom no pot dir que cap jugador es destaqués en cap dels dos equips, ja que la tasca realitzada fou de conjunt i no d'actuacions personals.

A la primera part fou marcat un gol a favor dels catalans, malgrat que durant aquesta part el vent afavorí els biscains. L'obtingué Edelmiro, en rematar amb el cap un cop franc llançat per Prats.

L'Espanyol fou castigat amb un penalty, el qual fou executat per Gorostiza i deturat per Fournier.

A la segona part, el biscaí Careaga empatà en una forta embranzida del seu equip.

Després, l'Espanyol obtingué el gol de la victòria en rematar Iriondo una passada de Manolín.

Arbitrà encertadament, car no tingué inconvenients en la seva tasca, Torres.

Girona, 2 Badalona, 1

Equips:

Girona: Iborra, Farró, Torredeflot, Balmanya, Prieto, Madern, Sanjuan, Bestit, Serra, Clara i Pequerul.

Badalona: Navés, Güell, Camacho, Serracant, Mensa, Betancour, Casas, Forgas, Serra i Schild.

Arbitre: Casterlenas.

* * *

El resultat no reflecteix el que ha estat el partit, puix que l'equip local havia d'haver sortit del camp amb una copiosa victòria. El joc no ha emocionat més que en els deu primers minuts de la segona part. Amb tot, les jugades han tingut una valor positiva, per la part del Girona, i no del Badalona, que no feren res i donaren escassament moments de perill a la meta local. Navés, porter del Badalona, hagué d'emprar-se a fons, especialment durant els darrers moments de la primera part, i parà nombrosos trets de la davantera gironina, i especialment de Sanjuan, Bestit i Serra.

Als dos minuts, Balmanya cedí el cuir a Serra, i mentre sortia el porter per tal d'interceptar la jugada, aquell aconseguí introduir el cuir a la xarxa. Als trenta-sis minuts, Güell féu mans. Madern cuidà de tirar el cop franc i aconseguí el segon gol. Durant el segon temps el joc continuà amb igual monotonia que el primer, a excepció dels deu minuts que hem esmentat anteriorment. La resta de l'encontre ha estat de domini local i de gran actuació del porter coster. Als quaranta minuts, i degut a una reacció del Badalona, Betancour es féu amb el cuir, el cedí Serra i aquest aconseguí el gol del Badalona. Prieto fou el més regular. Iborra, Farró i Torredeflot, demostraren la justa anomenada d'ésser la millor defensiva catalana. Del Badalona, destacà el porter. Es tiraren tres còrners contra el Badalona i un contra el Girona.

CLINICA MENTAL
(Torre de Campderà)
A LLORET DE MAR - GIRONA - TELEFON 10
Per a l'assistència dels malalts nerviosos, mentals i toxicòmans d'ambdós sexes
Metge Director Resident
Doctor Bernat Carreras

Miller vencé el britànic Kaplan, als punts

Londres, 25. — En el combat efectuat ahir tarda, entre el campió mundial dels plomes Freddie Miller i el britànic Benny Kaplan, vencé el primer per punts, sense gran esforç.

En el curs del combat, Kaplan fou tumbat en dues ocasions.

El «Gran Premi de Velocitat» de Pau

Tazio Nuvolari, damunt «Alfa Romeo» fou el guanyador

Pau, 25. — A dos quarts de dues de la tarda del diumenge es donà la sortida als corredors que havien de disputar la prova automobilista denominada «Gran Premi de Velocitat de Pau», que inaugurava el Calendari Internacional. Els corredors havien de cobrir 80 vegades el circuit de 2'768 quilòmetres.

Sortí netament afavorit l'italià Tazio Nuvolari.

El circuit està ple de dificultats, és molt sinuós i traçat a través de la ciutat. El recorregut total era de 221.520 quilòmetres. Com que la recta més llarga només té 600 metres de llargària, les velocitats han estat reduïdes, però molt notables si es tenen en compte les característiques del circuit.

La classificació final s'establí com segueix:

1. Tazio Nuvolari, sobre Alfa Romeo, en 2 h. 38 m. 19 s. y 4-5.
2. Dreyfus, sobre Alfa Romeo, en 2 h. 38 m. 46 s.
3. Sofietti, sobre Maserati, en 2 hores 42 m. 10 s.
4. Falchette, en 2 h. 43 m. 6 s.
5. Brunet, sobre Maserati, a una volta.
6. Lehoz, sobre Bugatti, a tres voltes.
7. Lehoux, sobre Bugatti, a tres voltes.
8. Mme. Helle Nice, sobre Alfa Romeo, a cinc voltes.
9. Delorme, sobre Bugatti.

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA DE BASQUETBOL

L'Espanyol al cap de la classificació, seguit del Laietà — Un empat per al tercer lloc entre el Patrie-Iluro i Barcelona

Resultats dels partits:

Laietà - F. C. Barcelona,	26—23
Juniors - C. D. Espanyol,	15—29
Iluró - U. C. Joves,	27— 8
Intendència - Sté. Patrie,	22—22

* * *

No esperàvem en aquesta jornada que el temps permetés el seu normal desenvolupament, però la cosa anà ben diferent del que ens temíem, tinguérem un matí esplèndid i això féu que els camps continuessin presentant el mateix animat aspecte de les jornades anteriors.

El terreny de joc del Laietà, on jugaven els propietaris del camp i el Barcelona, oferia un brillant aspecte a l'hora de començar el partit. Amb una mica de retard sobre l'hora assenyalada, el col·legiat senyor Brotons arrenglerà els equips, centrada la pilota es notà tot seguit en els jugadors un nerviosisme que els privà de portar a bon terme les jugades. El Barcelona pressiona lleugerament i és el primer de marcar per mitjà de Bofarull. Muscat intenta un canvi de joc que es ben entès per Prieto però es perd per la inseguretat de Cruces, i Domingo per tal d'evitar que amb aquest motiu el Barcelona pugui aconseguir un basquet, incorre en falta que Hernàndez que és qui ha de transformar-la, ho fa apuntant-se dos punts els blau-grana. En aquest moment el marcador assenyala Laietà 3 i Barcelona 5. Després d'aquesta jugada, els blau-grana aconsegueixen quatre punts de basquet i el Laietà tres, dos de basquet i un de falta.

En el segon temps el Laietà canvia Domingo per Llebot i als deu minuts el Barcelona canvia Coll per Mallart. Aquest canvi al nostre entendre es féu massa tard, Mallart havia d'haver començat al segon temps i fer-lo sortir quan el Laietà els portava un avantatge de vuit punts, no ho creiem encertat, semblava com si es volgués carregar a aquest jugador tota la responsabilitat del partit en els darrers minuts. Amb tot, els deu minuts que jugà ho féu amb més encert que Coll, Mallart té un joc efectiu i si el deixen que vagi desenvolupantse com jugador en el primer equip, poden treure'n molt profit, ara si només el volen perquè els salvi els partits no en faran res, ja que ell mateix es sentirà decebut de l'actitud que es segueix amb ell, i el seu rendiment serà inferior.

Durant aquest segon temps el Laietà es mostrà amb més decisió que en el primer temps, Muscat marcà dos basquet que foren els millors i més tirats de tot el partit. El mostrar-se més cobejosos féu que arribessin a superar el seu contrari i li portessin un aventatge de vuit punts. Als deu minuts d'aquest temps el marcador era: Laietà 22 i Barcelona 14. Fou en aquest moment quan Mallart surt, però ja és tard, el Laietà marcarà encara quatre punts més, i malgrat la mobilitat que el Barcelona aconseguí amb aquest canvi que li valgué nou punts més, no pogué fer canviar el curs del partit que acabà favorable al Laietà per 26 a 23.

Els equips, en conjunt, actuaren millor al segon temps que al primer. Del Laietà, Fèlix, a la defensa, actuà molt sòbriament i tingué intervencions força encertades; Domingo, molt voluntariós i la seva actuació no fou desgraciada, i malgrat li foren assenyalades faltes personals, no veiérem violència en les seves intervencions. Prieto és un jugador ben dotat físicament i a mesura que es deixi de certes coses que són espectaculars, però que li fan perdre temps, millorarà la qualitat del seu joc. Muscat, és el Muscat de sempre, Muscat és el Laietà, ho era quan jugava al mig, i ho és ara que juga de davanter, féu una bona actuació i no cal que intentem afegir res al que sempre havem dit de les seves condicions excepcionals. Cruces no ens agradà; retardat excessivament i les poques vegades que intentà tirar a basquet, completament desencertat. Llebot va estar oportú en algunes ocasions, però la falta que féu a Mallart deslluí la seva actuació.

Del Barcelona, la defensa Bofarull - Carbonell actuà bé i no pot culpar-se a ells de la pèrdua dels dos punts. Coll al primer temps actuà amb més encert que al segon, en el qual ens donà la impressió que estava cansat. Tomàs es passà tot el partit fent coses inversemblants amb la pilota i que ens l'acreditaren com un perfecte jugador de tercer equip. Hernàndez i Mallart foren els millors.

El col·legiat senyor Brotons féu un bon arbitratge, no va perdre la serenitat en cap ocasió i es comportà amb imparcialitat.

L'Espanyol triomfà del Juniors a L'Hospitalet en un partit durissim i en certs moments violent, amb tot i la major qualitat dels blaublancs s'imposà de tal manera que a la primera part del partit ja aconseguiren doblar el resultat.

El Juniors actuà amb bona voluntat i és un conjunt que en el seu camp és un adversari difícil; i que per a guanyar-lo cal tot l'entusiasme i tota la decisió.

L'àrbitre senyor Bertran tingué una tasca difícil però se'n sortí bé.

L'Iluro al seu terreny guanyà a la U. C. de Joves, en un partit en el qual abundaren les faltes personals. En aquest partit, l'Iluro es mostrà molt superior al seu contrari i ja en el primer temps tenia el partit al seu favor per 14 punts a 3. L'àrbitre senyor Valldeperes, bé.

Intendència empatà el partit amb el Patrie i aquest resultat representa un seriós contratemps per a l'equip franco-català, malgrat ésser només que a la tercera jornada del Campionat. L'arbitratge de Martínez, irregular.

Equips:

Laietà: Fèlix, Domingo 1, Prieto 2, Muscat 11, Cruces 3 i Llebot 9.

Barcelona: Bofarull 2, Carbonell, Coll 5, Hernàndez 9, Tomàs 4 i Mallart 3.

Juniors: P. Vidal, Ferrer, Ventura 2, Bonet 7, Suau 4 i J. Vidal 2.

Espanyol: Sierra, Brotons 3, Gago 6, Coll 16, Roca i Farré 4.

Iluro: Junqueres, Baró, Cordon 18, Arenes 2, Xivillé 7 i Costa.

Joves: Querol, Villalba 1, C. Jiménez 7, Bayraguet, J. Jiménez i Girona.

Intendència: Redon, Pujol, Blanco 4, Catarineu 11, Vilaldach 6 i Martínez 1.

Patrie: Borrel 10, Maunier, Font 2, Armand 3 i Mitchell 7.

Classificació

Espanyol	3	3	0	0	83 44	6
Laietà	3	2	0	1	61 72	4
Patrie	3	1	1	1	96 76	3
Iluro	3	1	1	1	69 51	3
Barcelona	3	1	1	1	79 80	3
U. C. Joves	3	1	0	2	50 79	2
Intendència	2	0	1	1	36 46	1
Juniors	2	0	0	2	34 50	0

GASOLINA
NEUMATICS
OLIS
ACCESSORIS
El millor servei a
Service Station, S. A.
Aragó, 270 i 272
i Passeig de Gràcia, 45
Telèfon 11550 i 11559

L'ORDRE PUBLIC

*

HA ARRIBAT EL SENYOR ROURE

Diumenge al matí arribà a Barcelona, en l'exprés de Madrid, el senyor Roure, nomenat pel coronel Jiménez Arenas secretari de la Junta de Seguretat que des d'abans dels fets d'octubre no ha actuat.

IDENTIFICACIO DEL MORT PER LA GUARDIA CIVIL A L'HOSPITALET

Un obrer domiciliat a l'Hospitalet es va presentar diumenge al matí a la Prefectura de Policia per tal de donar compte que feia tres dies que no havia comparegut al domicili patern un fill seu de divuit anys.

Les característiques personals del desaparegut coincidien amb l'atracador mort per la Guàrdia civil de L'Hospitalet, per la qual causa fou trasllatat el denunciant al dipòsit de cadàvers de l'Hospital Clínic i comprovà amb el natural astorament que el mort era el fill que cercava.

El mort s'anomena Antoni Zambudio Carrión, i a la Prefectura de Policia no consta cap antecedent d'ell, car mai no havia estat detingut ni constava que es dediqués a cometre atracaments.

Hom sap, únicament, que és nebot de Blai Zambudio, detingut i processat per atracador i reclamat per diversos jutjats per la mateixa causa. Sembla, també, que el mort visitava sovint el seu oncle i que es trobava prop de la Presó Model en una ocasió en què Blai Zambudio, junt amb altres detinguts, intentà escapar-se'n.

DETENCIO D'UN CARTERISTA

Un agent de la Guàrdia Urbana adverti dos individus de la Guàrdia Civil que dos homes acabaven de robar una cartera a la Plaça d'Alcalà Zamora i immediatament procediren a la seva detenció. Els individus, però, no feren cas dels advertiments dels agents de l'autoritat i arrencaren a córrer.

Els Guàrdies Civils engegaren diversos trets enlaire i aconseguiren agafar un delinqüent, el qual digué anomenar-se Jaume Cornet Bulló i negà haver comès cap acte delictiu.

La cartera de referència, que fou trobada a terra a poques pases d'on es practicà la detenció, contenia únicament llibres de text de poc preu.

DESAVINENCES CONJUGALS

Manuel Hoyos i Giménez va presentar-se diumenge al matí al domicili de la seva muller, de la qual està separat, per tal de veure els fills del matrimoni llur. Sembla que Concepció Escudé s'hi oposà i aleshores Hoyo tragué una navalla d'afaitar i l'agredí.

Als crits de la muller acudiren els veïns, els quals aconseguiren descompartir-los.

En la trifulca la dona resultà, amb una ferida a la galta esquerra i una altra a la mà esquerra i el marit amb erosions a la mà dreta.

Concepció Escudé fou conduïda a l'Hospital Clínic i el marit al Jutjat de guàrdia.

SERVEIS DELS MOSSOS D'ESQUADRA

Una nota del Govern General ens comunica que els Mossos d'Esquadra de la Secció d'Investigació havien detingut Eduard Araujo, Salvador Sancho i Manuel Gómez Llamas en el moment que anaven a robar un automòbil al Passeig de Gràcia. També són autors del robatori de l'automòbil al senyor Joan Duran, fet ocorregut dissabte al carrer Balmes.

Així mateix foren detinguts Josep Maria Salvador i Antoni Moya, propietaris d'una taverna establerta al carrer Migdia, número 13, on s'estatjaven els detinguts, i on fou trobada gran quantitat de roba sense usar, la procedència de la qual no saberen explicar.

QUATRE DETINGUTS A BADALONA

A Badalona la policia traslladà a la Prefectura de Policia quatre detinguts.

Al domicili d'un d'ells fou ocupat un rifle de saló, del qual també va incautar-se la policia.

Segons la policia, dos dels detinguts són lladregots coneguts i hom creu que han pres part en els darrers robatoris, i referent a un altre hom té la convicció que ha donat un nom fals perquè deu estar reclamat per algun jutjat.

ATRACAMENT EN UN BAR

Diumenge, al vespre, prop de tres quarts de nou, entraren tres individus al «Bar Humor», del Passeig Pi i Molist, 11, propietat d'Isidre Farré, i per mitjà d'armes de foc exigiren el lliurament del diner que hi hagués a la casa.

Després d'escorcollar el local, s'apoderaren de 55 pessetes que hi havia en una caixó del mostrador i fugiren.

Poc després de comès el fet, unes parelles de la Guàrdia Civil, al comandament d'un capità, donaren una batuda, que no donà resultat.

ADVOCAT
D. Pallerola (Domènec de Bellmunt) ha trasllatat el seu despatx d'advocat (divorcis, qüestions civils i criminals, afers administratius i mercantils, consultes, etc.) a la Ronda Sant Pere, 44, pral. 1.ª Telèfon 13909
(de 4 a 7 de la tarda)

Sota l'estat de guerra

*

ARRIBADA DEL GENERAL SANCHEZ OCAÑA

El diumenge, a la tarda, en l'exprés de Saragossa, i procedent d'aquella població, arribà a la nostra ciutat, el nou general de la Quarta Divisió, senyor Josep Sànchez Ocaña, acompanyat dels seus ajudants, el tinent coronel d'infanteria senyor Enric Cerdan i Novella i el comandant de l'esmentada arma, senyor Pere Pimentel i Zayas.

El general Sànchez Ocaña fou complimentat pel general Pozas, el qual presentà les autoritats que havien acudit a rebre el nou comandant militar.

A continuació, els generals Sànchez Ocaña i Pozas ocuparen l'automòbil oficial i s'adreçaren al Quarter de la Divisió.

Al despatx oficial del general de la Divisió tingué lloc, a les tres de la tarda, la cerimònia oficial de la presa de possessió.

El general senyor Sebastià Pozas féu lliurament al seu successor del comandament d'aquesta guarnició, bé i expressant-li la viva satisfacció que sentia en donar-li possessió.

El nou comandant militar, general Sànchez Ocaña, correspongué a les paraules del general Pozas amb frases de lloa pel seu antecessor accidental.

Acabada la cerimònia oficial, romangueren reunits al despatx oficial del general de la Divisió els generals Sànchez Ocaña i Pozas. Durant la breu conversa que ambdós generals mantingueren, el general sortint, senyor Sebastià Pozas, informà detalladament al general Sànchez Ocaña de l'estat dels cossos de la guarnició i d'altres afers relacionats amb la Comandància Militar.

Moments després, el general Sànchez Ocaña rebé els periodistes per tal de donar-los compte d'haver-se fet càrrec del comandament del Quarter de la Divisió, i anuncià que el dia 12 o 14 tornarà a Saragossa per tal de recollir la seva família i installar-se definitivament a la nostra ciutat.

MANIFESTACIONS DE L'AUDITOR

Ahir al migdia, en rebre l'auditor de la Divisió els informadors, els manifestà que havia acceptat les diligències realitzades en el sumari incoat per espionatge contra Víctor Lacastri, que passa al fur de guerra.

També manifestà que algun diari havia donat la noticia referent al fet que la fiança dipositada per a la llibertat provisional del senyor Espanya havia estat en metàlic, la qual cosa no ha estat així — com ja diguérem nosaltres diumenge — i sí personal, com ho són totes les que es constitueixen en els Jutjats Militars, per disposició expressa de l'Auditor.

Afegí que s'havia acabat el procediment seguit contra Antoni Carres, sense que en resultés cap responsabilitat.

A VISTA I SENTENCIA

Han passat per a l'assenyalament de data per a vista i resolució en Consell de Guerra, les causes instruïdes contra Bartomeu Moret, Baldomer Vives, Manuel Mairal, Josep Breton i Pere i Joan Boldú.

MOVIMENT DE CAUSES

Han estat sobresegudes les causes instruïdes contra Lluís Parra i Ramon Elies, i ha estat elevada a plenari la que s'instrueix contra Antoni Sala.

Passen a l'arxiu les causes números 182, 166, 361 i 107 de l'any passat i les número 123 i 55, de l'any que som.

ELS FETS DE MANRESA

El jutge senyor Martínez Peñalver continua a Manresa i pobles d'aquelles rodalies realitzant diligències relacionades amb el sumari pels fets d'octubre a Manresa i pobles veïns.

REQUISITORIA

Joan Rius, paisà, que tenia el seu domicili al carrer Peu de la Creu, núm. 2, les altres circumstàncies del qual són desconegudes, i Bartomeu Rosselló, paisà, i també de circumstàncies ignorades, compareixeran, en el termini de deu dies, a partir de la publicació d'aquest edicte, davant el comandant jutge instructor de la causa núm. 410 del 1934, instruïda contra el paisà Josep Fornàs i Pontova, pel suposat delicte de rebellió militar per tal de prestar declaració en la causa esmentada.

CONSELLS DE GUERRA PER A AVUI

Al saló d'actes de l'edifici de Dependències Militars, tindrà lloc, aquest matí, a les deu, el Consell de guerra de plaça que ha de veure i resoldre la causa instruïda pel jutge interi, comandant Pere Sànchez Plaza, contra el paisà Antoni Pijoan Canturri, pel suposat delicte de rebellió militar. Defensarà el processat l'advocat senyor Ferran Merlo.

* * *

A la mateixa hora, tindrà efecte també, al saló Biblioteca de la Comandància Militar, el Consell de Guerra de plaça, que ha de veure i resoldre la causa instruïda pel jutge interi, tinent Genaro Alarcon Cànovas, contra els paisans Francesc Rodríguez Iricharri altres, pel suposat delicte de resistència a l'autoritat. Actuarà de defensor el capità senyor Josep de la Guàrdia Valcàrcel.

* * *

A les quatre de la tarda, tindrà lloc, al saló Biblioteca de la Comandància Militar, el Consell de guerra de plaça, que ha de veure i resoldre la causa instruïda pel jutge interi senyor Francesc Drake, contra els paisans Joaquim Ariste Solana i un altre, pel suposat delicte de rebellió militar. Actuarà de defensor l'advocat senyor Manuel Thió Rodés.

MOVIMENT DE CAUSES

Ahir a la nit, l'auditor manifestà als periodistes que havia sobreseguts la causa pels fets ocorreguts el mes d'octubre darrer al poble d'Artés.

També manifestà que havia estat aprovada la sentència dictada en Consell de Guerra celebrat suara contra Francesc Aparici.

DELEGACIO D'HISENDA

*

PAGAMENTS PER A AVUI

Frederic Casalà, 4.599'75 pessetes; Pere Cantarell, 666'23; Joan Luqueda, 110.300; Jaume Delgar, 600; Constantí López, 118; Josep M. Moragas, 280'80; Josep Naranjo, 246'74; August Pi i Sunyer, 2.467'50; Ignasi Palles, 1.987'50; P. i P. Societat Anònima, 244'23; Josep Serrdt, pessetes 2.220'75; Antoni Vila, 1.233'75; Roca Uget, 50.100.

Dr. ROSELL
P de Gràcia, 106, pral.
Especialista dels Hospitals de París · Varices · Llagues a les cames · Malalties de l'Anus · Recte · Pèrdues de sang · Fisures · Eczemes
Morenes
Guareix sense operar
SENSE DOLOR

CAMISERIA
Ferrer Batlles
36, BOQUERIA, 38
TOT EL MES DE FEBRER REBAIXES IMPORTANTS
en tots els articles, motivades per balanç
VEGEU PREUS

APARELLS FOTOGRAFICS
PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES
PEL·LICULES - PATHE-BABY - MAQUINES
FONOGRAFS DE TOTES MENES - DISCOS, etc.
RELLOTGES - OBJECTES DE PLATA
JOIES - BRILLANTS
TOT de VERITABLE OCASIO
COMPRA, VENDA i CANVI
CASA BAGUES
Carrer de Sant Pau, 6 (prop Rambles) Tel. 14237
BARCELONA

Bar Petit Miramar
Casa recomanable pel seu peix fresc i menjars d'encàrrec
Gran terrassa pròpia d'hivern per a banquets i festes
Calefacció elèctrica
— PASSEIG NACIONAL, 62 —
BARCELONA. — Telèfon 19235

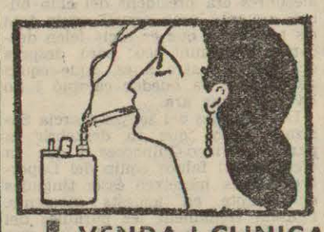
VENDA I CLINICA D'ENCENEDORS
CASA SUBIROS
Hospital, 42 - Tel. 13651

CLINICA GALLEGO
18, Nou de la Rambla, 18
VIES URINARIES
Avariosi · Matriu · Blenorràgia · Tractaments moderns · Impotència · Diatermia · Alta freqüència · Raigs X · Anàlisis clínics (sang, orina)
Consulta, de 10 a 1 i de 4 a 9
Diumenge, de 10 a 1

RADIO 90 PTES.
COMPTAT I TERMINIS
DISCOS 90 CENTIMS
CANVI FONOGRAFS PER RADIOS
¡¡Companys, ajudem-nos. Vina ací!!
Reparacions garantides. Tallers, 82

VIES URINARIES
DEFECTES SEXUALS
Farré Pijuan
Metge especialista
RAMBLA CANALETES, 11, 1er.

PIANO ESTUPEND SO
CRUZADO. Còrsega, 256 E. 2.ª

FIXADOR
EL MILLOR · PEL PEITNAT · PODEROS · DESINFECTANT · NO EMBRUTA · EL CABELL · EL MES ECONOMIC · CARPETES · A 150 I 090

MERCAT D'OCASIONS
COMPRA / VENDA / CANVI
DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIURE I DE COSIR, MALETES, DISCOS, etc.
TOT D'OCASIO
CORTS CATALANES, 414
Telèfon 30422 BARCELONA

COMPAÑIA TRASMEDITERRANEA
MADRID: Passeig de la Castellana, 14. — BARCELONA: Via Laietana, 2
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes, a les dotze. Efectuaran el servei les motonaus «CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA
Sortides cada dia (llevat els diumenges), de Barcelona i Palma, a les 19 hores, per les motonaus «CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»
SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA MALLORCA, BARCELONA - MAO I BARCELONA - EIVISSA
LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANIA, NORD D'AFRICA I CANARIES. — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESPANYA. — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO). — Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Alacant (facultativa), Cartagena (facultativa), Cadiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Rio de Oro (facultativa), Monròvia o Freetown (facultativa), Santa Isabel de Fernando Poo, Bata (facultativa), Kogo i Rio Benito (facultativa), pels vapors «PLUS ULTRA» i «LEGAZPI»
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA
Sortides de Barcelona els dilluns i dijous, a les 20 hores «CIUDAD DE VALENCIA»
Preu a coberta: 9'00 pessetes. Bitllets d'anada i tornada a preus reduits amb escala a tots els ports de la Península. Sortides de Barcelona els dimecres
SERVEI QUINZENAL MEDITERRANIA - CANTABRICA
LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - ORAN - MELILLA - VILLA ALHUCEMAS - CEUTA I VICE-VERSA
Sortides de Barcelona cada diumenge, a les vuit hores: d'Alacant els dimarts, d'Oran els dimecres, d'Oran cap a Alacant els dimarts, i d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres

Llegiu LA HUMANITAT

ANUNCIS PER PARAULES

Les dues primeres ratlles 1'00 pesseta
Cada ratlla de més..... 0'30 »

HOSTES I PENSIONS

PENSIO «LA COMERCIAL» — Sagristans, 7 Abonaments setmanals i mensuals. Tiquets, 30 coberts. 50 ptes. Telèfon i Bany.

ESTUDI AMOBLAT. - Llogaria. Escriure a LA HUMANITAT al número 497 indicant condicions.

CASA PARTICULAR. Desitja 1 o 2 joves a tot estar, inútil sense bones referències. Elisabets, 5, 3er. 1a.

PENSIO FAMILIAR - Esplend. habitac. c. bany i telèfon Consell de Cent 239, pral. 2a.

ESPLENDIDA HABITACIÓ, balcó carrer a tot est. per a dos amics. Menjar sa, net, abund., acurat. Borrell, 148, 1er. 2a.

BONA FAMILIA, desitja jove tot estar, prop de la Plaça d'Espanya. Tracte familiar. Esc. LA HUMANITAT núm. 79

JOVE A DORMIR, es desitja. Corders, 14 i 16, 4art. 1ra.

HAB. 25 PTES. senyor Avinyó, 34, 2on 1a.

CASA PART. D. MAT. o 2 amics, tot est Pelai, 46, 3er.

ANGEL MARTI. Taller d'enquadernació (Martínez de la Rosa, 17 - Telèfon 75352 Barcelona.

S'OFEREIX bonica habitació carrer Viladomat, 73, 3er 1a

REGOMIR, 13. - Habitació amb pensió o sense.

DESITJO DISPESERS. Menéndez Pelayo, 43, pral. primera.

DIVERSOS

DESPATX complet venc a preu molt reduït per trasladar-me a fora. Escriure a LA HUMANITAT núm. 535.

MITJA BOTIQA céntrica desitjo. per a establir-me. Condicions raonables. Escriure a LA HUMANITAT núm. 539.

GRAN OCASIO, menjador modern completament nou per 285 ptes. Balmes, 171, junt Diagonal.

MODES, confecció acurada de vestits i abrics per a senyora i nena. Preus moderats Rocafort 154, pral. 1a.

RETOLS I ETIQUETES de totes menes per aparadors. Mercaders, 86.

COMPRO màquina fotogràfica per a placa 6 1/2 per 9 i accessoris. Escriure preu i marca a LA HUMANITAT núm. 79.

OFERTES I DEMANDES

MOSSO O COBRADOR, desitja collocació 45 anys i bones referències. Escriure a LA HUMANITAT núm 534.

MODISTA s'ofereix a casa i a domicili. Preus econòmics. Rocafort, 154 pral. 1a.

JOVE TAQUIMECANOGRAF, pràctic treballs oficines s'ofereix mig dia Escriure a LA HUMANITAT núm. 538.

JOVE DIBUIXANT desitja collaborar en revistes i cases editorials. Escriure a LA HUMANITAT núm. 540.

DIU QUE DIUEN...

Els de la Lliga van sovint a la Generalitat. En canvi, a la Casa de la Ciutat no se n'hi veu un.

Hem volgut esbrinar les causes d'aquesta diferència i hem fracassat.

Qualsevol penetra en les interioritats de la Lliga!

* * *

He quedat palesat que pot ésser oficial de l'ordre de la República un «mayordomo de Su Majestad».

Ja no ens estranya res.

* * *

El senyor Pic, en un discurs pronunciat en una societat de Gràcia ha qualificat els homes d'esquerra de «bullanguers».

El lèxic del senyor Pic és inesgotable.

* * *

Llegim que ha ingressat a la Ceda el senyor Amadeu Torner.

* * *

Llegim que a la Cambra de la Propietat actua de «president en funcions» el senyor Mas Yebra.

No ho trobem prou especificat. Hauria de dir president en funcions per exercir d'alcalde el que ho és en propietat.

Faria més bonic.

* * *

Ha estat inaugurat un «Centre de Coalició Democràtica de Defensa Obrera, adherit al Partit Agrari Espanyol».

* * *

A Valladolid s'ha celebrat un acte espanyolista. I entre els oradors anunciats hi figura «Don Casimiro Sangenis, diputado tradicionalista, (català)».

* * *

Parlant de l'acta acusatòria sobre l'afer de les armes, ha dit Royo Villanova:

«Se afirma por algunos que no hay cauce jurídico para la acusación. Yo declaro que para acusar basta con indicios; pero sobre todo, en el Parlamento las cosas no se hacen porqué sean jurídicas, sino porqué sean políticas».

Caldrà prendre'n nota per a quan sigui precis acusar les dretes.

* * *

Es reparteix entre la quitxalla que assisteixen a les escoles catòliques un full que conté coses com aquesta:

«El laicismo hace que broten en los corazones las acres fermentaciones del egoísmo, de la estafa, del odio y del crimen. Pruebas patentes de ello son los pistoleros, los bolcheviques y los tipos «Stavisky» que tanto florecen en el campo del laicismo».

Això ho diu una publicació catòlica. Catòlica, si senyors.

Rellotges

O. Sales Balmes

Portaferrissa, 4

ELS MILLORS RELLOTGES ALS MILLORS PREUS

Els discursos dominicals

Un miting de la Lliga, a Tarragona

Diumenge a Tarragona la Lliga va celebrar un miting. A dit objecte, utilitzà els escenaris dels Teatres Tarragona i Modern. En el primer s'instal·laren els oradors. Després dels discursos preliminars féu ús de la paraula, en castellà, el senyor Bastos, el qual, afirmant que la Lliga no anava contra la unitat d'Espanya, va referir-se a aquella «Espanya gran» del senyor Cambó i féu un elogi dels ministres regionalistes que havien passat pels Governs de Madrid. El senyor Casabó féu brometa amb el senyor Royo Villanova. I el senyor Tries de Bes parlà de la necessitat de restablir la pau entre els sectors de la terra.

Tancà els discursos el senyor Cambó, el qual féu un Parlament més aviat gris, sense afegir res de nou al que ja havia dit en altres ocasions. Censurà els qui després de tants continuats fracassos volen novament negar el fet català. «A mi —digué— m'indignen els que ens vénen amb paraules d'amistat, cercant la nostra descatalanització». Afegí que és una insensatesa voler posar el nom d'Espanya enfront del de Catalunya i que no deu creure's en el dels patriotismes dels qui no estimen la terra en què han nascut. Digué que sentia un gran efecte per la indústria catalana, però que això no volia dir que no sentís també una gran devoció per l'agricultura.

Després de dir que ell, Abadal i Prat de la Riba, eren fills de pagesos es referí a l'actitud adoptada per l'Institut de Sant Isidre, assegurant que la Lliga no intervindrà per a res en aquell plet intern ja que creu que la política no ha de pertorbar les organitzacions de Catalunya. Féu també brometa a costa del senyor Royo Villanova i acabà el seu parlament amb unes quantes frases d'efecte. No cal dir que fou aplaudit.

A les dues de la tarda en una quadra de la fàbrica Ribes se celebrà un banquet en el qual, a més d'altres oradors, parlà el senyor Ventosa i Calvell, el qual parlà de l'increment que pren Lliga Catalana i assegurant que quan ell i el senyor Cambó governaren no signaren mai cap decret que minvés la dignitat de Catalunya. Rebutjà el qualificatiu de traïdor que els ha estat adreçat en diverses ocasions i féu una allusió a la situació de l'Ajuntament de Barcelona on assumeix tots els poders el senyor Pic i Pon.

L'acte transcorregué enmig de gran ordre i els assistents es dissolgueren sense fer manifestacions.

El Consell de Ministres d'ahir

(Ve de la 1.a pàgina)

de la tarda ha arribat a la Presidència el cap del Govern. Els periodistes han pregat al senyor Lerroux que els facilités alguna nota d'ampliació dels acords del Consell de ministres celebrat avui.

En realitat —ha contestat el cap del Govern— aquest Consell no té ampliació, perquè no ha estat un Consell polític. Ens hem ocupat principalment de l'atur obrer, i des que ha acabat la reunió fins ara, jo m'he dedicat a estudiar algunes modificacions que s'han d'introduir en el projecte de Llei per a la construcció d'edificis públics a provincies, amb l'objecte de facilitar treball als parats. El Govern ha cregut que s'havia d'acudir ràpidament a fi de facilitar ocupació als obrers parats, on sigui més urgent, començant per destinar a aquests fins cabals de diversos ministeris.

LES SENTENCIES DE MORT

Un periodista li ha preguntat si el Govern havia rebut els informes del Tribunal Suprem sobre les quatre sentències de mort que foren trameses a l'estudi d'aquest alt Tribunal.

El cap del Govern ha contestat:

—Encara no hem rebut els informes del Tribunal Suprem. Ara bé, hem acordat demanar un testimoni literal de totes les diligències instruïdes.

LA REFORMA CONSTITUCIONAL I LA LLEI ELECTORAL

També li han preguntat els periodistes si el Govern havia arribat a un acord concret respecte la reforma constitucional i ha contestat:

—En concret no. El senyor Dualde, ministre ponent d'aquest afer, té ja sobre el particular l'opinió del seu partit, i també de la del meu. La Ceda ha de reunir-se i em sembla que va a fer-ho el dimecres vinent. Després adoptaran una resolució. Respecte els agraris, han arribat gairebé a un punt de coincidència amb els que es mantenen amb els altres sectors governamentals.

Respecte la Reforma de la Llei electoral, els agraris, han demanat que informi davant aquesta minoria el ponent senyor Jiménez Fernández, que ho farà dintre poc. Després d'acomplert aquest tràmit, s'adoptarà una resolució definitiva.

—Celebrareu dijous Consell presidit pel President de la República?

—No ho sé encara.

—Despatxareu aquesta tarda amb el President de la República?

—Si tinc temps, després de les visites que tinc anunciades, segurament el visitaré.

El senyor Lerroux estigué treballant al seu despatx i rebé nombroses visites fins dos quarts de nou de la nit, hora en què abandonà la Presidència.

Els periodistes el voltaren i el cap del Govern digué:

—Res de política. Visites, moltes visites.

L'INFORME DEL SUPREM SOBRE LES PENES DE MORT

Un periodista li preguntà si s'havia rebut l'informe del Tribunal Suprem, relatiu a les sentències de penes capitals, puix que a darrera hora havien circulat al Congrés rumors que els quatre informes eren favorables.

—Jo no els he rebut, i crec que tampoc el ministre de Justícia, que res no m'ha comunicat.

He parlat personalment, seguí dient el senyor Lerroux, amb l'auditor de la Divisió a qui correspont allò d'Astúries. Volia informar-se dels termes en què jo, complint l'acord del Consell, sollicitava les diligències d'allò actuat contra Gonzàlez Peña. Li he dit que allò sollicitat era tot l'actuat, car volíem que el Govern rebés en absolut tots els elements de judici.

Per últim digué el cap del Govern, que havia rebut rumors d'alguns tiroteigs en certs llocs de Madrid.

Un periodista li digué que segons semblava s'havia disparat des de taxis que anaven a tota marxa, i el cap del Govern digué:

—Doncs ens haurem de posar tots a plena marxa.

Govern General

LES GESTIONS DEL SENYOR VALLES I PUJALS EN L'AFER DE LA INDUSTRIAL COTONERA --- EL SENYOR PORTELA TAMPOC NO REBE ELS PERIODISTES

Els periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat trobaren per la Galeria Gòtica el senyor Vallès i Pujals i el voltaren per tal d'adquirir notícies sobre la situació política actual i de les activitats de l'esmentat senyor.

Digué el senyor Vallès que en aquells moments portava a cap enèrgiques gestions per tal de veure de solucionar l'afer de les fàbriques de la Industrial Cotonera, l'empresa de les quals, com ja saben els nostres lectors es torna a trobar amb dificultats econòmiques, fins a l'extrem d'haver hagut de tancar-les.

—Fa ja tres setmanes —digué— que no treballen i d'aquest atur se'n resenten unes 700 famílies, i és per això que hom fa gestions per a solucionar aquest estat de coses que vé a agreujar l'atur forçós, ja existent per altres motius.

Segons notícies, hi ha una empresa que està disposada a adquirir les fàbriques de referència pel preu que dictamini una comissió que es podria formar per representants de la Unió de l'empresa de referència i els delegats que volgués nomenar l'autoritat. L'import es faria efectiu amb deu anys, amb un recàrrec del quatre per cent. L'endemà de signar l'escriptura, l'empresa compradora es comprometria a obrir les fàbriques.

La Industrial Cotonera, malgrat la situació desesperada en què es troba, no està gaire disposada a acceptar aquestes condicions que són molt acceptables, car preferiria obtenir, altra vegada, quantitats de la Generalitat o bé de l'Estat Central per a la qual cosa està portant a cap gestions a Madrid.

* * *

El senyor Portela no rebé tampoc ahir els periodistes. El seu secretari, senyor Martí de Veses, els digué que estava ocupat rebent nombroses visites, car havia passat bona part del matí entre la visita que havia fet al general Sànchez Ocaña i assistir als funerals de la mare política del senyor Anguera de Sojo, i com sigui que tampoc no tenia res per a dir-los, s'excusava de rebre'ls.

LA REGLA SUSPESA

tornarà ràpidament i sense perill amb PERLES FEMI

Producte modern d'acció segura; no perjudica la salut

Rebutgeu imitacions sense resultats positius. De venda: Segalà, Dr. Andreu, etc., etc.

La situació del diputat a Corts senyor Aragai

Ahir es va presentar a l'Auditoria Militar el diputat a Corts senyor Amadeu Aragai, el qual estava reclamat per diversos jutges militars.

Degut a la seva condició de diputat, el senyor Aragai no fou detingut ni ho serà fins i tant que les Corts no concedeixin el suplicatori per a processar-lo. El senyor Aragai haurà de comparèixer davant la Comissió de Suplicatoris per a respondre dels fets que se li imputen.

Una protesta del Govern d'Abissínia

La bona fe de Mussolini

Els Consulats etiòpics dels països europeus han fet pública una nota en la qual posen de manifest la mala fe amb què actua Mussolini en tot el que fa referència al conflicte que tenen plantejat els dos països. La nota diu:

«Els governs etiòpic i italià, el dia 17 de febrer varen acordar crear una zona neutral entre les tropes respectives de la Somàlia. El govern d'Etiòpia va acceptar immediatament l'acord per tal de facilitar una solució amistosa i evitar altres incidents. Immediatament va donar ordres al comandant etiòpic de Guerlugubi per tal que es posés en contacte amb el comandant italià de Waidir per a crear la zona neutra. Al mateix temps, el govern etiòpic, adjuntava al comandant de Guerlugubi, un oficial de la missió militar sueca i un altre de la missió militar belga, els dos al servei del govern d'Abissínia. Això es feia en garantia per a les dues parts, per tal de facilitar les negociacions i perquè aquests oficials col·laboressin en la tasca de fitar la zona neutral.

Aquestes mesures varen ésser comunicades al ministre italià a Addis-Abeba. Aquest immediatament va protestar de la inclusió d'oficials estrangers en la Comissió de la limitació de la zona.

No hi ha dubte que les mesures preses pel Govern etiòpic són una demostració constant de la seva voluntat d'arribar a una solució amistosa i objectiva.

En canvi, amb la tramesa de tropes italianes a Epitrea i a Somàlia es veu ben clar que es pretén exercir una pressió militar sobre les negociacions en curs. Aquesta conducta no és pas la més a propòsit per a pactar amb tranquil·litat. Si Etiòpia seguís una conducta semblant, no hi ha dubte que la situació cada dia s'agreujaria més i que no es podria anar pels camins de concòrdia que vol seguir el govern per tal d'assegurar la pau dels pobles».

FANTASIA?

Les facècies d'un «Club d'Assassins Internacional»

Un guàrdia d'assalt, que digué que era amic de Gustau Schick, denuncià a l'autoritat que el seu amic era víctima d'amenaces constants per part d'un subjecte estranger molt perillós.

A l'efecte la policia es presentà en un bar, on procedí a la detenció de l'estranger denunciat, així com d'altres que estaven amb ell.

Ja detingut el denunciat, Gustau s'expansionà davant el jutge, i féu les següents declaracions:

A la casa de dispeses del carrer de l'Hospital, on viu, es presentà per a estatjar-se, també, el francès Haaken Gaustd, el qual li manifestà que pertanyia a una banda internacional d'assassins de la qual pretenia ésser president.

Afegí que havia vingut a Espanya per a complir alguna ordre del dit Club, i, pistola en mà, obligà al Gustau a escriure una carta a Alemanya, en la qual hi havia algun nom amb clave, però que s'ordenava la mort d'alguns dels que havien de morir.

D'ençà que escriví aquesta lletra, el detingut l'amenaçà constantment que el mataria si el denunciava, i li feia present que en altres ocasions, el qui havia intentat denunciar-lo ho havia passat molt malament.

L'acusat negà en absolut tot el que es deia en contra seu, i en un acarament no hi hagué manera de posar-se d'acord.

El denunciat ingressà a la presó a disposició del Jutjat número 11, i els altres quedaren a disposició de l'autoritat governativa.

Dimarts, Dimecres, Dijous (Dies 26, 27 i 28 de febrer)

TRES DARRERS DIES 50% Descompte Sobre tots els LLIBRES

que formen el fons de Sala Parés-Llibreria, per liquidació total

ART, HISTORIA, LITERATURA

Clausura definitiva del negoci — Petritxol, 3 i 5

Al Círcol Republicà de Madrid

Un discurs del senyor Martínez Barrio

Madrid, 25. — El senyor Martínez Barrio ha pronunciat avui al Círcol Republicà, amb motiu de la presa de possessió dels membres elegits per a formar la Junta Municipal de Madrid, un discurs. Parlaren en primer lloc els senyors Díaz Quiñonez, Rubio Coloma, Sirval i Torres Campañà.

El senyor Martínez Barrio digué que no es proposava pronunciar un discurs, a pesar que les circumstàncies invitaven a l'ànim de donar més extensió a les seves paraules; però hi ha en canvi altres circumstàncies que posen un sedant al pensament. Ell sols es proposa felicitar els elegits, encara que reconeix que en qualsevol altra hora, seria aquesta felicitació més efectiva, ja que ara queda limitada per l'enorme responsabilitat que suposa i que ara reparteix el temps. Acudiu als càrrecs representatius amb tristesa i encara amb dolor. Arribem en uns moments en què tots els sacrificis són pocs per a Espanya i per als interessos de la República. Ara ens correspon una llarga tasca que bé pot concretar-se en aquests tres punts. Primer, recobrar la República perduda; segon, emplenar-la de sentit liberal per tal de poder encendre la illusió i l'ànim del país, i tercer, governar honradament i honestament perquè es pugui desafiar els enemics del règim. ¿Podrem realitzar aquesta obra? Jo dic que sols no. Necessitem la coincidència d'altres grups republicans. No veure això reia enorme error del qual ens en demanaria comptes la democràcia. ¿Participen d'aquesta convicció els grups afins? Crec que sí, encara que quan a això, més ferits que nosaltres, per haver d'estroncar més ferides, per sentir-se estrangers dintre de la República, no pensen així. Nosaltres tenim necessitat de proclamar-ho i a més, la necessitat de demostrar que la República pot formar un nucli capaç d'ésser un instrument de Govern per a no contribuir que la democràcia es desillusioni.

Nosaltres tenim característiques d'una extrema lleialtat, de la qual no volem que es dubti, i amb aquesta lleialtat diem que la nostra lleialtat política no afilli ni secundi cap acte de violència per al recobrament de la República. Qui ens busqui per a això, no ens trobarà, ja que seria precís que ens trobéssim en l'actitud prerevolucionària en què ens trobàvem el 1930, i que es donessin unes d'aquestes dues condicions: O la Constitució abolida, o que el cap de l'Estat no es trobés en condicions normals d'exercir el seu mandat. Mentre això no ocorre, nosaltres estem en vies de normalitat puix que si una altra cosa triomfés, quedaria derrotada la República liberal i democràtica per a la qual nosaltres hem combatut tant.

¿Què tenim enfront perquè no poguem resoldre les nostres necessitats en pau? Doncs sols tenim l'espectre d'un Govern, l'ombra velada ministerial que no fa més que satisfer els apetits i les necessitats insaciables dels seus amics. Davant a un enemic potent, s'explicaria la violència, però així, no. Jo els dic que són presoners de la seva pròpia obra, i això e mdóna compassió i pena.

Sentim doncs impaciència perquè aquesta situació acabi, però no per nosaltres mateixos, perquè per gran que fos la malícia que podrien posar els enemics del Govern per a combatre'l, no ho és tant com la que salpica les paraules que es dirigeixen uns i altres, els propis amics del Govern.

Anem sense impaciències pel camí, sabent que per a nosaltres és un penós deure el governar en l'hora futura. El qui sentí el seu cap sobre els muscles, no pot sentir apetències per l'herència que deixi aquest Govern. El nostre partit és el que prení més responsabilitats sobre el futur, i sap que quan arribi l'hora de governar, la primera censura sorgirà en tot cas de nosaltres mateixos; però per a nosaltres és una trista necessitat, perquè sense el nostre partit la basculació seria revolucionària. L'hora de governar és més propera del que sembla. ¡Com que sols un miracle d'equilibri sosté el Govern, i qualsevol dia coneixereu la notícia que s'ha enfonsat!

Hi ha partits que al Govern estan representats i que el simbolitzen, i amb els quals nosaltres no podem tenir contacte. (Ovació.)

No vull pronunciar un discurs, i sols aquestes paraules en les quals em limito a intercalar un consell. La democràcia republicana mira sempre a Madrid. Si Madrid triomfa, a provincies es senten enfortits. Quan Madrid és vençut, les provincies se senten una mica derrotades. Donem l'exemple i aixequem els braços cap a una República afí. No ens interessa que es sentin veus amargues, perquè tenen raó per l'amargor i tenen raó també per sentir-se tristes. Amb Madrid triomfarà Espanya i ens elevarà al sentit liberal del món. Lluitem amb exemple per tal d'oferir una República a Espanya, neta, honesta i liberal, marxant per un camí de fe i de realització dels destins de la República.

El senyor Martínez Barrio en acabar el seu discurs fou objecte de grans i perllongats aplaudiments per part del públic assistent a l'acte.

LLEGIU CADA DIA LA HUMANITAT

El temporal de vent a la Península

DESTROCES A MADRID : DIFICULTATS EN LES COMUNICACIONS

Madrid, 25. — El temps huracanat que regna en gairebé tot el Nord i Oest de la Península i el centre d'Espanya ha continuat durant tot el dia d'ahir, encara que, per sort, amb menor intensitat que en els passats dies.

El vent a tirat a terra gran quantitat de rames d'arbres i petits arbres al Parc de l'Oest, al Retiro, a Rosales i als passeigs de Recoletos, Prado i Castellana.

També hi hagué trencadissa de nombrosos cristalls i enderrocament de gran quantita de ximeneies, tanques de solars i d'obres en construcció.

A Telègrafos no es podia comunicar més que amb Andalusia, Extremadura, València i Barcelona. La resta d'Espanya estava incomunicada, pel fet que les grans ventades del divendres i del dissabte causaren enormes danys a les línies telefòniques i telegràfiques.

Llegiu LA HUMANITAT

DARRERA HORA

Unes interessants manifestacions del ministre de la Governació

Madrid, 24 (2 matinada). — El ministre de la Governació, en rebre aquesta matinada els periodistes, els ha dit que com a ampliació de l'acord pres en Consell de Ministres per a alleujar l'atur obrer, havia dirigit als governadors un telegrama circular, que diu:

«Urgente necesidad adopte medidas para mitigar paro obrero. Aconsejo se reúna V. C. a los efectos, con ingenieros, jefes Obras Públicas, Servicio Agronómico, Montes y Minas, Presidente de la Diputación, alcalde capital, delegados trabajo, inspector jefe primera enseñanza, Presidente Audiencia y entidades de cualquier empresa o patronos que puedan iniciar obras que faciliten colocación trabajadores provincia. Ruego V. E. dé cuenta resultados obtenidos, proponiéndome en su consecuencia el apoyo que pida al Gobierno sobre cualquier departamento con respecto a las iniciativas que se adopten.»

Després digué el ministre que, com que estem al mes de crisi obrera per trobar-nos entre dues collites, la de l'oli i la dels cerials, es fa precís realitzar obres públiques que alleugereixin l'atur. En el Consell de Ministres, el senyor Lerroux encarregà que es portessin a cap les gestions precises i a això obeeix el telegrama anterior.

Afegí el senyor Vaquero que a Oviedo han estat recollides 3' armes de foc, 173 cartutxos de guerra, 7 de dinamita i es practicaren dues detencions.

Els telegrames d'Oviedo donen la sensació que hi ha absoluta tranquil·litat, com ho demostra el fet que el senyor Gil Robles que, des de Salamanca, s'ha traslladat a Oviedo, passà per Mieres i Olloniego i pernoctà a Boves, i a totes parts rebé pels seus amics sense que s'hagi registrat el més petit incident. Avui donà una conferència a Gijon i una altra a Oviedo, i a la nit parlarà a Avilès. Demà reprendrà el viatge de tornada a Madrid i suposo ho farà amb la mateixa seguretat.

La guàrdia civil de Reinosa ha practicat un escorcoll a l'edifici de la «Sociedat Cristalera de Reinosa» on trobà dues pistoles, set paquets de dinamita i quinze plecs de pasta fulminant.

Avui ha acabat la setmana d'agitació que vivíem, amb l'aldarull d'aquesta nit a Madrid. Ja es sap que es tractava de promoure disturbis i avalots per a arribar a la Porta del Sol i a aquest propòsit es deu l'ocorregut als encreuaments de la Creu i Núñez de Arce.

Una parella de seguretat, que retirava del servei, semblant-los sospitosos aquells grups, intentà dissoldre'ls, i la resposta fou disparar, i va caure un dels guàrdies. L'altre repelí l'agressió, i es registrà un fort tiroteig. Calgué lamentar un mort i diversos ferits, un d'aquests al ventre. Sobre aquest fet han circulat algunes versions, segons les quals un automòbil havia recorregut diversos carrers tot disparant. El succeït fou que, ensems que es produïen els fets alludits, passava pel carrer d'Atocha un cotxe amb l'escapament del motor obert i aquestes detonacions foren confoses amb dispars.

El ministre dedicà elogis a les dues parelles de seguretat que intervingueren en els successos i aconseguiren que els grups es dissolguessin ja que en arribar els reforços, els grups havien desapareguts.

He cridat el Director General de Seguretat perquè demà vingui a visitarme el guàrdia, al qual proposarà per a una recompensa pel seu magnífic comportament.

Per últim, ha dit el senyor Vaquero que a Prat del Llobregat (Barcelona), havien estat detinguts quatre individus que preparaven l'execució d'un atracament.

Els mossos de l'Esquadra detingueren ahir a una banda que es dedicava a furtar automòbils per a apoderar-se dels accessoris

En passar pel Passeig de Gràcia uns mossos d'Esquadra veieren uns individus que els infongueren sospites.

En ésser detinguts manifestaren que feia temps es dedicaven a robar el automòbils que podien per tal d'apoderar-se de les rodes de recanvi i el material d'utillatge.

S'han confessat autors de la sustracció d'un cotxe al carrer d'Enric Granados i del «Citroen» número 39.063-B, que desaparegué el dissabte passat al carrer de Balmes. D'aquest darrer cotxe han estat recuperades les dues rodes de recanvi que portava.

Els detinguts s'anomenen Eduard Arujo Godea, de vint-i-tres anys, xofer; Salvador Sancho Manero, de vint-i-tres anys; Manuel Gómez, de setze. Josep Maria Salvador i Antoni Moya Villanueva, sembla que estan també compromesos.

Els detinguts foren posats a la disposició del jutjat número 13, per tal d'instruir les diligències del cas.

Descarrilament a Sardanyola

UN FERIT GREU

Ahir, prop de l'estació de Sardanyola, d'un tren de mercaderies descarrilaren set o vuit vagons. A conseqüència del fet resultà ferit greument un dels mossos de l'esmentat tren anomenat Manuel Figon Diaz, el qual fou seguidament portat a l'Hospital de Sant Pau.

Robatori

Orestes Martín Sanjuan, denuncià ahir a la policia que del seu domicili del carrer de Sant Antoni Abad, número 42, segon, els lladres s'emportaren robes, efectes i diners que valora en unes dues mil pessetes.

El primer de març

s'obrirà el Saló Modern de «Pedicura» regentat per

Jean Delserieys i Senyora

DIPLOMATS A PARIS

P. RAFAEL TRULLAS

CALLISTA

Carrer Santa Anna, 2, primer

Telèfon 12293

SERVEI A DOMICILI

En una obra situada al carrer del Primer de Maig es va desprendre, enderrocada pel vent, un gran tros de tanca que tocà el nen de vuit anys Domènec Gòmez López, al qual causà lesions de pronòstic reservat.

A ZAMORA

Zamora, 25. — La forta ventada ha causat destroces en aquesta capital. Els arbres han sofert grans danys. A la torre romànica de l'església de Sant Vicenç s'ha després a gran alçària, una llosa de pissarra de gran tamany que amenaça caure. S'ha prohibit el pas per les immediacions del temple.

A VALLADOLID

Valladolid, 25. La fort ventada ha enderrocat nombroses ximeneies.

S'han originat alguns incendis.

Al poble d'Alaejos s'inicià un incendi que, a causa del vent, es propagà a una drassana de cases. S'han cremat 13 vivendes amb tots els seus mobles. Acudiren els bombers de Valladolid.

A LA CORUNYA

La Corunya, 25. — Malgrat de la fort ventada han sortir per a realitzar els treballs de pesca. Els vaixells «Mar Domingo I» i «Italina 15» foren sorpreses per una forta ventada i, en tornar a port, prop de la Torre d'Hèrcules, «Italina 15» se li obrí una importan via d'aigua i s'enfonsà ràpidament. La tripulació del «Mar Domingo I» acuí ràpidament en auxili dels tripulants de l'«Italina 15», i més d'una hora s'estigué treballant per tal de salvar els nàufrags, la qual cosa aconseguiren, després de grans esforços, salvar d'una mort segura els deu tripulants de l'«Italina 15», els quals sofreixen contusions pels forts cops rebuts a causa de l'estat de la mar.

Els familiars dels nàufrags, que esperaven amb angúnia notícies dels prorrompiren en crits d'alegria en saber que estaven fóra de perill.

EL TRIBUNAL SUPREM

Examinà ahir l'expedient d'indult de quatre penes de mort

Madrid, 25. — Avui, segons s'anuncià el dissabte, es reuní el Tribunal Suprem, sota la presidència del senyor Didac Medina, a l'objecte de resoldre sobre l'expedient d'indult de quatre penes de mort conegudes, entre les quals figura la del senyor Teodomir Menéndez.

Tots els reunits s'han mostrat reservadíssims, àdhuc el senyor Medina, el qual, interrogat per un periodista, manifestà que fins demà, després de les dues de la tarda, no estarà la resolució comunicada al Govern.

Una nota del Partit Sindicalista

Degudament avalada, hem rebut una nota del Partit Sindicalista en la qual, desmentint una nota publicada aquest dies als diaris, fa constar:

1. Que el Partit Sindicalista no ha establert cap pacte amb cap partit ni ha assistit a cap reunió que tingués aquesta finalitat.

2. Que quan sigui requerit en el sentit exposat pel partit que sigui, decidirà, després de previ acord, el que convingui fer.

3. Que en aquest, com en tots els casos el P. S. es produirà d'acord amb les exigències del moment

L'expedient Alarcón

El jutge especial creu que avui serà tramès el sumari al Parlament

Madrid, 25. — Els periodistes s'han entrevistat aquest matí amb el jutge especial senyor Alarcon, instructor del sumari pel contraban d'armes. En ésser interrogat sobre els tràmits dels folis sumarials que s'han requerit per les Corts, en el sentit de si s'havien tramès o quan es trametrien, ha respost que es troben pendents del tràmit que precisen i que avui no es trametran al Parlament, però que potser es farà demà.

Ha confirmat que un dels dits documents sumarials es troba a la Sala segona per al seu tràmit.

La carta del Sr. Nicolau d'Olwer

Madrid, 25. — En els medis polítics i periodístics segueix essent objecte de molts comentaris la carta enviada al senyor Azaña i Alba per l'ex-ministre del Govern provisional de la República, senyor Lluís Nicolau d'Olwer. Com se sap, el President de la Cambra, senyor Alba, donà compte als informadors de la recepció de la carta de referència, en la qual el senyor Nicolau es refereix a l'afer del contraban d'armes i, per tant, a l'expedient Alarcón.

Amb la carta del senyor Nicolau d'Olwer, l'apassionant afer adquireix un nou interès.

EL CODI FONAMENTAL

Una interessant conferència de Victoria Kent

Madrid, 25. — Al local de «Izquierda Republicana» donà una conferència la senyora Victòria Kent, la qual desenvolupà el tema: «Glosas a nuestro Código fundamental».

Començà expressant l'emoció que sentia en aquests moments i digué que les inquietuds que dominaven el seu esperit eraen tan grans que constituïen una preocupació gairebé constant. Es, no menys, que la nostra República, i com a compendi d'ella, com a cristallització de la nostra República, la nostra Constitució trepitjada. Això és el que no ens deixa un moment de repòs.

Alludí els temps anteriors al 14 d'Abril, reflectí el quadre que oferia Espanya en aquella data, i arribà a la conclusió que el poble, al carrer, trencades les cadenes, solament demanava: «llibertat, justícia i treball». Ens apressàrem massa a fer el Codi fonamental, i aquells que ens empenyien a redactar-lo amb premura foren els primers a atacar la Constitució republicana, i ara que es pensa en una reforma del nostre Codi fonamental, tenim el deure, els republicans, amb més fe que mai, de dir: «Al costat de la nostra Constitució, a defensar la nostra Constitució.»

Glossà l'article 11 de la Constitució, que tracta dels Estatuts regionals, i digué que és l'únic que resta en peu en la Constitució, i havent suportat els republicans una campanya injusta per l'execució d'aquest article, les dretes, que són les mestresses del Poder, no han pogut arribar a destruir-lo. Afirmà que en l'organització nacional l'article novè és el més fonamental, i es preguntà: ¿On són els Ajuntaments de la República? ¿On són els Ajuntaments del 14 d'Abril?

Es referí als drets individuals, i digué que és enutjós que els qui han demanat més respecte per a les essències de l'individu són els qui aixequen la seva veu, al Congrés per a immiscuir-se en les creències dels ciutadans.

En referència a l'article primer de la Constitució, parlà de les represàlies que per als treballadors ha tingut la classe acabalada, la qual ha implantat novament jornals de fam, i digué que els republicans d'esquerra volen una República justa, una República, en la qual mengi el qui treballi, pensant en l'esdevenidor, pensant que l'home que guanya un jornal a la terra mereix ésser atès. Que la República sigui una República de treballadors en un règim de llibertat i de justícia, una República amb justícia per a tots, amb treball per als treballador.

ANUNCIEU A LA HUMANITAT

L'enterrament del vell periodista Dionisio Pérez

Madrid, 25. — A les quatre de la tarda del diumenge es verificà l'enterrament del que fou mestre de periodistes, senyor Dionisi Pérez, les despulles del qual reberen sepultura al cementiri de La Almudena.

Entre els que acompanyaren a la seva darrera estada al que fou ilustre i admirat periodista, figuraven un nombre considerable d'escriptors i periodistes.

L'Associació de la Premsa estigué representada al trist acte pels directius senyors Santamaria, Marina, Sànchez de los Santos i Lluís Ardilla.

Abans de treure el cadàver de la casa mortuòria, estigué allí el president del Consell de Ministres, senyor Lerroux, el qual donà el pèsam a la família.

Entre les corones rebudes figurava una de l'Associació de la Premsa i unes altres de la vídua, fills i nét de Dionisi Pérez, del senyor Joaquim Fernàndez Rojo i la seva senyora, de l'Associació de Corresponsals de Premsa Estrangera a Espanya i de l'Agència Mancheta.

La tragèdia asturiana

CATORZE CADENES PERPETUES PELS FETS DE CIMADEVILLA

Gijon, 25. — El Tribunal militar dictà sentència en la causa seguida pels successos del barri de Cimadevilla. Es condemna 14 dels processats a la pena de cadena perpètua, tres a 12 anys i un dia de presó i s'absolt Eugeni Rodríguez, Josep Miguel Quesada i Aveli Arriba.

DETENCIONS DE COMUNISTES

Oviedo, 25. — La policia tenia notícies que actuava en aquesta capital una cèl·lula comunista, que obeïnt a ordres d'un comitè central resident a Madrid, actuava en aquesta província intensament i rebia diner en abundància per a la seva propaganda.

La policia seguint les instruccions rebudes es posà en moviment per tal de detenir els que formaven part d'aquesta cèl·lula comunista.

Amb motiu del viatge del senyor Gil Robles, els elements comunistes havien repartit un sens fi de fulls amb atacs per al senyor Gil Robles i per al cap del Govern.

Els agents de la brigada social, detingueren un individu conegut per «El Mujeruca» que traslladat a la Comissaria declarà que havia participat en el repartiment de fulls de propaganda comunista. Donà altres dades d'interès que permeteren la detenció de Carles Cabrero, de 17 anys, que confirmà que la documentació clandestina es rebia de Madrid i es destinava al repartiment entre els obrers. Després la policia detingué el Comitè comunista integrat per Eufrasi Labrador, de 20 anys; Faustí García Viejo, de 17; Ernest Leone Campillo, de 17; Aveli Gonzalez, de 17; Nicasi Fuente Castaños, de 24; Tomàs Vallina, de 20; Gerard Fernàndez Suàrez, de 2(i Ramon Rojo, amo de la impremta en la qual s'imprimien els fulls de propaganda comunista.

L'amo de la impremta confessà que en ella s'editaven i tiraven els fulls clandestins, amb un tipus de lletra únic existent a Oviedo. Digué que els motllos i les proves corresponents les trencava immediatament després de fer les tirades.

La policia ha comunicat les detencions a la Direcció General de Seguretat i perquè es procedeixi a la detenció dels comunistes que componen el Comitè central de Madrid, els noms dels quals són també coneguts.

DUES PENES DE MORT, DUES CADENES PERPETUES I ALTRES PENES GREUS A GIJON

Gijon, 25. — Per als dos paisans acusats de l'assassinat del magistrat senyor Suàrez, es demana la pena de mort. Per als altres dos encartats, la de cadena perpètua.

Aquesta causa i la seguida pels successos de Saniego contra Antuña, Suàrez i altres deu paisans, han estat trameses per a la qualificació provisional, al fiscal de la vuitena divisió.

També s'ha tramès a l'Auditoria la causa pels successos del barri del Llano, contra 68 processats, àdhuc algunes dones, per a la majoria dels quals es demanen penes greus.

TRES PENES DE MORT I DIVERSES RECLUSIONS PERPETUES A OVIEDO

Oviedo, 25. — S'ha celebrat un Consell de guerra contra Tomàs Iglesias i els germans Daniel i Pere Contero. El fiscal demanava la pena de mort o de reclusió perpètua per als encartats. Foren condemnats els germans Contero a la pena de reclusió perpètua i Tomàs Iglesias fou posat en llibertat per haver-se comprovat que es tracta d'una usurpació de nom.

—El governador general ha prohibit a tota la província les festes del carrer de Carnaval. Sols es permetran els balls als locals tancats.

El governador general, durant el seu viatge a Santader ha apreciat la crisi de treball i està disposat a gestionar prop del Govern perquè es busqui la solució al problema de l'atur en aquella zona.

—A Turon, aquest matí s'han exhumat les despulles del pare Inocenci, passionista i de vuit germans de la Doctrina Cristiana, morts pels revoltants. El cadàver del pare Inocenci, fou traslladat al cementiri de Mieres. Els cadàvers dels germans de la Doctrina Cristiana seran traslladats a Burgos, reclamats per la Comunitat.

—Al barri d'Atenderino han estat trobats una bomba i un mosquetó.

Dimarts, 26 de febrer del 1935

la humanitat

Barcelona — Any V — Número 942

LA GUERRA DEL CHACO

El Paraguai trenca amb la Societat de Nacions

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Per excedir, de molt, el nombre de subscriptors que diariament ens lliuren el seu donatiu als que a cada llista podem publicar els noms d'aquells surten amb el retard d'alguns dies.

Ho advertim per a coneixement d'aquells que s'estranyin no haver vist encara relacionades les seves aportacions. Tots els donatius figuraran en les llistes per rigorós ordre de lliurament.

	Ptes.
Suma anterior	40.028'50
LLAVORSÍ:	
Marcel Tarrés	1'—
Antoni Tarrés	1'—
Andreu Ramon	2'—
Isidre Bordoll	1'50
Matilde Rosell	1'50
Juli de Lamoga	5'—
Francesc Rosell	1'—
Manuel Rosell	1'—
Joaquim Gallart	0'50
Joan Baró	1'—
Montserrat Baró	1'—
Francesc Vidal	2'—
Benvingut Badia	1'25
Julia Rosell	0'50
Lola Oliva	0'50
Magí Serrat	1'—
Arcadi Puyo	1'—
Josep Boixadós	0'50
Angel Palau	0'50
Pere Palau	0'50
Joaquim Montoliu	1'—
Miquel Andorrà	1'—
Esteve Bringué	1'—
Hermini Beltran	2'—
Joan Cots	2'—
Eduard Guilló	1'—
Matilde Rosell	0'50
Margarida Guilló	0'50
Alfons Guilló	1'—
Dolors Garcia de Guilló	0'50
Eugeni Guilló	1'—
Nens Ermengol i Lluís Guilló	1'—
Un grup d'Esquerra de Premià de Mar	25'—
Un grup de republicans de Donzell d'Urgell	19'50
Antoni Trilla Pagès	2'—
Miquel Trilla Tarrats	1'—
Joaquim Hilari Font	2'—
Eusebi Soler Guanter	1'—
Josep Folgueras Junqueres	2'—
Narcis Pujol Malé	2'—
Josep Trilla Tarrats	1'—
Narcis Bassels Colomer	1'—
Ramon Sauri Bech	1'—
Jaume Traiter Font	1'—
Isidre Bassols Pinadell	0'50
Joan Masjuan Ferrer	1'—
Joaquim Ayats Garriga	1'50
Gil Torroella Brugat	2'—
Francesc Romà Carbonell	2'—
Ignàsia Bech Martí	1'—
Joan Calsat Bech	0'50
Rafael Teixidor Elias	1'—
Pere Teixidor Elias	1'—
Caterina Elias Cufí	1'—
Dolors Calvet Vidal	1'—
Jaume Genís Lagresa	2'—
Josep Pagès Serra	2'—
Delfí Hilari Colomer	2'—
Miquel Junqueras Albert	1'—
Narcis Bassols Falgueras	2'—
Pau Costa Lacosta	2'—
Josep Cros Fondecaba	1'—
Andreu Puig Foix	1'—
Joaquim Vergés Cabanés	1'—
Josep Carré Carbonell	0'50
Joaquim Traiter Oliveras	1'—
Emili Pujol Vim	2'—
Joan Soler Ferrer	1'—
Pere Pagès Bataller	1'—
Llorenç Soler Cabañó	2'—
Josep Canoles J.	2'—
Ramon Llistosella F.	1'—
Joan Sala Masjoan	1'—
Joaquim Culubret Callís	1'—
Esteve Tomàs Albert	2'—
Ramon Bech Serrats	2'—
Pere Soler Reixach	1'—
Antoni Fàbrega	2'—
Ismael Martí Hilari	1'—
Adrià Tomàs Daunés	1'—
Benet Oliveras	0'50
Josep Serra	1'—
Joan Hilari Pons	2'—
Jovincells fills de socis	10'—
LLAGOSTERA:	
Agustí Coll	2'—
Santiago Vila	2'—
Palmerí Bansells	2'—
Joan Mir	2'—
Joaquim Coromines	2'—
Pere Costa	2'—
Fermí Mofré	2'—
Francesc Falmne	2'—
Ferran Rodés	2'—
Domènec Finazzi	2'—
Josep Vila	2'—
Francesc Capdevila	2'—
Leonci Mestres	2'—
Enric Alberti	2'—
Robert Vidal	2'—
R. B.	2'—
E. C.	2'—
Anselm Xirgo	1'—
Doroteo Morató	1'—
Francesc Mascort	1'—
Leandre Xirgo	1'—
Emili Morató	1'—
Francesc Saiz	1'—
Llorenç Valmanya	1'—
Joana Riera	1'—
Josep Miró	1'—
Jaume Barnés	1'—
Albert Bustins	1'—
Arcadi Creus	1'—
Marian Calvet	1'—
Josep Seda	0'25
Maurici Batlle	0'50
Josep Creus	2'—
Emili Mestres	1'—
Josep Rissech	1'—
Josep Carreras	2'—
Emili Esteve	1'—
Pere Gafarot	0'50
Tomàs Cabanocas	0'20
Lluís Bernis	0'20
Joan Mestres	1'—
Pere Gironès	0'50
Pere Graupera	0'50
Francesc Donat	0'50
Josep Balaguer	0'50
Josep Llinàs	0'25
Miquel Garriga	0'30
Joaquim Piella	0'30
Francesc Balaguer	0'50
Pere Vicens	0'30
Joaquim Roqué	0'30
Matias Oliver	0'10
Pere Costa	0'25
Francesc Capdevila	0'50
Joaquim Xargay	0'50
Francesc Malajalada	0'25
Blay Pairet	0'30
Damià Raurich	0'25
Balbí Comas	1'—
Joan Cabanocas	1'—
Enric Blanch	1'—
Salvi Forns	0'50
Jaume Morató	0'50
Claudi Darder	0'50
A. S.	0'50
Joan Capdevila	0'50
Joan Bosch	0'25
Salvi Morató	0'20
J. Noguera Lizardi	2'—
Emili Cantal	2'—
Joan Ferran	1'—
Faust Moré	0'50
Joaquim Vidal	2'—
Pere Argelés	1'—
Joan Nadal	2'—
Miquel Bosch	0'50
Josep Puig	1'—
Joan Lloveras	1'—
Josep Olivera	1'—
Emili Bosch	0'25
Joaquim Masgrau	0'70
Emili Risech	0'50
Lluís Planiol	0'50
Otto Feristtein	1'—
Pere Mallorquí	1'—
Joan Bou	1'—
M. M.	1'—
Camil Llirinós	2'—
Joaquim Comas	0'25
Climent Rodas	5'—
Josep Rosich	0'20
Josep Pujol	0'50
Josep Gispert	0'50
Enric Masgrau	1'—
R. E., amic de Companys	1'—
E. V. B.	0'50
Ramon Tarradas	1'—
Joan Bagué	1'50
Camil Esteba	1'—
Joan Paretas	1'—
Aureli Morató	1'—
Enric Peraferrer	1'—
Un esquerrà	0'25
Pere Blanch	0'75
Antoni Font	2'—
Ramir Carreras	2'—
Joan Torres	1'—
Matrimoni Gambon-Herrero	3'—
Matrimoni Vidal-Casacof	3'—
Un grup de Rabassaires de Sant Jaume de Sasoliveras	42'50
Nitus i Xata, de les Tres Torres (3a. vegada)	5'—
Ramon Gardella	2'—
Una basco-catalana	1'—
Josep Portes	5'—
Dues nenes de Terrassa	2'—
M. T. C.	2'—
Marc Roura	1'—
Per les llibertats	2'25
Per Catalunya	1'—
Cinc empleats de S. M. S. A. de Can Barret:	
D. S. F.	5'—
J. B. S.	5'—
J. G. B.	5'—
J. C. C.	5'—
E. V. A.	2'—
Tudela	2'—
E. N., mecanògrafa	1'—
Una esquerrana	1'—
A. S., una admiradora d'en Mojica	1'—
Trini P.	1'—
Per Catalunya	2'—
J. C.	7'—
Apolònia Tomàs	1'—
A. S. C.	2'—
«Ego sum qui sum»	2'50
Ernest, Sofia i Elisenda	5'—
Francesc Nadal, de Mataró	5'—
Dolors Sala Huguet de Puigvert d'Agramunt	5'—
Ursula Rivera, a la memòria dels caiguts	1'—
Vicenç Puig (2a. vegada)	5'—
Joan Aparici	50'—
Una admiradora de Companys	10'—
Francesc Solsona	2'—
Una família d'esquerra, a la salut de Companys	5'—
Un entusiasta esquerrà	2'—
Vicenç Camarilles	2'—
Un grup de metal·lúrgics de caixes i bàscules, de A. A. (4a. vegada)	15'—
M. M.	1'—
S. Triadó Prats (6a. setm.)	2'—
Lluís Català	3'—
Vicenç Lacha	0'50
Un grup d'obrers i obreres, per Catalunya	26'65
Jaume Torras i fills	5'—
Família Subiranes Urquizu (quota setmanal)	2'—
Antònia Amat	2'—
Mercè Imbert	1'—
Joan Pastor	3'—
Esquerra Lairet 105	32'50
Benjamí i Victòria	5'—
Francesca Carreras	1'—
Una catalana de Brocà	2'—
F. V.	1'—
Marcelina Duch	1'—
Carme Solanas	1'—
Una catòlica	1'—
Carles Diego	1'—
Pere Saiz	1'—
Francesc Alfonso	1'—
Un grup de simpatitzants (segona llista)	11'80
Un subscriptor J. V. (segona vegada)	75'—
Carme Lluch	2'—
Emília Carreras	2'—
Un que no hi era	2'—
Angela Josefa	3'15
Victòria Heras	1'—
Per uns herois	3'—
Germans Mateu i Maria Grau	5'—
F. Camps	1'—
Adelina Serifà (6a. vegada)	1'—
Joaquim Raulí (idem.)	1'—
Baptista Solé	1'—
Antoni Torres	2'—
Bartoli	2'—
Família Sanxo	5'—
Família Curet	5'—
Matrimoni Badia - Corney (2na. vegada)	2'—
Alfons Salvador	2'—
Nena M.ª Lluïsa Corominas	1'—
Nen Francesc Corominas	1'—
Jaume Moral	1'—
Josep Flores	1'—
Isidre Mayné	1'—
Antoni Villegas	1'—
Ramon Ballespí	1'—
Miquel Crespí	1'—
Manuel Gascon	0'50
Francesc Altisén	0'50
Josep Sànchez	0'50
Vicenç Serrano	0'50
Cristòfol Vipo	0'50
Andalet Cots	0'50
Francesc Lleida	0'50
Víctor Planas	0'50
Josep Segura	1'—
Martí Arenas	1'—
Evarist Salos	1'—
Joan Alarcon	0'50
Suma i segueix	40.752'70

En la llista publicada el diumenge anotàrem 0'50 ptes. a nom de Joan Puig, enlloc d'una pesseta, que es la quantitat rebuda. La suma total no ha de modificar-se perquè està d'acord amb la darrera xifra.

Moren cinc persones en les bodegues d'un vaixell francès, a causa d'una explosió

Tunis, 25. — A les bodegues del vaixell francès «Gouverneur Jonnart», s'ha produït una violenta explosió aquest matí. Han resultat cinc morts, dos ferits gravíssims als quals es desconfia de salvar i tres ferits greus.

* * *

Tunis, 25. — Es confirma que l'accident ocorregut a bord del vaixell «Gouverneur» Jonnart», és degut a l'explosió d'una caixa de coets que desembarcaven.

Segueix el camí d'Itàlia i Japó i abandona la Societat de Nacions quan aquesta no coincideix amb els seus punts de vista

Ginebra, 25. — Ahir, diumenge, al matí, es va rebre a la Secretaria general de la Societat de les Nacions una comunicació del Govern d'Asunción notificant que invocant l'article primer del Pacte, el Paraguay es retira de l'organisme internacional.

La comunicació de referència, encara que esperada, produí gran impressió en els cercles ginebrins.

L'OPINIO PUBLICA PARAGUAIANA APROVA LA DECISIO DEL GOVERN

Asunción, 25. — El canceller senyor Riart ha declarat que tota l'opinió pública paraguaia aprova sense reserves l'acord del Govern de separar-se de la Societat de les Nacions.

Els periòdics donen la seva aprovació a l'acord del Govern.

«El Diario» diu, entre altres coses, que la bona fe i l'honor del Paraguay no demanen acceptar el pla de pau proposat per la S. D. N., per considerar que s'han violat els principis d'equitat, essent la víctima el Paraguai.

«La Tribuna» diu que la S. D. N. ha de mantenir el fidel de la balança i no decantar-la en llur propi interès.

COM EXPLICA LA DECISIO EL GOVERN D'ASUNCION

Ginebra, 25. — En la seva comunicació a la S. D. N. anunciant la seva retirada de l'organisme internacional, el Govern del Paraguai tracta d'explicar la seva decisió en l'actitud de la S. D. N. i dels seus òrgans que, al seu judici, han adoptat constantment posicions contràries als interessos vitals del Paraguai i a favor de Bolívia al qual es qualifica en la nota de «país agressor».

L'article primer del Pacte de la S. D. N. que invoca el Paraguai per a retirar-se de l'organisme internacional, estipula en el seu tercer paràgraf, que «qualsevol membre de la Societat de Nacions, pot, després d'haver-ho avisat amb dos anys per endavant, retirar-se de l'organisme internacional, amb la condició que en el moment de la retirada tingui acomplertes totes les seves obligacions internacionals àdhuc les del present pacte».

El secretari general de la S. D. N. s'ha negat a fer comentaris sobre el particular, i es limita a dir que efectuarà una consulta amb el Comitè del Chaco, per tal de saber si aquest darrer ha d'ésser convocat.

EL QUE DIU UN DIPLOMATIC AFECTE A LA SOCIETAT DE NACIONS

Ginebra, 25. — Un diplomàtic addicte a la Societat de les Nacions, ha declarat sobre la retirada del Paraguai de l'entitat ginebrina, que aquest país s'ha entestat a donar escàndols internacionals i que «aquesta vegada també ha aconseguit atreure l'atenció del món amb la seva actitud desorbitada i de franca rebellió als seus propis compromisos».

«Els enemics de la Societat de Nacions, tractaran d'explotar aquest episodi per a desprestigiar-la, però, és necessari no oblidar que l'organisme ginebrí està basat principalment en els nexos morals dels seus associats i en els principis de l'honor. Quan un país com el Paraguai es retira de la Lliga, no és que ella sofreixi el més mínim detriment en la seva elevada missió pacífica, sinó que la responsabilitat de l'acte de rebellió cau exclusivament sobre ell. Si la Societat de Nacions fos un superestat tindria elements de coacció per a sotmetre el Paraguai, però la Lliga és un organisme de bona voluntat, exclusivament fonamentat en la bona fe de les nacions i principalment en el seu honor.»

«L'actitud del Paraguai, té precedents. Itàlia es retirà de la Lliga en circumstàncies semblants i el Japó ho féu sorollosament després del famós informe salomònic. Però, en l'actitud del Paraguai hi ha altres elements que agreugen la seva posició moral en relació als països que s'han retirat de la Lliga, en ple desenrotllament de les operacions bèliques amb Bolivia, acceptà i signà un document que condemna la guerra i que també proscriu la conquista territorial per mitjà de la força. Vol dir, doncs, que quan ara es retira de la Lliga ho fa en forma deliberada i amb el propòsit de prosseguir la guerra, després d'haver vist fracassats els seus maneigs diplomàtics.»

«La Lliga, per a seguir la seva conducta, haurà d'aplicar d'una manera inflexible les sancions al Paraguai, però probablement això no passarà perquè es compta amb el principal obstacle del Govern argentí que s'inhibirà de conèixer els càstigs que s'apliquin al Paraguai, i es negarà a trencar les relacions amb aquest país.»

EL PARAGUAY ACUSA LA SOCIETAT DE NACIONS DE PARCIALITAT

Ginebra, 25. — Avui s'ha fet públic, per mitjà del Secretariat de la Societat de Nacions, el telegrama que ha dirigit el Paraguay a l'aludit organisme internacional. Aquest telegrama anuncia la retirada del Paraguay de la Societat de les Nacions.

El telegrama del Govern d'Asunción diu que el Paraguay no havia refusat el compliment de les recomanacions de la Lliga de Nacions, fetes el novembre darrer, sinó que havia demanat només que fossin estudiats, novament, alguns punts que considerava fonamentals.

El Comitè assessor de la Societat de Nacions, considerà, amb tot, la resposta paraguaiana d'aleshores, com una negativa sobre la seva intervenció en el conflicte del Chaco i la seva recomanació per a l'acabament de les hostilitats amb Bolívia, i, per tant, s'aplicaren sancions al Paraguay.

El telegrama diu, també, que la Lliga de Nacions sempre ha evitat decidir sobre qui és el responsable de la guerra del Chaco, malgrat que el Paraguay ha estat víctima de continuades transgressions del Dret Internacional. També diu que l'embargament d'armes a Bolívia, es va convertir indirectament en una sanció contra l'altre contendent, per la qual cosa, considerant que això vulnera el Codi fonamental de la Societat de Nacions, es retira d'ella.

EL SECRETARI SENYOR AVENOL DONA COMPTE DEL COMUNICAT DEL PARAGUAY

Ginebra, 25. — El senyor Avenol, secretari general de la Societat de Nacions, ha tramès un missatge al Govern del Paraguay acusant rebut de la seva notificació, per mitjà de la qual es retira de l'organisme internacional.

La internacional del petroli, deesa de la guerra del Chaco
(De «Philadelphia»)

¿Itàlia i Abissínia, han arribat a un acord respecte a la zona neutra?

Per la seva banda, Mussolini no deixa de trametre tropes a les seves colònies — Ahir varen sortir més de set mil homes dels ports italians

UN ACORD PER A LA ZONA NEUTRA

Londres, 25. — Notícies encara sense confirmació rebudes d'Addis Abeba informen que els delegats italians i abissinis que discutien l'establiment d'una zona neutra a la frontera d'Abissínia amb Somàlia italiana, han arribat per fi a un acord.

NOUS EMBARCAMENTS TROPES

Catània (Itàlia), 25. — El sotssecretari de la guerra general Baistrocchi ha passat revista aquest matí als reservistes concentrats a Catània que embarcaran d'un moment a l'altre amb direcció a l'Africa Oriental italiana.

MES SOLDATS ITALIANS A LES COLONIES DE L'AFRICA

Roma, 25. — Continua l'embarcament de tropes cap a les possessions italianes d'Africa Oriental.

El vaixell «Conte Biancomano» va sortir ahir diumenge portant a bord 2.700 homes i 3.000 tones de material de guerra.

A Nàpoles es troben els vaixells «Làzaro Suaro» i «Leonardo de Vinci» prenent càrrega, també de material de guerra, per tal d'embarcar seguidament part del personal de les dues divisions recentment mobilitzades amb destinació a Africa.

* * *

Messina, 25. — A bord del paquebot «Conte Biancamano» han embarcat aquest matí 1.900 homes i 75 oficials.

A bord del citat transatlàntic es trobaven ja des d'ahir 2.600 homes més, ja que el total d'homes que transporta aquest vaixell a Eritrea és de 4.500 homes.

* * *

Roma, 25. — Els periòdics anuncien l'arribada al port de Massua (Eritrea), del primer batalló de milicians feixistes enviats a l'Africa Oriental italiana.

ITALIA DIU QUE NO ES OFICIAL L'ENTESA, PERO QUE SI ABISSINIA ACCEPTA LES SEVES CONDICIONS SERA UN FET

Roma, 25. — L'agència Stefani declara que encara no s'ha arribat a cap acord entre Itàlia i Abissínia.

Itàlia proposa l'establiment d'una zona neutral d'una profunditat de sis quilòmetres entre els ponts fronterers italians i abissinis. Abissínia accepta aquesta proposta en principi amb l'única condició que existeixi un pas lliure per als nòmades que precisen acudir a proveir-se d'aigua a alguns pous situats a la proposta zona neutral.

Itàlia accepta aquesta excepció que sollicita Abissínia i, per tant, tot fa creure que l'acord és imminent, però, en realitat, encara no s'ha produït.

Etiopia sollicitava, a més, que a la delegació encarregada de la delimitació de la zona neutral hi figuressin un oficial belga i un altre suec. Itàlia no ha accedit a aquesta pretensió. A més, Bèlgica no vol immiscuir-se en la qüestió en vista de l'actitud italiana.

De font estrangera, hom afirma que Abissínia ha renunciat a aquesta petició, però el fet és que a Roma s'ignora que s'hagi produït tal renúncia.

Mentrestant, a Abdis Abbeba es porten a cap negociacions directes.

Liquidació fins el dia 24 de febrer

INGRESSOS fins el 23/2.		Ptes. 40.028'50
SORTIDES DE CAIXA:		
Subsidis a diversos	5.254'25	
» per mitjà Comitè	11.130'—	
» » Comissió Sallent	550'—	
» » » Esparraguera	630'—	
» » » Sabadell	1.875'—	
» » » Hospitalet	420'—	
» » » Lleida	201'20	
» » » Ulldemolins	120'—	
» a empresonats Horta de Sant Joan.	241'70	
» » » St. Vicenç dels Horts	100'—	
» » » Tarragona	60'70	
» » » Girona	90'85	
» » » Solsona	500'—	21.173'70
Existència en Caixa el 24 de febrer		Ptes. 18.854'80

(Els comprovants són a disposició dels donants, els quals podran examinar-los, si els plau, a les oficines de la nostra Administració.)

Les jornades d'octubre

Els Consells de Guerra

Contra uns sometenistes de Pau

Ahir a la tarda, al Saló d'actes de Dependències Militars, es va veure en Consell de guerra d'oficials generals, la causa instruïda pel comandant jutge senyor Josep Anglada, contra els paisans Lluís Soler Hortensí, jutge municipal; Josep Moret Martí, caporal del sometent, i Pere Dalmau Rivas, Miquel Grau Sola, Joan Padrosa Ribas, Pasqual Subirats i Josep Constanseu Casanova, sometenistes, tots ells de Pau (Girona). Presidí el Tribunal el general senyor de Miquel Lacour, actuà de ponent l'Auditor de Brigada, senyor Grau Singla i de defensor el tinent d'artilleria, senyor Chinarro, de guarnició a Figueres.

De l'apuntament es desprèn que els processats foren detinguts a conseqüència de la denúncia d'un tal Joan Pujol, de Pau, el qual els acusa d'haver impedit el treball a l'esmentat poble el dia 6 de l'actual. Segons la denúncia els processats Grau i Dalmau varen demanar a l'alcalde que declarés la vaga general com a protesta per la formació del Govern Lerroux-Gil Robles. Sembla que l'Alcalde en qüestió es negà i que aleshores els processats manifestaren que ho impedirien de viva força. Segons aquesta denúncia també, el Joan Pujol el dia 6 a la nit va veure del balcó de casa seva, situat a uns dos-cents metres —segons ell— del pont de la carretera de Roses a Vilajuiga com els processats posaven taulons per tal d'impedir el pas del vehicles. Ara bé, feta una reconstrucció dels fets a petició de la defensa, s'ha pogut comprovar que la distància des de l'esmentada casa és de tres-cents cinquanta metres i, per tant, de nit i sense lluna és materialment impossible no tan sols reconèixer els qui poguessin ésser a la carretera, sinó que també els moviments que haguessin pogut fer i molt menys encara oir les seves veus.

El Fiscal qualifica els fets com a un delicte de coaccions i demana per als processats la pena de tres mesos i un dia d'arrest major.

El tinent senyor Chinarro, defensor dels encartats, llegeix un documentadissim informe fent cites sobre la doctrina jurídica sentada pel Tribunal Suprem en matèria de coaccions i demostra com els seus patrocinats no varen incórrer en aquest delicte. Acaba demanant al Tribunal que declari falsa la denúncia feta pel Pujol en unió d'un tal Palai i que els seus patrocinats siguin lliurement absolts.

El Tribunal es retirà a deliberar en sessió secreta i la sentència dictada ha estat absolutòria d'acord amb la petició de la defensa, si bé no serà ferma fins que l'aprovi l'Auditor.

Contra uns sometenistes de Sant Martí de Sesgaioles

Ahir, al matí, al Saló d'actes de Dependències Militars es va veure —per fi— en Consell de guerra la causa instruïda pel comandant jutge senyor Martínez Iniguez, contra els sometenistes Salvador Soler Monfort, Valentí Botines, Josep Sola Creus, Francesc Puig Bassa, Joan Coromines Casas, Josep Pons Dalmases, Pere Vendrell, Ramon Prat i Isidre Soler Creus, tots ells de Sant Martí de Sesgaioles pel suposat delicte de temptativa d'auxili a la rebellió a conseqüència dels fets ocorreguts en aquella localitat la nit del 6 al 7 d'octubre. Actuà de ponent el senyor Coloma i de defensor el lletrat senyor Samblancat. Aquesta vista havia ja sofert dos ajornaments per causes diferents.

De l'apuntament es desprèn que la nit del 6 d'octubre els processats atenent ordres de la Conselleria de la Governació, de Barcelona, i que abans ja els havien estat trameses des de Maresme, Calaf i Igualada, s'incautaren de l'Ajuntament de Sant Martí de Sesgaioles, proclamant ensems l'Estat Català. De les declaracions prestades al sumari per diversos testimonis, es desprèn que el secretari de l'Ajuntament que viu a Calaf es traslladà a l'esmentat poble de Sant Martí per tal de donar possessió de l'Ajuntament als processats, i també que el discurs pronunciat al balcó de la Casa Municipal no tingué més objecte que recomanar l'ordre. També es desprèn que l'agutzil sense ordre expressa de ningú va hissar al balcó de l'Ajuntament la bandera catalana. També es posa de relleu que en anar a casa de l'Alcalde a cercar la vara, aquest els invità a pujar al pis i la lliurà sense cap violència, ja que, contràriament, els processats li lliuraren el corresponent rebut. També es posà de manifest que l'ordre no s'alterà el més mínim a Sant Martí de Sesgaioles i que no s'havia declarat l'estat de guerra i ni tan sols sabien que a Barcelona s'hagués produït una topada entre la força pública i els Mossos d'Esquadra.

A preguntes del fiscal i de la defensa, Salvador Solé Monfort, caporal del sometent i considerat com a cap dels processats, declara d'acord amb el que ja té manifestat al sumari, o sia que el que varen fer ho feren a conseqüència de les ordres rebudes i que en fer-ho no hi havia altre guiatge que complir amb la disciplina a què estaven subjectes i evitar que a Sant Martí de Sesgaioles es produís cap incident.

El Fiscal i la defensa renuncien a la prova testifical. La prova documental és l'única que constitueix càrrecs per als processats, puix que en ella consta l'acta de la presa de possessió de l'Ajuntament per part de set dels processats i el rebut de la vara que varen lliurar a l'Alcalde.

El fiscal llegeix el seu informe en el qual diu que els fets comesos pels processats constitueixen un delicte de temptativa d'auxili a la rebellió, tenint en compte que en saber que el moviment havia estat declarat facciós varen possessionar de nou l'Alcalde, i demana al Consell imposi als processats la pena de quatre anys de presó major pel que respecta al Salvador Solé Monfort i la de dos anys per als vuit restants.

El lletrat senyor Samblant llegeix el seu informe i fa destacar que els processats es limitaren a complir amb unes ordres que els havien donat i que curesin de l'ordre públic sense que es produís cap incident i després d'unes consideracions de caràcter polític i basant-se en diversos articles del Codi de Justícia, acabà demanant la lliure absolució dels seus patrocinats.

El Tribunal es retira a deliberar en sessió secreta i després d'una discussió que durà prop de dues hores, dictà sentència condemnant Salvador Solé Montfort a dos anys i els vuit processats restants a sis mesos i un dia, i els serveix d'abonament la presó preventiva soferta. La sentència no serà ferma fins que l'aprovi l'Auditor.

Per repartir fulls clandestins

Ahir al matí, en un dels respatxos del segon pis de l'edifici de Dependències militars es va reunir el Consell de guerra per a veure i fallar la causa instruïda pel jutge tinent coronel senyor Martínez Peñalver, contra Josep Ramos Erro, pel suposat delicte de sedició militar. Presidí el Consell el tinent coronel senyor Castor Calviño i actuà de ponent el senyor Coloma. De defensor actuà el capità senyor Lara del Rosal.

De l'apuntament es desprèn que a conseqüència d'una denúncia fou detingut el processat pel delicte de repartir fulls comunistes que tenien un caràcter clandestí. El fiscal en el seu informe qualificà els fets com a un delicte de sedició militar i demanà per al processat la pena de set mesos de presó correccional.

El senyor Lara, defensor, llegeix el seu informe en el qual posà de relleu els bons antecedents del seu patrocinat que contrasten amb els del denunciant que deixen molt que desitjar i demanà l'absolució per al Ramos.

El Tribunal es retirà a deliberar en sessió secreta i d'acord amb les consideracions del defensor dictà sentència absolutòria, sentència que no serà feta pública fins que l'aprovi l'auditor.

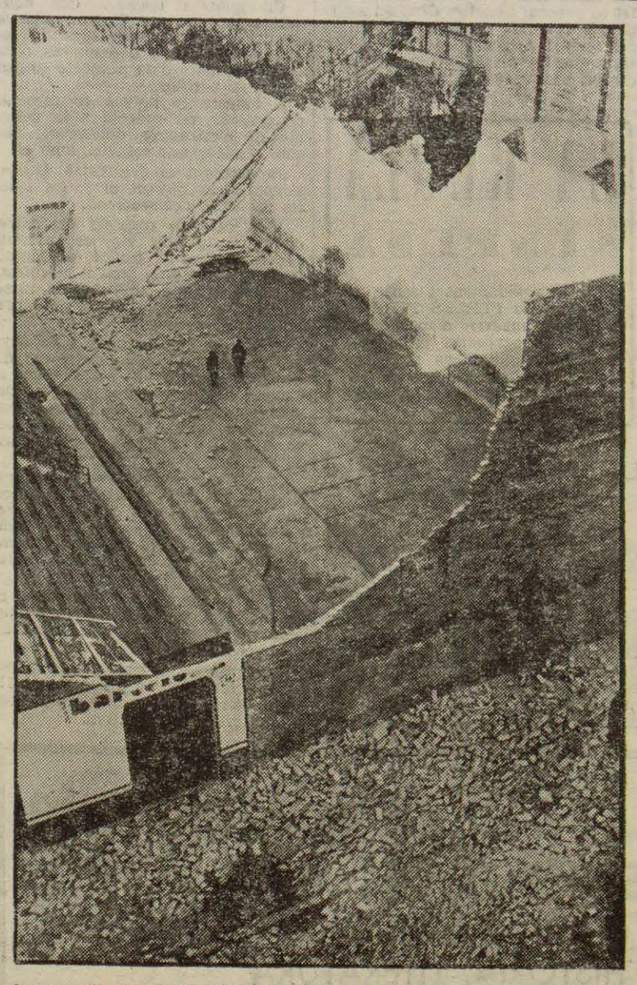

A conseqüència del temporal de vent d'aquests dies, s'han produït nombrosos desperfectes. Heus aci com ha quedat la paret del Frontó Barcelona
(Foto Centelles)

Opinions alienes

Cal regularitzar la situació de l'Ajuntament de Barcelona

Amb el títol de «Oiga usted, señor Pich!» publica «El Diluvio» la següent nota:

«Transcurren las semanas y no se regulariza la marcha de la administración municipal. A principios de la anterior vino a indicar el señor Pich que muy en breve quedarían designados los gestores que juntamente con él deben regir los destinos de la municipalidad barcelonesa.

Ha pasado la semana y nos hallamos igual que estábamos. Los asuntos municipales están casi todos en un verdadero atasco. Servicios importantísimos encuéntranse en el más completo abandono. ¿Qué dice a esto el señor Pic?

Es de todo punto indispensable que los barceloneses sepamos a quién debe atribuirse la responsabilidad por las deficiencias que se adviertan en la administración local. Ahora el señor Pich puede excusarse fácilmente, ya que no tiene colaboradores en su obra. Cese, pues, cuanto antes ese anómalo estado de cosas y sepamos todos a qué atenernos.

Hoy ni siquiera sabemos a quién dirigirnos para formular las múltiples quejas que del vecindario recibimos sobre anomalías de carácter municipal.

¿Pasaremos, señor Pich, toda la semana que mañana empieza sin que quede regularizada la situación del Ayuntamiento? Advierta que usted es el primero que está en una posición desairada ante el pueblo de Barcelona. Conque, al vado, o a la puente, señor Pich.»